

The

SAYAMPOO

1960

1760

Telephone : 308

Telegrams : "Sangarbros"

A. S. Sangarappillai & Bro.

DIRECT IMPORTERS & EXPORTERS
General Merchants, Commission Agents
& Govt. Contractors.

162, 164 & 166, Hospital Road,
GRAND BAZAAR :: JAFFNA.

Head Office :-

Nos. 4 & 6, Adamally Buildings,
P. O. Box 802. COLOMBO.

Branches :

KARAINAGAR - Palawadai	KANDY - 130, Colombo Street
COLOMBO - 35, Kachcheri Rd.	DAMBULLA - Kandy Road
KILINOSHCHCHI - Kandy Road	GALAHIA - 16, Bazaar Street

FILLING STATION	MOBILGAS { Vavuniya
	SHELL { Jaffna & Ponnalai
	CALTEX { Dambulla

ELEPHANT BRAND AERATED WATER
AVAILABLE

இலத்திரானில் கிளித்திரானில்
எங்களுடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

DISTRIBUTORS :

Botan Brand Mackerel Pike and Apple Beedi

STOCKISTS :

SUN FLAME COOKER OVEN & REFORM FOUNTAIN PENS

Wholesale & Retail Dealers in :

**Oilmans & Provisions and Nestles
Products Goods**

சிறந்த வேலை அமைப்புடன்
மனத்திற்கு திருப்தி தரக்கூடிய
பவுண், வைரக்கல் நகைகளையே
வாங்கி அணியுங்கள்.
கிடைக்கும்:

பொ. அம்பலவாணர்,

119, கஸ்தூரியார் ரோட், யாழ்ப்பாணம்

கிளை ஸ்தாபனம் :

சுவரின் யூவெலறி ஸ்ரோர்ஸ்,

114, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு.

வைரக்கல் இறக்குமதியாளர்.

Galgamuva Stores

கல்கமுவா ஸ்ரோர்ஸ்

41, கஸ்தூரியார் வீதி,

பலவகையான சாய்ப்புச் சாமான்களும், நவதானியங்களும்,
இலகுவான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

FOR YOUR TEXTILE REQUIREMENTS

VISIT

A. Veluppillai & Sons,

26, KASTURIAR ROAD,
JAFFNA.

CONTENTS

	Page
Editorial	1
English in Our Schools	4
Trends in Secondary Education in Europe	8
What is Meant by Vocational Guidance?	11
The College Prize-Giving — 1959	16
Prize-Day Report	18
Students' Section	
A Marvel in the Modern World	26
The Senses of Animals	27
Geography of Karainagar	28
Woman and the Home	30
Race Relations in Ceylon	31
Our Picnic to "Paranthan Chemicals"	32
A Visit to the Trinco Harbour	33
The Increase of Crime in Ceylon	33
My First Trip to India	34
Our Community Centre	36
A Terrible Dream	36
Science and Human Progress	37
The Farmer	38
The Zoo	38
A Day by the Seaside	39
The Foolish Man	39
My Trip to Kataragama	40
My Journey by Plane	40
My Pet	40
My Dog	41
Ponny	41
The Elephant	41
PRINCIPAL'S NOTES	42
College Activities	
The H. S. C. Union	45
The Senior Lyceum	45
The Intermediate Lyceum	45
The Junior Lyceum	46
The Science Association	46
The Dramatic Society	47
Physical Director's Notes	47
கா. இ. க. சைவ இளைஞர் சங்கம்	49
கா. இ. க. மாதர் கழகம்	50

	Page
Inter-House Athletic Activities	52
House Reports	56
The Teachers' Guild	59
The Report of the K. H. C., O. B. A. — Karainagar	60
Old Boys' News	61
 சயம்பு	
பத்திராதிபர் குறிப்பு: நம் நாட்டுப் பாடசாலைகள்	1
ரோமாபுரி யாத்திரை நினைவுகள்	4
 மாணவர் பகுதி	
தமிழும் தமிழரும்	8
இயற்கை எழில்	10
திருக்குறளின் மகிமை... ..	12
வளம் பொருத்திய நம் நாடு	13
இலங்கையில் பலமொழி ஆட்சிதான் வேண்டும்	15
திண்டாமை உணர்ச்சிக்கு மதிப்பளிப்பதா?	17
சமயோசித புத்தி	18
விதியின் கடு	19
திட்டம் வேண்டும்	21
தெய்வந் தொழா அள்	22
இன்றைய சமுதாயம்	23
நவராத்திரி திருநாள்	25
பொங்கல் திருநாள்	25
வறுமை	26
பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள	27
பிள்ளையார் சுழி போடவேண்டுமா?	29
நான் கண்ட கவவு	31
மலைப் பிரயாணம்	32
யாழ்தேவியிற் செய்த பிரயாணம்	32
மேலே பறக்கும் ராக்கட்டு	33
List of Prize-Donors	34
List of Prize-Winners	35
Examination Results	37
 Cotributions to the Sayampoo Memorial Building Fund	
Donors in Malaya	42
Donors in Ceylon	44
Statements of Accounts	47
Calendar 1960	48

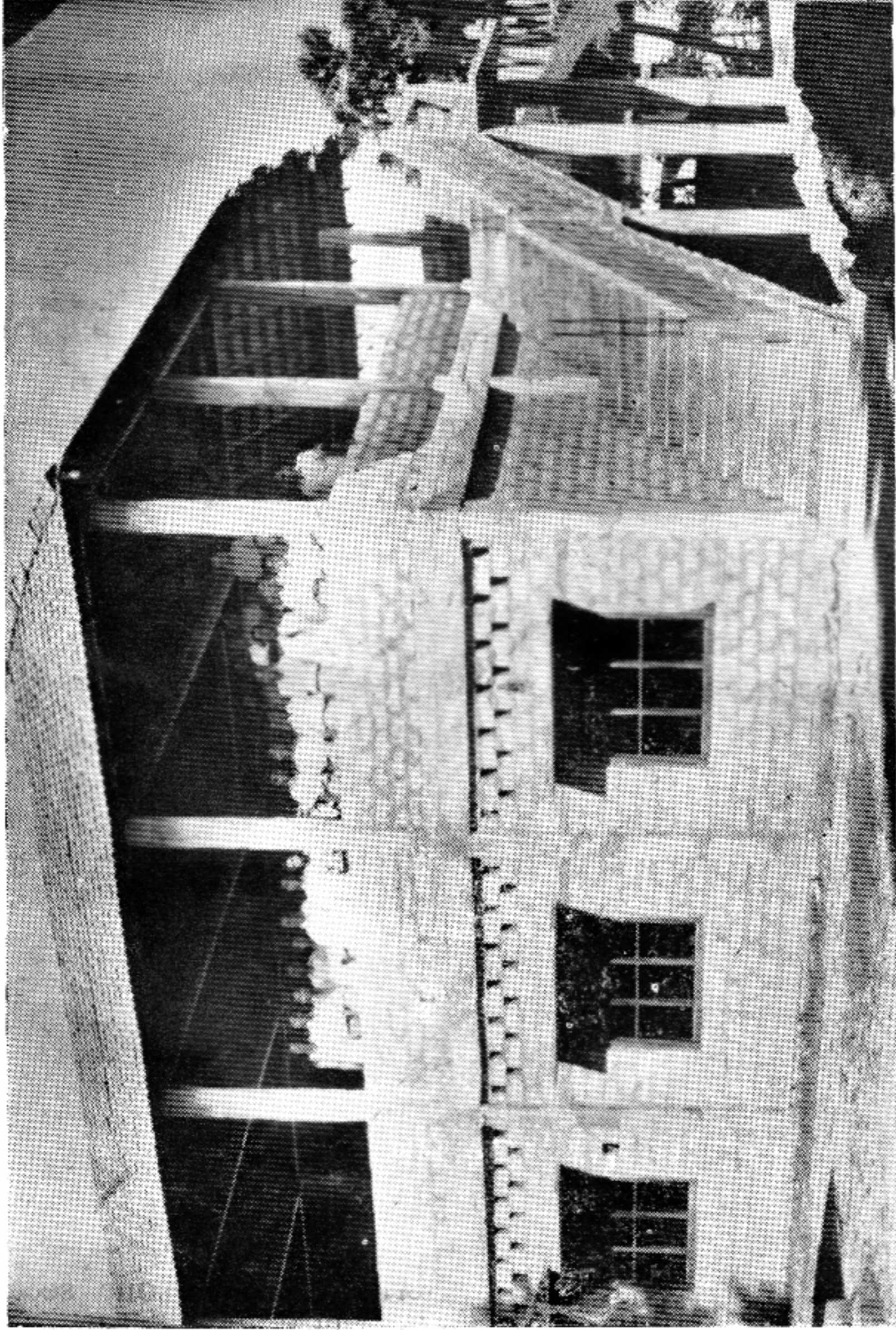

OUR FOUNDER

The Late Mr. M. Sayampoo.
Builder, Administrator & Religious Reformer.

SAYAMPOO MEMORIAL BUILDING

THE SAYAMPOO

APRIL 1960

EDITORIAL

"OUR SCHOOL"

IT has been a refreshing experience to visit places where people talk of "Our School" with pride. To them a school is more than a mere collection of pupils, teachers, books and buildings. It is a community organization, a trustee of the people's faith that through it the nation's culture can be transmitted, perpetuated and improved. English people deem it patriotic to pay taxes promptly to enable their children to receive effective education. It was no small thrill to some of us to listen to the Lord Mayor of Cardiff recounting at a conference the achievements of his county council in the field of education for handicapped children. The role of the Parent-Teacher Associations in the U. S. A. will read like fairy tales in our country. In the Danish schools, pupilteams plan and execute many community projects in co-operation with parents. Improving the midday meal, planning recreation centres for young folk and beautification of buildings and grounds are examples of such projects.

Most of our schools are located in communities and yet they are divorced from community life. The artificial walls between the school and the world outside stare us at every turn. Our schools have betrayed the community trust that what goes on within the classroom should in the first instance be useful. Our educational system was introduced by colonial rulers who were anxious to convert pupils to Christianity while providing themselves with skilled and loyal clerks. And so our secondary schools still look like those of Britain. The strange phenomenon of Sinhalese and Tamil children studying English buttercups while ignoring tropical vegetation or learning poems about daffodils and skylarks they have not seen is not rare even today. The rich diversity of community life is not reflected in the schools and scholars.

School activities are evaluated not in terms of improved community life but by the number of pupils who pass the University Entrance Examination.

It's true that in Ceylon and many other countries of Asia learning and education enjoy high prestige, often higher than in England. This prestige comes from the fact that those who have had command of learning—normally a scarce commodity—have occupied leading positions. Hence many parents desire to provide schooling for their children in order to help them to rise in the social ladder. But in the attitude to educational policy a difference may be noted between countries like India and Ceylon on the one hand and Japan and Thailand on the other. Unlike the former the national purpose was always more evident in the latter: technical education was more directly supported and patriotism promoted. In our country everybody expects the government to make all decisions and find all the money. The mid-day meal which makes learning more meaningful to many an underfed child is primarily a community project in other countries; but here it has to be organised and supported almost entirely by the State.

Again, as we turn to the organization and administration of our schools, we find the system almost obsolete and utterly undemocratic in which the voice of teachers, the public and the state is not heard. In the more progressive countries the recent trend in education is towards giving parents and laymen opportunities to express their views on current controversies in education. There is the classic instance of the London County Council enforcing its demand for a comprehensive school system even when the experts had decreed otherwise. In our country there has been a prolonged controversy over the State take-over of assisted schools and public opinion has not crystallised itself on this momentous question. There is increased agitation against the present system of divided control that prevents the uniform development of our schools. The teachers in the various kinds of schools want a unified system of education which alone can make for a general educational advance. This can only come about with the achievement of a national system of schools. More and more people have started questioning the propriety of private managements calling the tune in schools which today are for the most part maintained by the State. At the same time considerable sections of the public and Teachers' Unions in the country who are alive to the great heritage of our leading

denominational institutions are averse to supporting any movement that will liquidate the high standards of education set up by them. Nor do they see in the proposed take-over a panacea for the ills of the 'assisted system'. Whatever the outcome of this controversy few can dispute the urgent need to reorganise the structure of the Dual System on the basis of equality of opportunity for all children, greater public control, and local initiative. "If a school is to have a life of its own, and not become a mere unit in a system, it is essential that it shall be the particular care of a body of people charged with looking after its interests." Some of our denominational schools are a pride to our country because of the devoted labours of local personnel, but a good many of them are languishing under apathetic, indifferent and remote control. There are schools managed by individuals who exercise the right of management over their "private property" through sheer heredity. This is anachronism of the worst order in this age of the common man. The State can no longer shirk its responsibility of appointing a Royal Commission to inquire into the working of the assisted school system with a view to suggesting reforms whereby the nation's schools will develop into a living force in the community. The country is ripe to reap the benefits of a comprehensive education act on the lines of the great English Education Act of 1944.

By far the most powerful link-up with the school in any country is the Parent-Teacher Association. But the task of the P. T. A. should not be considered complete when contributions have been made to a building fund or a prize awarded. Parents should find this organization useful to maintain their interest in the general life of the school; for the success of a school depends on the cordiality of feeling and consequent co-operation not only between the teacher and the taught, but also between the school and the community outside. This is even more true of day schools like ours; otherwise the five hours' work done by the pupil at school is utterly nullified during his nineteen hours' stay at home. The home of the pupil should be regarded as an extension of the school and both should function in a co-operative and *not critical* spirit for the achievement of the common objective—the well-being of the child. It is this spirit of co-operation that the school by the merit of its work must seek to win from the public. It is this spirit of co-operation on the part of parents that can forge lively links between home and school.

ENGLISH IN OUR SCHOOLS

C. VYRAMUTHU Esqr., B. A.

One of the most progressive measures adopted by the government of our country has been the introduction of Free Education from the kindergarten to the university. This and the provision for the teaching of English from standard three upwards have gone a great way in affording equal scope to all children of talent, whether they be rich or poor, from urban or rural areas. Parental ability to pay is no longer a determining factor in the nature of the education a child can obtain. Many talented young men who would otherwise have languished in village schools have been able to find their way into the University and into the professions. However, the hope that free education will bring about a rise in the level of education in the country has not yet been fully realised. On the other hand we now hear of falling standards in education in general and of English in particular. One has only to peruse the results of the G. C. E. Examination to realise how painfully true this complaint is.

The factors that have contributed to produce this state of affairs are many. The phenomenal increase in the numbers of the school going population and consequently the large numbers in the classes render individual attention wellnigh impossible. But by far, the greatest handicap which schools have experienced since the advent of Free Education has been the dearth of suitably qualified teachers. These problems that confronted schools after 1945 were considerably aggravated by the change in the medium of instruction introduced by the State. Swabasha has progressively replaced English in our schools and today we find that with the exception of science and mathematics in the Senior and H. S. C. classes all other subjects are taught in the Swabasha, and this year will see the first batch of Swabasha educated young men and women entering the Arts Faculty of the University of Ceylon. The university authorities expect of these a fairly satisfactory degree of proficiency in English to enable them to follow and profit by the courses of study at the University. It will thus be seen that if our students are to avail themselves fully of all the facilities that the State affords for university education, a sound

knowledge of English is a very essential prerequisite. But in the majority of cases we find that the knowledge of English which our students possess at this stage falls far short of the standard expected of them.

The new scheme of Examination for the Senior School Certificate which no longer requires a pass in English Language and the fact that a knowledge of English is no longer a sure means of affording employment opportunities have removed a powerful incentive to the learning of English by most students. The result has been a neglect of the subject and today we find in most cases an apathy if not an antipathy to the learning of English. It need not be surprising to find a society which has valued education mainly as a means of ensuring material advancement and economic security lose its ardour for education and even lapse into illiteracy once these incentives cease to exist. The need therefore to produce a healthier climate conducive to educational progress is very great and we must consider how best the opportunities afforded by the State may be availed of to the maximum advantage for the social and cultural advantage of the people of the country. In this task the schools and the leaders of society have to play a leading and dynamic role, as otherwise the gripping sense of frustration that is everywhere evident is bound to affect adversely the educational progress of the country.

It is in this changing context that one has to examine the problem of English language teaching in our schools today. The need for a study of English by our students cannot be over emphasised. English as a world language, and as the only means open to us for obtaining the vast and ever increasing body of scientific knowledge, not to speak of its cultural importance is so very vital to us. It is only a knowledge of English that can redeem our young men and women from a state of insular seclusion. In a small country like ours, with two linguistic groups that tend to become mutually exclusive, a knowledge of English may even be said to be a political necessity. Such being the case for a study of English, it is up to every one interested in the cause of education, to see that the State policy of Free Education for all with English as a compulsory second language is made real and meaningful.

With the introduction of Swabasha as the medium of instruction in all our schools the standard of English has fallen very low, and today we witness the sorry spectacle of many students in the S. S. C. and H. S. C. classes, after over eight years of English being unable to speak or write English with any degree of confidence. The howlers that one comes across in the answer scripts of candidates sitting for the G. C. E. Examination will make very entertaining reading. In a mixed class of students most of whom had passed the S. S. C., the English teacher one day asked a girl student to put, 'I see the boy', in the past tense. Prompt came the answer, to the amusement of the teacher and a few of the students, 'I have sawn the boy.' But a good number of the students saw nothing wrong in the answer; and a round of laughter which it generated, left them bewildered. This is just an instance of the state of English language learning in most of our schools today.

The causes for this decline in standards are not far to seek. Most teachers have shown no appreciation of the changed circumstances and the limitations under which English has been taught as a second language. Methods of teaching English adopted at a time when it was the medium of instruction in schools can no longer be adequate or effective, when the student listens to, speaks and learns English only during his English lessons. Formerly the English which the English teacher taught through the medium of the reading book and a few grammar and composition lessons was supplemented by every other teacher, and the student had the opportunity of listening to and speaking the language almost throughout the day. If teachers today, in an attitude of 'I shall teach as I was taught' rely mainly on the traditional reading-book method of teaching English, one need not be surprised at the poor standard of attainment reached by our pupils. Another cause responsible for the poor results we obtain is the wrong start given to many students in their first years of English. Owing to a departmental regulation that precludes the appointment of qualified teachers to teach English in the Swabasha Schools the task of laying the foundations of English language learning in the primary classes is in the hands of young men and women with a bare S. S. C. qualification. With a few exceptions, these are ill equipped for their task both with regard to their

knowledge of the language and their ability to teach it. It is common knowledge that most students suffer from this handicap right through their career. It is the recognition of this difficulty of securing the services of adequately qualified persons to handle the teaching of English to the large numbers in the primary classes of our schools that must have made the Special Committee on the teaching of English, accept the inevitable and recommend the making of English teaching optional in the primary classes.

English has to be taught as a living language aimed at giving our students a confidence in their competence to use it for purposes of communication. Aims and objectives for the various levels, the Primary, the Junior and Senior stages ought to be clearly defined. New teaching techniques have to be devised and when by a process of continual evaluation, these techniques have been proved to be effective, they ought to be popularised, and a very large body of teachers trained in these new techniques. It is a sad commentary on our complacency that in spite of the long tradition of a century and more of English language teaching, that in these matters, we lag so far behind countries like Japan and Turkey where so much research and experimentation have been carried out in the teaching of English as a foreign language.

It is a well-planned campaign jointly undertaken by the Government Department of Education, the Department of Education and the English Department at the University that can salvage English Language teaching in the country today. In the absence of such a concerted effort, one would feel compelled to underline the observation made by one of the speakers at the Seminar of English Teachers held early this year in Peradeniya, when he said, 'Education today is more an elaborate charity than a planned national investment.'

TRENDS IN SECONDARY EDUCATION IN EUROPE

N. SABARATNAM Esqr., B. A.

"Education has, at all times, had to adapt, either by choice or by force, to a changing world; it has had to revise not only its subject matter in terms of the unceasing contributions of art and letters or of the sciences, but also its cultural aims in terms of the life which the man of tomorrow, the child of today will have to live."

All attempts at a drastic reorganization of secondary education in Europe are based on the above assumption enunciated so effectively by a well known educationist. Discussants at the European Conference held in Paris in April 1958 agreed that secondary education was rigid in its organization and curriculum on account of old cultural traditions, centuries-old spiritual, intellectual and moral values, and established practices. The University while demanding professorships and new laboratories to keep up with scientific progress indicates a narrow conservatism in the education which it requires from its future students. It must however be conceded that secondary education is the guardian of precious values and wisdom—a fact which deserves due respect.

Again, it would be absurd to pretend that nothing has been done to meet the needs of today. But changes were effected by creating new forms side by side with traditional ones, or by adding branches to the curriculum without cutting off any of the old ones. The result has been, in the first case, an incoherent and divided structure; in the other an overloaded curriculum.

Some factors that have impelled changes in secondary education are:

1. The scientific and technical revolution and its influences on life and thought.
2. The democratic revolution, which in principle makes all individuals equally responsible and capable of understanding and judging current national and inter-national problems.
3. The unification of the world through improved communications, which imposes on all nations the necessity for a better know-

ledge of other people and education oriented towards mutual understanding.

4. The access of the masses to a role and responsibility which were reserved until now to the few.
5. The increase in the number of pupils availing themselves of the various types of education
6. The desire to democratize education and enjoy equality in education, regardless of sex, nationality, race, class, etc.
7. The complexity of life and of productive tasks, which require for an increasing number of individuals a more advanced education than was formerly needed.
8. The multiplicity and diversity of the functions and tasks for which secondary education must prepare its students, whereas once it prepared them almost solely for the liberal professions and for a purely intellectual development.
9. The increase in leisure for adults and the necessity of preparing the individual for the intelligent use of the free time which productive labour has given to man.

The essential point in regard to these various social, political-economic and technical factors is that educationists should be fully aware of the drastic rapid changes and that they should look upon secondary education in terms of the new needs created by these changes. It will not do to remain attached to the traditional purpose, namely to provide a general background for those who will later form an intellectual elite.

The concept of an elite must be broadened considerably to take into account the diversity and the increasing specialization of social, economic and technical functions in the modern world. The Director of Secondary Education in France states in a report: "The quality of culture and educational development is to be found in man's ability to find original, specific solution, either of thought or of action to various problems. Culture must not only meet the need to know and understand, but must become an instrument of daily action. The transition between knowledge and power, between the rational and the operational, is one of the characteristics of modern

education." In the light of these views technical disciplines have moral and cultural values in that they bring into play inventiveness, perseverance and patience, and satisfy the child's creative urges. Technical disciplines in the school can no longer be limited to what is commonly called 'manual training.'

It may prove instructive to summarise the main trends in secondary education as outlined by the discussions at the conference.

1. The function of secondary education is to give a general background. Specialization must not be of professional nature. Even in technical sections, greatest emphasis must be placed on the general discipline.
2. General culture consists of the acquisition and development of certain mental abilities rather than a baggage of knowledge.
3. The curriculum must lose the encyclopaedic character which overburdens it and education must aim at developing mental habits, work methods and the ability to acquire new knowledge.
4. The curriculum must include fundamental disciplines common to all types of schooling.
5. In addition, the secondary school must teach certain specialized disciplines.

Moral and civic education should be placed among the fundamental disciplines. That the school cannot neglect moral and civic training is the consensus of opinion among European experts in education.

Europe holds out this lesson to the underdeveloped countries of Asia and Africa. In a world where productive tasks are confined more and more to the machine, and where the skilled worker is becoming a technician, the level of general education should be constantly raised. The nation cannot afford the luxury of wasting aptitude or unused energies in pupils simply because educational opportunities are lacking or because selection and classification are too prematurely determined in rigid school systems.

WHAT IS MEANT BY VOCATIONAL GUIDANCE?

P. ARUMUGASAMY Esq., B. A., Dip. Ed.

Today we find that progressive countries have introduced a new feature in the school curriculum by which they are helping youth to choose their careers in life. They are trying to guide the youth in their choices, and since this guidance service is concerned with the choice of a career or vocation, it is called vocational guidance. The term 'vocational guidance' should not be confused with vocational education. Vocational education means the imparting of certain vocational skills whereas vocational guidance is concerned with the study of the individual's aptitudes, abilities and interests, and thereafter with acquainting every individual with his assets and liabilities so that he may choose a vocation that would suit him best. "Vocational guidance is the process of assisting the individual to choose an occupation, to prepare for it, to enter upon and progress in it." In short, it is a process in helping individuals through their own efforts to discover and develop their potentiality both for personal happiness and social usefulness.

The first aim of a programme of vocational guidance is to help the individual to understand himself better by making him recognise his innate capacities, interests, special aptitudes and abilities, and his limitations in relation to the requirements of different occupations. The second aim is to acquaint him with the world of work, and *the third* and most important aim is to help him in the choice of an occupation in the light of this knowledge. There was a certain student of one of our big secondary schools who failed the G. C. E. the third time and killed himself by falling into a well because he was not guided in the proper way. So many such calamities can be avoided if there is proper guidance. In short, vocational guidance is helping Johnny to see through himself and to see himself through.

Vocational guidance is not the only form of guidance. There are other types of guidance that are equally important, for instance educational guidance, recreational guidance, civic guidance, social

and moral guidance and health guidance. Any form of guidance is of paramount importance if its aim is to lead the individual to self-understanding and it will help him ultimately to achieve self-realization. Vocational guidance is essential because there are many jobs. The problems are complex. One is unable to choose a vocation for himself because there are manifold varieties of jobs and hence the students should be guided. One very often comes across people who are dissatisfied with their profession and as a result lead a disgruntled life. The real cause for this discontent is that they have chosen the wrong occupations. They are occupational misfits. The guidance programme is chiefly meant to avoid such a state of affairs.

The first attempts at Vocational Guidance were made by Prof. Cyril Burt in 1922. Hundred school leavers in London were given vocational guidance, and after two years, it was found that those who had followed the advice were more successful in their jobs than those who had ignored the advice. It is obvious that everyone should desire an occupation in which he can use his highest gifts of mind and body.

Two sets of differences are involved in vocational guidance.

1. Differences among individuals and
2. Differences in occupations.

No two individuals are alike in this world. It is a fact that there are individual differences. For example, a few minutes' mere observation of a class is enough to give one a picture of the physical differences of children; a short talk or lecture may reveal some of the more obvious temperamental differences, and if we teach the class for some time, we can get to know their intellectual differences; but we should move freely with them to find out their social differences. These differences should be taken into careful consideration by the vocational guidance counsellor and all teachers, if their work is to be effective. Of all these, there is *one point* that deserves emphasis; that is, individuals differ in their level of intelligence and in their specific abilities. We find that certain people who are very intelligent are poor in their specific ability—capacity to do certain things very well such as singing, building, driving etc. On the other hand, there

are people of average intelligence who are gifted with such abilities to a very high degree. It is the job of the vocational guidance counsellor to conduct an individual study of the pupils through a series of intelligence and aptitude tests, and guide them to suitable vocations.

Earle has classified for us a list of occupations suited to the specific abilities of different individuals.

Abilities	Occupations
Mathematical	Accountant, Banker etc.
Social	Politician, Insurance agent, Teacher, Lecturer etc.
Mechanical	Engineer, Inventor, etc.
Aesthetic	Actor, Musician, Painter etc.
Practical	Engineer, Doctor, Pilot, etc.
Linguistic	Author, Lawyer, Professor, etc.
Executive	Director, Manager, Secretary, etc.
Scientific	Research worker, Psychologist, etc.

As much as there are differences among individuals, there are also differences in occupations. If either of these two sets were absent, vocational guidance would not be possible. There are many factors that determine the way in which occupational choices are generally made:- 1. Chance factor. 2. Factor of interest 3. Nearness to the home. 4. Father's job 5. Friend's or relation's job. If a child is too intelligent for a particular job, he will be dissatisfied; if he is less intelligent, he will be worried; so care should be taken to see that there are no such vocational misfits. Since children are immature, and because the parents can't guide properly, it is essential for pupils to look for guidance from an objective and informed source in the choice of a career.

In personal selection, men are found for given jobs; but in vocational guidance, jobs are found for given men. For proper vocational guidance, parents, teachers, the child, the school medical officer, and the guidance workers, all must co-operate. The Parent Teachers' Association can render a lot of help since it provides fine opportunities for parents, teachers and guidance workers to get together, discuss and devise ways for promoting the children's vocational prospects.

A vocational guidance programme is not the concern of only the Principal or the Vocational Guidance Counsellor, but it is a matter which requires the fullest co-operation of every teacher in the school. The teachers could co-operate in the following ways:-

- (1) By imparting occupational information. This could be done even while teaching their subjects.
- (2) By being more observant, they can detect cases of the mal-adjusted, the physically handicapped, and the mentally defective. Such information conveyed to the vocational guidance counsellor in time will no doubt go a long way in guiding the respective individuals.
- (3) By giving them proper advice in the choice of subjects.

Further their co-operation is essential in the following fields for carrying out successfully the basic vocational guidance in schools :-

1. Occupational Information Service.
2. Testing Service.
3. Personal Data Collecting Service.
4. Self - Inventory Service.
5. Counselling Service and
6. Placement Service.

The assistance rendered by teachers in the above mentioned fields will be of valuable use to the vocational guidance counsellor.

If the work rendered by teachers and guidance workers is to be meaningful, they should also get themselves well acquainted with the important techniques of guidance such as

1. The Personal Information Blank.
2. Teacher observation, Anecdotal records and ratings.
3. Autobiographies, diaries and personal documents.
4. Achievement, Intelligence and Aptitude Tests.
5. Adjustment Inventories.
6. Sociometric Techniques.

7. Projective Techniques.
8. The Interview.
9. The Case-study and
10. The last and not least is the Cumulative Record Sheet.

The guidance workers must be familiar with the various kinds of tests, able to administer them, rate them and come to conclusions from them, since on the interpretation of the results depends the educational and vocational choice of the pupils.

Vocational guidance is of considerable importance both for schools and adults. In America for instance, vocational guidance plays a very important part. With the help of vocational guidance and occupational information, the selection of jobs is made easier and productivity too is increased.

I value individual freedom, but you must not forget that man is essentially a social being. Unrestricted individualism is the law of the beast of the jungle. We have learnt to strike the mean between individual freedom and social restraint. Willing submission to social restraint for the sake of the well-being of the whole society enriches both the individual and the society of which one is a member.

—Gandhi.

THE COLLEGE PRIZE-GIVING—1959

The College Prize-Giving came off on Saturday, the 15th of May, 1959. The entrance to the Nadasarajah Memorial Hall and the newly built Sayampoo Memorial Block was tastefully decorated and the function was held in the Hall. It was indeed a triple one—the Opening of the Sayampoo Memorial Block, the Founder's Day, and the Prize-Giving. The distinguished guests—Sir Waitialingam Duraiswamy, Dr. H. W. Thambiah, Q. C., Commissioner of Assizes and Mrs. Thambiah and Mr. A. V. Kulasingham, Advocate arrived at about 5.30 p. m. and were received by the Principal at the college entrance. They inspected the guard-of-honour presented by the scouts. Sir Waitialingam Duraiswamy declared the Sayampoo Memorial block open by unveiling a tablet and lighting the traditional brass lamp. He said that the building was a magnificent monument to the selfless labours of the Founder of the College, the late Mr. Sayampoo who was also a great builder, administrator and religious reformer.

Mr. A. V. Kulasingham, Advocate who delivered the Founder's Day Address said that the late Mr. Sayampoo became almost destitute in his dire struggle to serve his

fellowmen. The prosperity of Karainagar was largely due to the education imparted by the Founder through that institution.

Master M. P. Perinpanayagam welcomed the guests in an English speech. The college girls sang two select songs to musical accompaniment.

The Principal then read his Report. The Prizes were distributed by Mrs. H. W. Thambiah. The vote of thanks was proposed by Mr. R. Kandiah, an Alumnus and retired teacher of the College. The usual request for a holiday was granted by the chief guest and with the Principal's consent Monday was declared a holiday. The proceedings ended with the singing of the College Song and the National Anthem.

Dr. H. W. Thambiah in the course of his address said: The crying need of today in Ceylon and other countries of the world is unity. We behold the grim spectacle everywhere of communities and countries warring against one another on grounds of colour, language and religion. These differences if examined closely are really fallacious. The youth of today should develop correct religious spirit, respect for all religions and through that learn to respect and love each other.

The message of what is known as "Samarasa" among religions was the message of Christ and Buddha, the Hindu Saints, of Saint Ramakrishna and Vivekananda. If we are to escape from isolation and retreat to an agricultural society that threatens us, the youth of today should regard themselves as citizens of Ceylon and make a concerted effort to build up a united Lanka.

Dr. Thambiah stressed the need for students to cultivate honesty, uprightness and humility assiduously. Healthy interests should motivate efforts and provide the incentives to study a particular subject. It was a great thing to cultivate the habits of study not for passing examinations but as an end in itself. It was indeed a truism that a curriculum that was introduced to prepare students for jobs in government service under colonial rule no longer served the new needs of independent Ceylon. There was therefore an urgent need for a re-

orientation of ideas and changes in educational outlook.

Large tracts of land had yet to be opened up and educated youths should take to farming. Besides farming, small scale industries which did not involve big capital investment provided avenues for productive employment. It did not require much research to realise that English Language was vital for education in Medicine, Engineering and Commerce. There was need to concentrate on English and lift its falling standards. He concluded by expressing his great joy in participating in the function of a College which had developed through the selfless service of the Founder who was not lured by personal or political advancement. The College had produced distinguished Alumni in the fields of Industry and Commerce and in the learned professions. The College could therefore be proud of a great tradition fostered through its seventy years of history. He wished it greater glory.

PRIZE-DAY REPORT

Sir Waitilingam Duraiswamy
Dr. and Mrs. Thambiah
Mr. Kulasingam
Ladies and Gentlemen,

This is a very momentous day in our school history, for we have assembled this evening for the first Prize-Day after many years. This occasion is of even greater significance because we have been able to commemorate the untiring and selfless labours of the Founder with the first storeyed building in our school. The Sayampoo Memorial Block marks another milestone in the long and arduous march of our school's development. It gives us some satisfaction to reflect how a school that was started with buildings sadly inadequate has grown with the years consistent with the Founder's dreams.

It is therefore with some pride, that Karainagar Hindu College offers you all, a very cordial welcome on this day. How fitting it is that we have in our midst very distinguished guests whose presence is a source of great encouragement to our efforts in the future.

We cannot think of a more appropriate person as Chairman of our Prize-giving than Sir Waitilingam Duraiswamy who was not only intimately connected with the institu-

tion for several years but at his eighty fifth year is acclaimed the Elder Statesman and leader of our community. Sir, you made history by the traditions you helped to create as Speaker of the State Council and the people of this constituency will recount with gratitude your long and meritorious service as their representative.

To Dr. and Mrs. Thambiah, we offer a special word of welcome. Dr. Thambiah, it was our great desire that our children should see on this day, a brilliant scholar who won prizes everywhere—at school, at the University, and the Law College, a famous lawyer whose research has enriched the libraries of the world, an upright judge who has maintained the traditions of the Bench and a versatile personality equally well versed in History and Tamil, in Music and Astrology. The country needs men of your calibre at this hour.

Mrs. Thambiah, we are grateful to you for the readiness with which you agreed to perform a taxing duty of handing over the prizes. Your proficiency at the Veena should provide a stimulus to our girls in particular. You will be happy to note that our children are jubilant at the idea of receiving their prizes from your hands.

Mr. Kulasingam, you have never grudged us the privilege of associating your name with this institution so dear to your heart. Having sat at the feet of the Founder and later taught with him here, you are perhaps the most competent person to speak about the Founder. When others shouted mere slogan of "Back to the Land" you took the forward step years ago, of demonstrating to our unwilling youth the efficacy of farming as a remedy for educated unemployment.

It will not be out of place here to chronicle a few facts connected with the school. The late Mr. M. Sayampoo founded it in 1888. He built it with whatever assistance he could get and after many trials had it registered for grant in 1912. The school was entrusted to the Jaffna Hindu College Board in 1921. Mr. Sayampoo who became almost destitute in his dire struggle to serve his people passed away in 1936. But his spirit still continues to inspire us in our work here. His more enduring memorial is the school itself.

The Diamond Jubilee in 1950 was another important event in our annals. The highlight of the celebrations was the opening of the Nadarajah Memorial Hall—the first impressive school building erected through the most generous gift by Mrs. Nadarajah to perpetuate the

memory of her illustrious husband—the late Mr. N. Nadarajah K. C.

We have been able to provide greater accommodation and better facilities for the various departments on account of the timely help from various benefactors. We are today in a position to meet the minimum requirements for science laboratories, library, home science equipment, a canteen, a playground etc. But we hope that public enthusiasm will not fail to improve our conditions and enable us to do more effective work.

I undertook a tour of Malaya in 1956 and was warmly welcomed by our Old Boys everywhere. I must express my gratitude to the initiative taken by our countrymen which made it possible for us to proceed with our building operations. The Sayampoo Memorial Building—our latest achievement has already cost us Rs. 30,000/-. We have received so far Rs. 18,000/- as donation. We are confident that besides meeting the balance expenditure of Rs. 12,000/-, we shall be able to complete the entire project and still have funds for further improvements.

Our library as it stands today is not inadequate, though it needs special shelves for the Entrance Classes. Its expansion was largely due to the gift of many rare volumes from the library of the late Mr. N.

Nadarajah, K. C. We have approved laboratories for Physics, Chemistry, Biology and Home Science, a Geography room with a keroscope for films and a valuable collection of geological specimens and a playground on which we have spent Rs. 8000/- for filling and levelling alone. The college also runs a co-operative bookshop and a canteen. Need I add that we have yet a long way to go in improving and enlarging the various departments of the school to reach modern standards of efficiency.

Our numbers stand today at 525 with 375 boys and 150 girls. This is satisfactory as there is another collegiate school within a mile. Besides, English education does not give the same fascination to parents today, when Swabasha has invaded even the collegiate section of all schools. More important than mere numbers is regular attendance to school. This is a problem in which parents must help by reminding themselves that the privilege of attending a school carries with it the obligation to observe its rules and regulations. Our staff consists of 23 teachers of whom four are ladies. We have eleven graduates of whom four are trained graduates. I must refer to some important changes in the staff.

Mr. R. Kandiah who served the school for forty years and whose

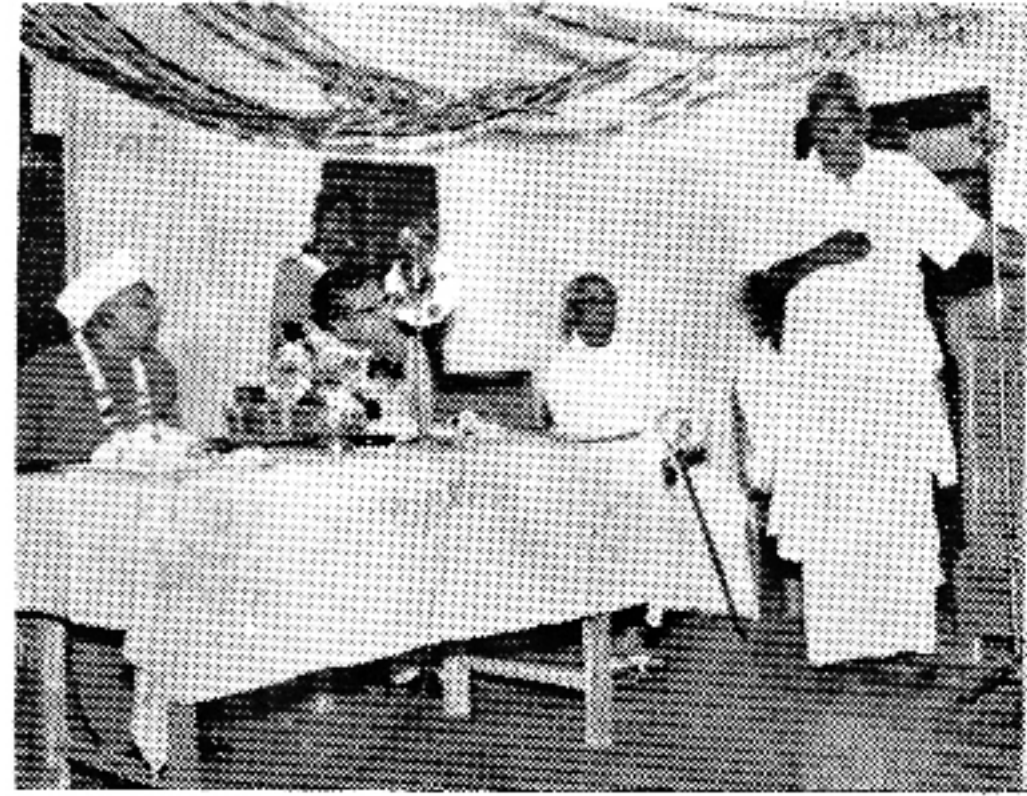
name is a household word in our village retired in August 1955. He is a true disciple of the late Mr. Sayampoo and is noted for his simplicity and strength of character. Generations of students bear the impress of his influence and remember him with reverence and affection. There is a classroom in his name and his portrait adorns our library. Mr. V. Natarajah who held a special post as Senior Science Master retired in August 1956. His kindly nature and understanding of children made him the trusted friend and counsellor of students and teachers alike. Optimism is the keynote of his character and many a backward boy was benefited by his sympathetic insight into their problems. I wish them both many years of happy retired life. Messrs K. B. Sharma, T. V. G. Sastri and K. Srinivasan left us for work elsewhere. Messrs M. Vaithinathan, S. Thiruchittampalam and M. Thiruneelakandasivam went on transfer to other schools under the management. Mr. K. Nadarajah left us recently to work in another school. Mr. A. Murugiah who was functioning as our Physical Director for a while left us at the end of last year. To every one of them we owe a deep debt of gratitude for the rich contribution they made to the life of the school, each in his own chosen field and wish them success in their new sphere of activities. In their places

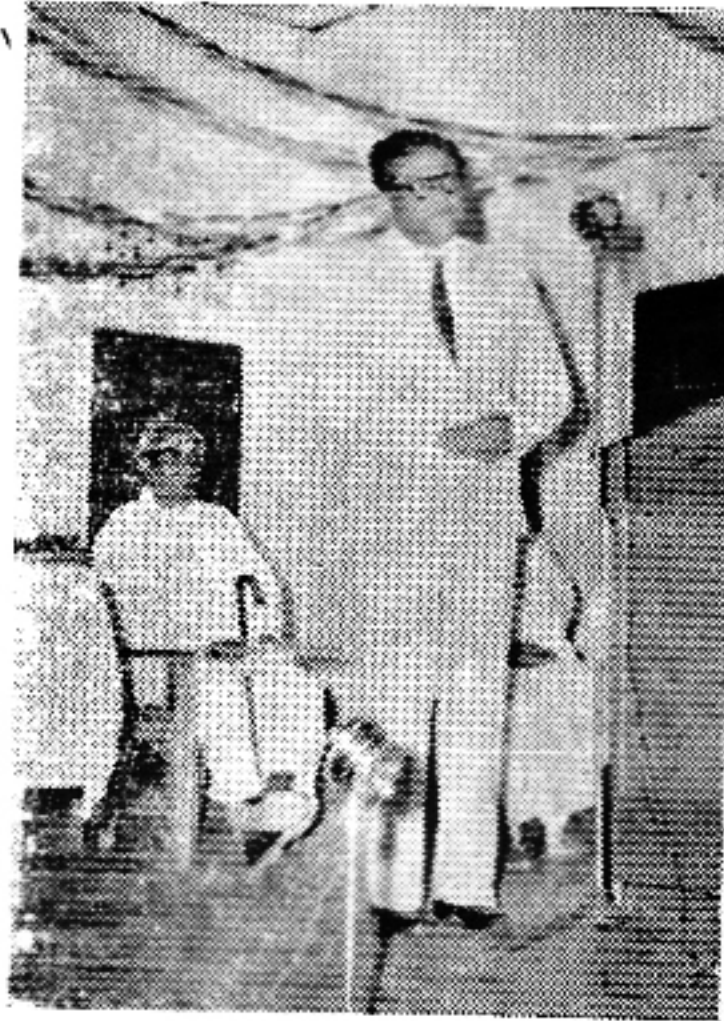
AT THE FOUNDER'S DAY CELEBRATIONS
&
PRIZE - GIVING

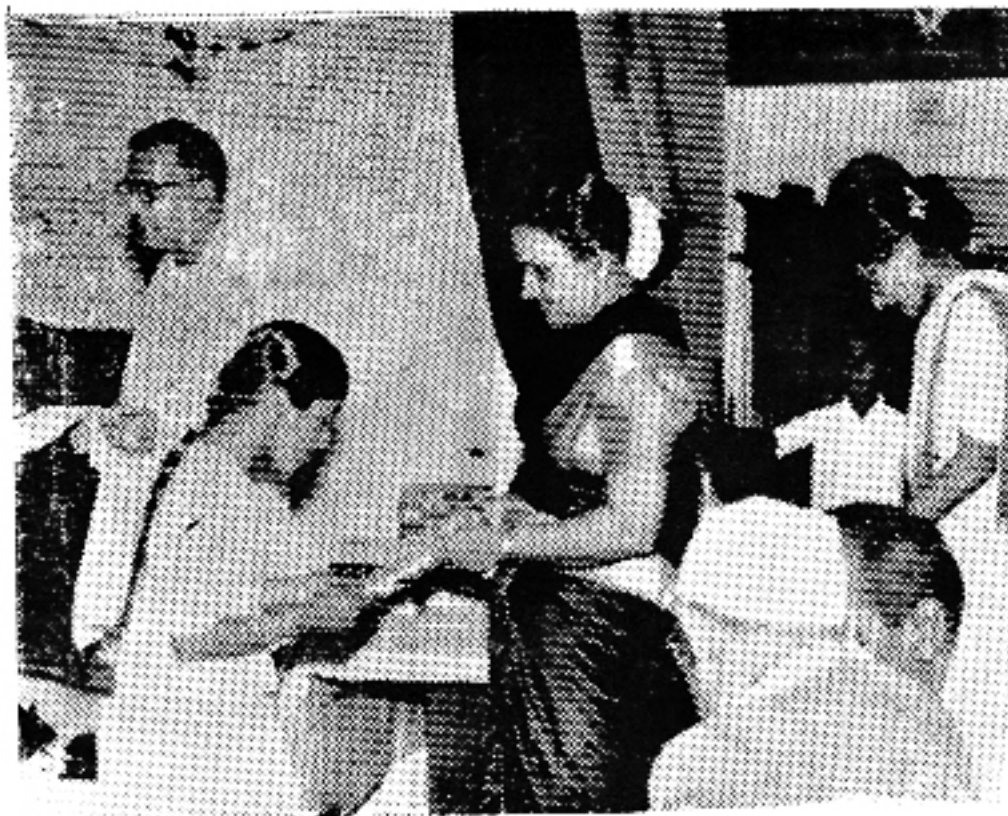
Sir Waitialingam Duraiswamy declaring open
the Sayampoo Memorial Building

Mr. A. V. Kulasingham, Advocate
delivering the Founder's Day Address

Dr. H. W. Thambiah, Q. C.
delivering the Prize-Day Speech

Mrs. H. W. Thambiah
giving away the prizes.

Music by the College Girls.

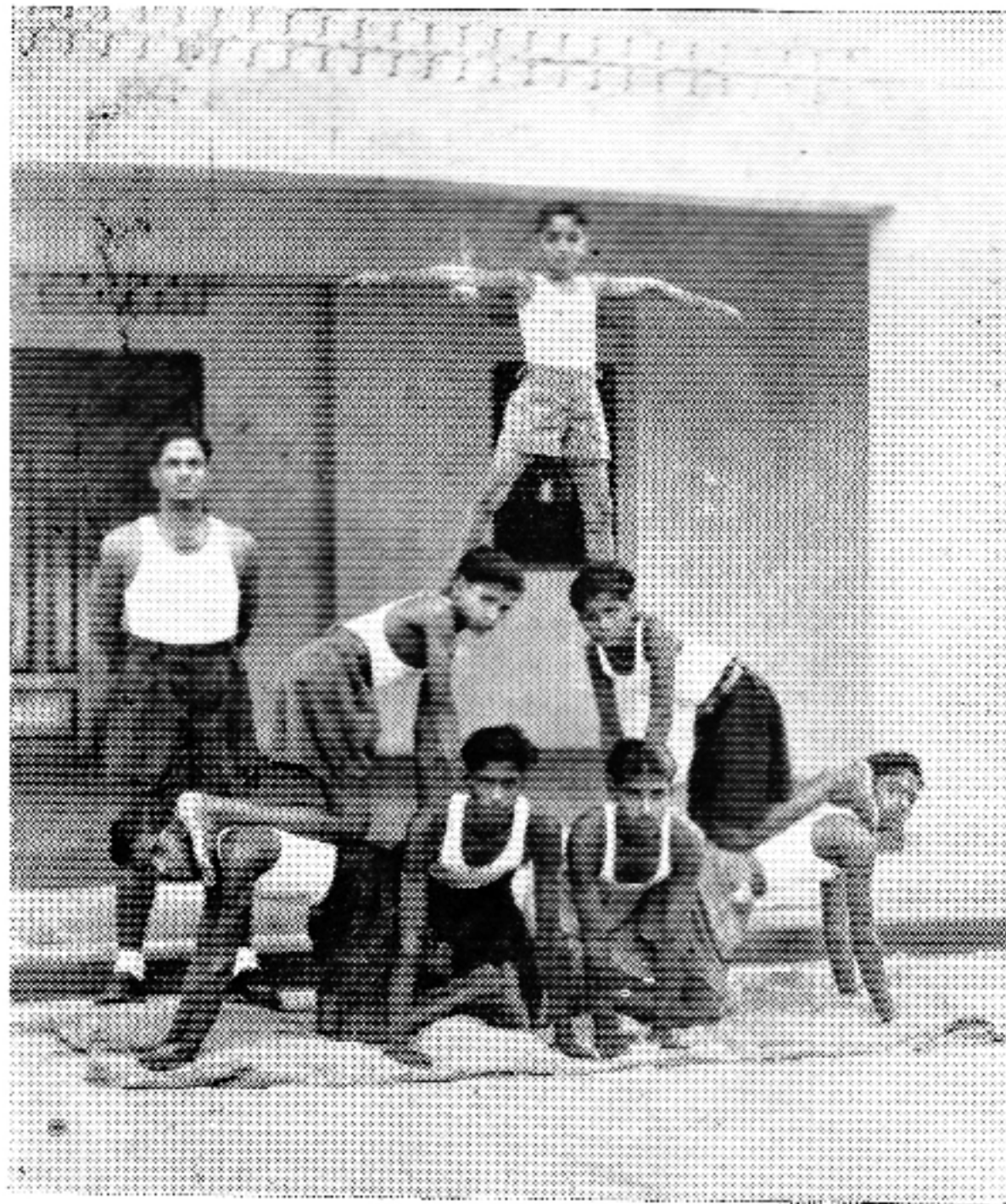
IN MEMORIAM

The late Mr. T. NADARAJAH,
Librarian, helped the College
in its many sided activities
for five years.

The late Mr. J. C. ARULAMPALAM,
Physical Director, Manager of
The College Magazine and
The Canteen was everything
at College during a decade
of selfless service.

The late Mr. J. C. Arulampalam
coaching athletes in Pyramid building.

P. Nageswaran
Sankar

we welcome Mr. M. Eliathamby, Miss R. Rajaretnam, Mrs. K. Nadarajah, Mrs. P. Kandiah, Mrs. M. Sabaretnam, Messrs A. Namasi-vayam, S. Gopalasingam, P. Sangarappillai, A. Nadarajah and S. Sabanadesan, Mr. K. Ramasamy. our Lab. Assistant retired after about ten years of loyal service at the end of last term. We wish him happiness in retirement.

I must record here with deep regret that death snatched away two of our active colleagues in mid-career. Both Mr. J. C. Arulampalam our Physical Director and Mr. T. Nadarajah our librarian succumbed to heart failure. They have left a void hard to fill. It would be difficult to assess the worth of their varied talents and their many sided contributions to the school.

It has become a fashion of the times to characterise the present era as a transitional one. Nowhere is it so true as in the educational sphere. I would not like to dwell on any current controversies in Education as the State Take-over of assisted schools, the place of English in the curriculum, higher education and swabasha, co-education etc. Their pros and cons have been thrashed thread-bare and the public is only too familiar with them. But I would prefer to point out one particular problem that affects our day to day work. We have been looking in vain for direc-

tion from the Education Department for a suitable curriculum for our secondary schools. We deplore their prolonged neglect of an expert job. In spite of sweeping changes caused by Free Education and Swabasha, the content of education has remained excessively conservative. The emphasis of the curriculum still falls on linguistic skills. Scarcely any attempt except the abortive selective test was made for greater stress on vocational training, and still the Department is carrying on a vocational guidance course for teachers in our schools. The lack of co-ordination between education and the needs of economic development has grown more serious than ever. Without this co-ordination vocational guidance will be an empty experiment and parents will not care to accept the teacher's advice in the choice of a career, particularly when it is contrary to the hopes they cherish for their children. I sincerely believe that the greatest service this school could do to the community would be to develop in our pupils enthusiasm for manual labour. Until every boy and girl found delight in making with his hands the things of beauty which would develop his soul, he would become a parasite to his parents and the State. Till there is a thorough revision of the curriculum in order to ensure that the economy gets the trained personnel it needs, economic progress

D.
AG
W
1
90/
7
S
H
C
Q

would be a myth and the process of educational waste would go on unimpeded.

This report would not be complete without a reference to our Old Boys. There are so many of them who have distinguished themselves in so many walks of life, that it is dangerous to mention only a few. The O. B. A. which remained inactive for some years has been revived last year and Mr. K. Arumugam is functioning as secretary. Whatever the risk, we must mention the names of some who have brought glory to their Alma Mater by their brilliant academic and professional achievements.

Dr. R. Kanagasundaram, Ph. D. (Cantab.) who was senior lecturer in Anatomy in the University of Ceylon has joined the University of Khartoum in the same capacity.

Mr. P. Veeravagu, M. Sc. is on a Research Scholarship in the U. S. A.

Mr. A. Murugesampillay who obtained his L. L. M. of the London University has resumed work as lecturer in law in the University of Ceylon.

Mr. P. Namasivayam, M. Sc. in Sugar Technology is Sugar Expert in the Department of Industries.

Mr. N. Jeyaseelan has obtained

the M. Sc. degree in Agriculture at the Ontario University.

Mr. V. Tharmaratnam who obtained a first class honours in B. Sc. of the Ceylon University is an Assistant Lecturer in mathematics there.

Mr. T. Sivakumaran who obtained a second class Honours in B. Sc. of the Ceylon University is Assistant Lecturer in Chemistry there.

We have also to mention the names of those who have rendered signal service to the school financially and otherwise. While the numbers who responded to our call for help are legion, we owe a special word of gratitude to the following benefactors whose help was more than ordinary.

Mrs. N. Nadarajah gave us this beautiful Hall in memory of her husband the late Mr. N. Nadarajah, K. C.

The late Mr. A. Sanmugam contributed for building a classroom.

Mrs. K. Nagalingam gave us a classroom in memory of her husband the late Mr. K. Nagalingam.

The Karai Union of Malaya gave us funds to equip our Science Laboratories.

Our thanks are also due to Messrs A. Shanmuganathan the Secretary of the Karai Union, Mal-

aya, M. Ponnampalam and the late Mr. K. Subramaniam all of whom helped me immensely in collecting funds in Malaya, and to Mr. K. Somasundaram who did yeoman service in the construction of the first set of buildings in the college.

I must also thank Mr. K. Sathasivam of Jaffna and Mr. T. Aruliah of Karainagar and all others who helped in the construction of the Sayampoo Memorial Block.

Finally I wish to express my deep debt of gratitude to all my

colleagues who have pulled together as a team even in the midst of trying circumstances. I wish to thank specially Mr. P. Somasundaram and Mr. K. Chelvadurai—men who have helped to make my work in the office smooth. Team spirit, I am happy to note has developed into a tradition here. As we look back on our seventy years' history and find that we have survived several storms, we cannot help feeling how inspired was the poet when he said,
"God works in a mysterious way
His wonders to perform."

A Glimpse of School Life

Special Departments—There are three well-equipped laboratories housed in separate buildings for Physics, Chemistry and Biology under the care of Mr. P. Sangarapillai, Mrs. K. Nadarajah and Miss R. Rajaratnam respectively. Every year sees some bit of improvement in equipment. The Biology Lab. has a worthwhile collection of specimens

The Home Science Laboratory is proving very useful to our girls. Some money has been spent in procuring kitchen and domestic science equipment. From the dainties served to us occasionally, we are led to believe that their culinary activities are on the upward trend. Mrs. P. Kandiah and Mrs. M. Sabaratnam, Trained Domestic Science teachers are in charge.

The Geography Room equipped with important maps, charts, keroscope for films and fine geological specimens is under the care of Mr. A. Namasivayam.

The Playground.— Considerable space has been acquired and now we have a full fledged playground filled and levelled. Something must yet be spent on it to give it a finish. Mr. S. Gopalasingham is now in charge of Physical Education.

The College Bookshop is run by the College Co-operative and Thrift Society. Students are enabled to learn elementary lessons in co-operation by active participation in its management. Mr. V. Subramaniam and Mr. A. Namasivayam are the inspiring figures in this movement.

The College Canteen provides lunch and tea to teachers and students at moderate rates. It has moved into decent buildings. A new kitchen has been added. Mr. N. Veluppillai is in charge.

Activities.—School commences daily with prayers in the class rooms. There is a general assembly on Fridays and on special days. Short talks are given by the members of the staff and sometimes by distinguished speakers from outside at the assemblies. Mr. K. Cheliah is in charge.

House System.—In order to promote team spirit and healthy competition among students, they are divided into four houses—Sayampoo, Nadarajah, Bharathi and Gandhi. Inter-House competitions are held annually in Athletics, Football, Singing, Elocution, Essay writing and General knowledge. The biggest event of course, is the Inter-House Athletic meet to which the public are invited.

Y. M. H. A.—Its activities promote the religious life at school. The Guru Poojahs of the four Saiva Saints are celebrated with special emphasis on Saint Sampanthar, the Patron Saint of the School. It has also organised a choir that conducts Bhajanai at Karainagar Sivan temple on Friday mornings under the leadership of Mr. A. Chidamparappillai. Navarathiri cele-

brations are conducted annually on a fairly large scale. It also bears the responsibility for one festival at Thiruketheswaram assigned to it during the Mahotsavam in May.

Y. G. A.—Young Girls' Association is a forum for girls only. Matters pertaining to women, and current controversies are discussed in an atmosphere uninhibited by the presence of men. Mrs. M. Sabaratnam is in charge.

Literary Activities.—Each class has its own weekly meetings of the Lyceum. This comes within the normal working hours. Senior classes are called Senior Lyceum, Pre-Senior classes—Inter-Lyceum, J.S.C. classes—Junior Lyceum. The Seventh Standard and below have rhetorical. The Lyceum has its usual round of debates and discussions. Rhetoricals include declamations, story telling, singing etc. Teachers act as moderators with students as chairman of meetings. We participate in the annual elocution contests held by the N.P.T.A. We won some places at the Semi Finals and Finals during the last two years.

Historical and Civic Association discusses current affairs, and organises U. N. O. Day, Human Rights Day etc. Mr. A. Nadrajah is in charge.

Music.— Music is taught by Mr. Subbiah, our music teacher to

all girls in the Junior Secondary classes and to the talented in the Senior Secondary Section. We participate in the annual singing contests held by N. P. T. A. Our Juniors won the third place in the Finals last year, and the first place in the Semi Finals this year.

The Dramatic Society.—Messrs. P. Arumugasamy, N. Kanagasundaram and K. Chelliah look after this very important activity. Concerts are held during term ends which reach a fairly high standard. We are contemplating the staging of a drama in the course of the year.

Scouting which was defunct for a time has now been revived.

The Staff Guild conducts periodical meetings on educational and cultural subjects. It is in charge of the social and professional life of the teachers. It runs the Teachers' Reading Room. Mr. S. Aiyadurai is the present secretary.

Sports.— We provide full facilities for both outdoor and indoor games, and Athletics. Our football teams have always participated in the Inter-Collegiate Tournament organised by the J. S. S. A. Volleyball, Badminton and Table Tennis are other popular games. The Swing, the See Saw and the Horizontal Bar provide recreation to many girls and boys. I should congratulate Mas. G. Rajanayagam and Mas. S. Thaninayagam on winning medals for reaching All-Ceylon standards in High Jump and Long Jump respectively at the All Karainagar Sports meet held last year.

Public Examinations.—The following is a statement of our results in Public Examinations held in 1957 and 1958.

In the N. P. T. A. Standard V. Examination 1957, 18 passed out of 24.

In 1958, 7 passed out of 14.

In the J. S. C. Examination (N. P. T. A.) 1957, 35 passed out of 93 with 5 first divisions.

In 1958, 30 passed out of 71 with five first divisions.

I must congratulate Mas. S. Swaminathan who obtained a first division and five distinctions at the last examination.

In the S. S. C. Examinations 1957, 21 passed and 26 were referred out of 101.

In 1958, 18 passed and 20 were referred out of 117.

It is natural that parents and the public attach much importance to examination results. A fair comment on our results would be that at the J. S. C. it is above average and at the S. S. C. it is not disappointing, assessed in the light of a general fall in the standards of education in the country.

Conclusion.— These little bits of information may appear dull and disconnected to read. But they are placed before you so that you may imaginatively reconstruct the enlivening influence to which our children are exposed while at school. It is this influence more than class room instruction that matters in a child's development.

STUDENTS' SECTION.

A MARVEL IN THE MODERN WORLD

When a stone is thrown up vertically in the air it reaches a certain height, where its velocity becomes zero; then it descends and comes to the point of projection with the same speed as that of projection. As the velocity of projection is increased the vertical height attained increases. If we drop a stone in a deep shaft, it goes down with greater speed and finally makes an impact at a high speed on the bed of the shaft and its velocity is destroyed. An object thrown up returns to the point of projection whereas an object thrown down never comes back to the point of projection. What is the cause of this peculiarity? This peculiar behaviour was examined by the famous scientist Issac Newton. He attributed this behaviour to the natural attraction between two bodies. Between two bodies there exists a force of attraction which urges the bodies towards one another. This force between bodies will be great when they are close together and the force will be less if they are distant. In a similar way we can consider the earth to be a huge body attracting the small body, the stone. When the stone is thrown up away from the earth the earth attracts the stone and this force pulls the stone down. Therefore the velocity of the stone is decreased and at a stage it comes to rest in the air. As the stone descends the distance decreases and the force of attraction is increased. As a result the velocity of the descending stone increases and the body falls at a high speed towards the centre of the earth.

When the velocity of projection of the stone is increased the vertical height attained and the range on the surface of the earth gets increased. When the velocity of projection is sufficiently great the stone is carried to a very great height where the attractive force

of the earth on the stone is appreciably small. When the range will be very great the stone will not land on the earth. It will go on moving round the earth with uniform speed. Its speed will be uniform because there is no external force acting on it as it is out of the grip force of attraction of the earth and as it is in space free from suspended matter of the atmosphere.

Scientists have proved that if the speed of projection is in the neighbourhood of 20,000 miles per hour the projected particle will be carried in space where it will be free from the grip of the space of attraction by the earth and will move in space with uniform speed.

The artificial moon of the Russian scientists projected into space is moving round the earth. The moon weighs about thirteen stones and is only twenty-three inches in diameter. Since it is moving with great speed and at a height of 560 miles it will not be visible to the naked eye. It takes about an hour and a half to voyage round the earth. It is said to be equipped with several instruments which can measure various physical quantities and communicate them by radio waves to the scientists on the earth. The instruments inside the artificial moon may record temperature and pressure changes they may record the nature of the ether, the unknown substance in the upper strata of the atmosphere. The scientists who projected the artificial moon are said to have built special radio receiving stations to receive the electro magnetic waves, given out by the artificial moon. All of us will have noticed on our radios the peculiar "beep-peep" sound which is said to have been emitted by the artificial moon. Our radios are not equipped to interpret this electro-magnetic wave.

RACE RELATIONS IN CEYLON

Many theories of race have been advanced by those interested in the study of the growth of human species, but none of them whatever its point of view have proved the biological superiority of any race. Let us not be lost in the arguments of the anthropologist. The racial riots in Ceylon raise one serious practical problem in a democratic society. Democracy says that all the racial groups living in a country shall have equality of rights and opportunities irrespective of their differences in numbers, language, culture and history. This is axiomatic if democracy is to be given a chance of growing in a multi-racial society. The problem of race relations in Ceylon is the problem of a multi-racial society growing in a modern democratic nation state. Here we see a problem which however we may wish cannot be disentangled from the history of Ceylon since the advent of foreign domination.

During the hundreds of years of foreign rule particularly that of the British, the various races have been learning to accommodate themselves to forces and institutions that are national in character. There have been growing common political and legal institutions. The various parts of Ceylon have been brought together by the development of the Railways. Ceylon has become economically one unit.

Above all, the educational system and the social and cultural values it wanted to foster were in the direction of a multi-racial society. But Ceylon followed India in freeing herself from British rule and Independent Ceylon has to grapple with the problems of a racial majority surcharged with an aggressive nationalism and a racial minority reacting to it in the same strain.

For the two predominant races, the Sinhalese and Tamils Independence seems to mean different things. Nationalism that inspires both these races is coloured by the past and that is why the nationalism of both of these races has been dangerous. This is evident from the events of recent years.

A sense of nationalism coming from the glory of the past has to be placed in the context of other factors to understand race relations in Ceylon. A stagnant economy breeds frustration for the swabasha educated. Hence on the economic front there is a struggle between races for jobs. Sinhalese nationalism is nationalism with a vengeance. Hence racial discrimination against the Tamils is not least important in the task of leadership. The leaders must place the proper issues before the people and that is the task of leadership. Has leadership played an honest role?

K. DURGALUXMI
S. S. C. A.

OUR PICNIC TO "PARANTHAN CHEMICALS"

A book does not give a child enough knowledge. One should see things with one's own eyes. That is why we have practical classes in school. Things seen with the eyes remain in the mind for a longer time than things read about. That is why schools go on excursions.

For a long time our class longed to visit the "Paranthan Chemicals". So one day we asked our Chemistry Master Mr. T. Navaratnam to take us there. He at once agreed and made all the necessary arrangements and fixed a day. We also asked some other classes and teachers to join us. So they also kindly joined us. Mr. K. Mahesan, who worked in the factory was also kind enough to accompany us.

The day was a Saturday and it was slightly raining as if Nature were against us. We set off at about eight o'clock in a bus. As the bus began to move some began to sing songs and others clapped their hands in joy. On our way we stopped at Pallai to have some refreshments. Having finished that we continued our journey. Jungles on both sides of the road presented a good sight. We reached the factory at about 11 A. M.

Even though it was raining Mr. Mahesan took us round the factory. He ex-

plained to us very clearly how all the different parts of the factory worked. We were all full of joy to see the various processes of work. In the workshop we saw many kinds of machines which we cannot see in Jaffna. By the time we finished seeing we felt very tired and thirsty but we were not lucky enough to see the laboratory because we were late. It was closed early because the day was a Saturday. He then entertained us to tea. After that we went to see the "Eranaimadu Tank". We climbed to the banks of the tank and walked on them. Then we had some refreshments which we took with us from Jaffna. While returning home we visited a farm. We saw different kinds of fowls there. We also saw the Salterns at Elephant Pass. It was not so interesting there because work was at stand still.

By now the time was about 3 p. m. and we set off. As before we stopped at Pallai for tea. We reached home at about 7 p. m. Really all of us enjoyed the trip very much and trips of this kind are very necessary for students. Our class wishes to convey thanks to our Master Mr. T. Navaratnam for arranging the trip and special thanks are due to Mr. K. Mahesan.

A. RAJARATNAM,
S. S. C. A.

A VISIT TO THE TRINCO HARBOUR

I lived in Trincomalee with my parents for three years.

One day I went for a walk in the evening with my friends. We all went to see the harbour which they say is the best natural harbour in the East. It is surrounded by rocks on three sides and on the other bank is the town of Trinco. On the rocks there is an entrance to the Indian Ocean. It is a good harbour for the ships to anchor. The rocks save the ships from storm. When I was in Trinco this harbour belonged to the Britishers and that is why the British ships used to anchor there. Today it belongs to Ceylon, freed from imperial control.

The inner harbour road is always full of people walking here and there because merchants and brokers go there to negotiate purchases from the steamers and the sailors also walk on that road. In the

evenings many people go to the harbour road for a walk.

On that day when I was in the harbour a ship came and it was received with twenty one gun shots. The fishermen went in their boats with lights to fish. This harbour is a lovely sight at nights because all the ships are decorated with lights and these multi coloured lights shine on the water. The whole place looks like a fairy land.

We can hear the sweet music of those who sing and dance in the ships. The nights are gay in the ships. Large number of people collect at the harbour to enjoy the beauty of the scene. One could see people of different countries on an evening walk.

That day my friends and I stood till seven o'clock at night and watched this scene and went back happy to our houses.

BHAVANI - THAMOTHARAMPILLAI,
S. S. C. A.

THE INCREASE OF CRIME IN CEYLON

In Ceylon, the rate of murder is increasing daily. If it goes on at this rate, our country may come within the first ten countries for crimes in the world map.

The last Government when it came to power suspended the death penalty. They did so in order to check crime. But more crimes occurred. Even our Late Premier who suspended the death penalty was murdered. So the Government decided to reintroduce the death penalty.

Religion can play a vital part in its reduction. All Religions exhort believers to hold fast to that which is good.

Every man should have spiritual, as well as academic education. Children should be taught their religion from their childhood. In Ceylon there are many children of compulsory school age who do not attend schools. They wander about the roads pick-pocketing and doing minor crimes. These children lack education. Therefore

the Government must set up schools for juvenile delinquents in most parts of the country.

Education also can help in the fight against crimes. An educated person knows what is good and what is bad and will not keep bad company. Therefore, it is not the death penalty that will reduce the crime rate in Ceylon, but a religious and educated society. Concentrating too much on the death penalty as a solution to the increase in crime in this country is a wrong mode of approach.

In Ceylon, crimes such as murder, arson, robbery and rape are increasing. These acts of crime are caused by the use of liquor. When a man becomes addicted to the drink habit, he forgets himself. All his vital organs are affected by excessive drinking and he loses control

over himself. Drink is one of the important causes of murder and other kinds of serious crime. How many acts of crime are committed under the influence of liquor in a single day? The manufacture and sale of liquor should be abolished in time for the betterment of the country. This should be done in the interest of the country by our Government. If the Government does not take serious steps to check crime, it would at one time become very dangerous for the safety of the country. The Government must establish C. I. D. branches in every part of the country for this purpose.

If the Government takes steps to improve the social religious environment and education and helps to solve the unemployment problem, the crime rate in Ceylon will decrease and the question of the death penalty will not pose such a big problem.

N. Sivagnanam,
S. S. C. B.

MY FIRST TRIP TO INDIA

It was on the 25th day of April 1956 that I set out on a trip to India with my father and brother. The journey as I imagined, was not very dreadful; but it was very pleasant and amusing.

As we left home happy things occurred on our way. We got to the Railway station half an hour earlier before the arrival of the train. My father booked the tickets and we entered the platform and waited for the train chatting with our friends.

The train arrived at the scheduled time and all the passengers rushed into the compartments. We also got into a compartment and took our seats placing

our bags under our seats. The train chuck-chuckled and reached the Talaimannar pier the next morning. We got down from the train and after satisfying the requirements of the Customs officers at the port, got our monies exchanged into Indian currencies and embarked on the steam ship destined for Dannushkodi - the terminus of the South Indian Railway. The steamer was able to reach the Indian shore after a couple of hours as the sea was calm and smooth. All the passengers disembarked and were taken to the Customs office. After undergoing the Customs formalities we were free to get into the Indian train.

The sight of the people in India and their manner of talking, as I observed, gave me great surprise; for the Jaffnese differed very much, in many ways from the Indians. Of course, their dialect and mode of dressing were peculiar to me.

The Indian train started at about 11-30 a. m. and as we went, the steamer vanished gradually in the horizon. I was very hungry and thirsty; but we were unable to buy any victuals nearly. Anyhow as we got to the Pampan station, we were able to buy some eatables. Fortunately the train stopped there for about ten minutes and we were able to finish our breakfast. At about 4 p. m. the train reached Manamadura and there we had to change trains as we were bound for Madura. We got to Madura in the dusk and the bright charming and coloured lights illuminated the railway station and the city very beautifully.

As our destination was Thiruchendur first, we immediately booked the tickets to Thiruchendur and got into the compartment and took our seats comfortably. Through the long night, we were travelling till we reached our destination the next day at about 9 a. m.

After alighting from the train, we did not know what to do for the place was new and the people were new. Anyhow, we got the help of a carter and

went to the temple—by the side of the sea shore. The Brahmins and Brahmin priests there, were very kind and courteous. They, in fact, volunteered to help us in all possible ways and with their assistance we were able to perform all we wanted. We bathed in the sacred waters of "Vatharnambam" and "Skanthapudkarasu" and worshipped "Lord Murugan". After finishing our prayers, we had our lunch. In the evening, we went back to the sea shore and watched the big rolling waves beating against the shores with all their might. After worshipping "Lord Murugan" again, we returned to our lodgings and had our meals.

The next morning, we left Thiruchendur for Madura. The natural scenery, as we went, was not very charming perhaps, the scorching sun did not allow us to see the things that came across on the way. We reached Madura at about 4 p. m. and hired a car and drove to the "Modern Lodge". The manager of the 'Lodge' was a genial man. After seeing the Meenadchi Amman temple, the Thirumalai Nayak palace and other places, we determined to return to Jaffna. As we hated the train journey we travelled to Trichy to take the aeroplane to Jaffna. At Trichy, we saw the Rock Temple. As we felt homesick, we booked the plane tickets and flew to the Palali Aerodrome and from there came home. The journey, indeed, was very pleasant and full of joy.

C. RAJAGOBALAKRISHNAN,
S. S. C. B.

OUR COMMUNITY CENTRE

Our community centre has four rooms and one big hall. One room is the library and another is the reading room. The third room has been lent to the young men of Karainagar. Their youth league has its office and has a good library. They receive magazines and newspapers. Members come there regularly to play chess or volley ball. The youth of Karainagar find the place very interesting especially in the evenings.

The hall is very spacious. All sorts of people meet in that place. In one corner, we can see old people chatting. In another place, we can see young men talking politics. Sometimes there will be heated discussions and bitter quarrels. But it lasts only for the day and the next day they will be friends. A 'Thirukural' class meets every Sunday. Thesigar, an eloquent speaker and enlightened Hindu conducts the class and explains the difficult verses of the great Tamil poet and moralist.

By the side of the building is a volley ball court. Teachers, lawyers, officers and

students come to play there. There is keen competition among the players. Spectators watch anxiously to see who would win. Some admire the game and enjoy it as if they were themselves taking part in it. The small ones stand around and unconsciously imitate the actions of the players.

The hall has a history of its own. It was first started by the people of Karainagar in 1917. It was only a small shed at that time and was considered an excuse for a reading room. Funds were collected in Malaya, Colombo and elsewhere and in course of time, the shed grew to be a big hall which could today accommodate as many as a thousand people.

The community centre is an ideal place for the people of Karainagar. In the evening, they forget their hard day's work and the young students forget their hard day's study and they all come to this place for recreation. They enjoy the music, listen to the news, read books and play games and go back to their homes refreshed and ready for the next day's job.

P. VISVALINGAM,
S. S. C. 'c'

A TERRIBLE DREAM

Last night I had a heavy meal before I went to bed. A little while after, I was found in my friend's house. His father had a car. He showed me the car. We became great friends. He agreed to teach me how to drive it. As I was busy learning the art by his side some one called him from behind. He left me

in the car and went away promising to return in a few minutes. Before his return I wanted to do a bit of driving. Suddenly the car started off. I had a nice ride for a few minutes. As I passed the houses, people were shocked with surprise to see me drive. As I grew tired I wanted the car to stop. I felt as un-

easy as Gilpin when he lost his hat and wig. I did not know what to do to stop the car. I looked here and there to find something to stop it. I found a button and pressed it, but it dashed much faster and appeared to fly. I came upon a narrow road. Suddenly in front of me came a big military lorry at break-neck speed. I did not know what to do. I

was terribly frightened. My car was dashed to pieces. I was taken to hospital. My head and body broke to pieces. These were flying in the air like an aeroplane.

Suddenly I woke up to find I was on the floor. My mother asked me what the noise was about. I told her my adventures. It was indeed a terrible dream

T. VAMATHEVAN,
Upper Prep. B.

SCIENCE AND HUMAN PROGRESS

They call this Age "The Age of Science". Science has achieved control of the whole world. It is going out to capture the outer space and other planets.

Today manual labour has become almost out-of-date. Instead we see men depending on machines to help them in their various needs of daily life. Scientific inventions have enabled man to fly in the air like birds and swim in water like fish. Our ancestors could not have dreamt of these wonders. Transport facilities have improved tremendously. Distant countries have become next door neighbours. One of the biggest problems that face humanity today is the rapid increase of population. Many think that scientists have been compelled to reach other planets, to solve this problem.

But who was responsible for the destruction of humanity during the two world wars? Is it not the work of scientists that have armed the modern man with dreadful weapons that can wipe the entire earth in a few minutes? They have not yet realised the necessity of utilising them for building up a better world. Politicians are still busy with plans of war and conquest and scientists are still their handmaids.

Though science can boast of a huge harvest of successes in its quest of improving material comforts of man, it has not found the key for world peace. Misery walks about the earth in spite of the many marvels of the modern world. For only with moral progress will man know how to use the atomic and other forms of energy for the wellbeing of humanity instead of its destruction.

A. PONNAMPALAM,
Lower Prep. A.

THE FARMER

The world looks up to the farmer for food. He gets it out of hard work. He feeds the world with the sweat of his brow. He digs the earth; makes it fertile with manure; ploughs it; sows the seed; waters it if there is no rain. When plants grow, he weeds. When the harvest is ripe he reaps it. He does the thrashing. All this means labour. In the poorer countries of Asia like Ceylon most of this work is done by man with the help of animals. But in the richer countries like Canada and America machines are used for everything. The work of tractors on farms is wonderful.

The Ceylon farmer is generally a poor man. He has learnt little from other countries like Japan which use new methods to raise huge crops. He is slow to change over from his ancestral ways to new forms of cultivation. He is even afraid to try. The Jaffna farmer is still poorer, he gets little rain for cultivation. There are no rivers or big tanks. He owns small plots of land. He grows food crops like paddy and market crops like vegetables, tobacco, onions and fruits. He depends upon wells for water. Unless science helps him, he will remain a poor peasant for ever.

A. KANDASAMY,
Lower Prep. B.

THE ZOO

I can never forget my visit to the Zoo at Dehiwala. I went with a party of friends from Colombo Fort to Dehiwala by car. There was a huge crowd of people there. It was a Sunday. The Government is keeping the Zoo well. There were many different kinds of animals, birds, reptiles, fishes and insects. The Zoo is built round a big area.

Rhinoceros, hippopotamus, giraffe and the king cobra are some of the rare animals found in the Zoo. There are also lions, tigers, bears and a large herd of

elephants. The animals are kept in open ground surrounded by iron railings. There are many caves and shelters to protect the animals from wind and weather. Little pools of water are built for them to move about. Lions, leopards and cheetahs are found there.

The elephants have been trained to do many interesting tricks. On Sunday evenings people enjoy themselves watching the performances of these animals. Whenever I go to Colombo I will make it a point to pay a visit to the Zoo.

A. PUSHARANEE,
Lower Prep. C.

A DAY BY THE SEASIDE

The day was just breaking. The East was brightening up with the golden hues of the rising sun. The air was tense with excitement. Birds began to sing. From afar the temple bells pealed for prayer. My brothers and I left our beds to pack our things for a day at the seaside. We were thrilled to think of the fine time it was going to be. We finished the job in a few minutes and were impatient of the car's arrival.

At last the car came; we huddled into it and drove through the island to the Karainagar Jetty. We had to go in a small boat to the Kayts coast. It was a nice little sea journey. The sea was

calm and tiny ripples touched the sides of the boat. Flocks of sea gulls hovered over us off and on; they were bent on the poor fish that frisked and played in the sea.

Unwillingly we waded to the shore and ate the breakfast we took with us. We wandered about the seashore looking for pebbles and shells. We wanted some souvenirs of this happy day. It was a lovely spot, calm and comfortable. Seated in the sandy beach we could watch the natural harbour in its activity. It is a busy place but one can refresh his mind in the midst of this crowded life. I felt sad to leave the place.

K. KANDASAMY,
J. S. S. A.

THE FOOLISH MAN

There was once a rich man. He became rich by keeping a bird. That bird gave him a golden egg every day. For a time the man was happy. Later he thought it was not enough. He was very foolish. He wanted to get as many eggs as possible at once. He decided to cut open the bird. He would not listen to anyone. He thought he was a very wise

man. Others did not know the art of becoming rich at once. He bought a knife and cut open the bird with it. Of course, that was the end of the bird, and that was the end of the golden eggs also. He did not keep the bird any more. He did not get golden eggs from the bird any more.

S. SOMASKANTHAN,
J. S. C. B.

THE FARMER

The world looks up to the farmer for food. He gets it out of hard work. He feeds the world with the sweat of his brow. He digs the earth; makes it fertile with manure; ploughs it; sows the seed; waters it if there is no rain. When plants grow, he weeds. When the harvest is ripe he reaps it. He does the thrashing. All this means labour. In the poorer countries of Asia like Ceylon most of this work is done by man with the help of animals. But in the richer countries like Canada and America machines are used for everything. The work of tractors on farms is wonderful.

The Ceylon farmer is generally a poor man. He has learnt little from other countries like Japan which use new methods to raise huge crops. He is slow to change over from his ancestral ways to new forms of cultivation. He is even afraid to try. The Jaffna farmer is still poorer, he gets little rain for cultivation. There are no rivers or big tanks. He owns small plots of land. He grows food crops like paddy and market crops like vegetables, tobacco, onions and fruits. He depends upon wells for water. Unless science helps him, he will remain a poor peasant for ever.

A. KANDASAMY,
Lower Prep. B.

THE ZOO

I can never forget my visit to the Zoo at Dehiwala. I went with a party of friends from Colombo Fort to Dehiwala by car. There was a huge crowd of people there. It was a Sunday. The Government is keeping the Zoo well. There were many different kinds of animals, birds, reptiles, fishes and insects. The Zoo is built round a big area.

Rhinoceros, hippopotamus, giraffe and the king-cobra are some of the rare animals found in the Zoo. There are also lions, tigers, bears and a large herd of

elephants. The animals are kept in open ground surrounded by iron railings. There are many caves and shelters to protect the animals from wind and weather. Little pools of water are built for them to move about. Lions, leopards and cheetahs are found there.

The elephants have been trained to do many interesting tricks. On Sunday evenings people enjoy themselves watching the performances of these animals. Whenever I go to Colombo I will make it a point to pay a visit to the Zoo.

A. PUSHARANEE,
Lower Prep. C.

MY TRIP TO KATARAGAMA

During my Pongal holidays in 1957 my parents took me and my brother to Kataragama. We reached the Jaffna railway station by car and booked our tickets to Colombo. We went by the Mail train and got down at Fort railway station the next morning. We went to Wellawatte and stayed with our uncle for two days. We could see the Zoo, the Museum, the Colombo Harbour, the Galle Face and the big shops in the Fort. Colombo is a big city. It is beautiful at night. The harbour was very interesting. There were a number of big ships from different countries at the harbour.

We hired a car in Colombo and

travelled to Kataragama. It was a pleasant and comfortable journey. We reached Kataragama in the evening. We bathed in the Manikka Ganga. The water was fresh and cold. We felt fine and refreshed after the bath. We went into the Temple and prayed to Murugan. There was a big crowd of pilgrims. They all prayed, danced and sang songs in praise of Murugan. We saw the sinhalese priests. They did poojah to the Hindu Gods. We had nice food to eat. We praised Lord Murugan for the very pleasant time there. I liked the trip very much and the temple at Kataragama. I like to go again.

T. MANGAYATKARASY,
J. S. C. C.

MY JOURNEY BY PLANE

For the Wesak holidays my father came down from Colombo. He had an aeroplane ticket to go back. He wanted to take me also to Colombo by plane. I was very happy. We went by car to the Palali Airport. Both of us got into it. I was a bit afraid at first. The plane made a big noise. It started and went running along the ground. Then it was

flying in the air. I looked through the glass window. Big trees looked like small shrubs. It was flying over the sea. Inside the plane everything was still. But within one hour we reached Ratmalana. It flew very fast. We came out of the plane. My brother was there with a car. We went with him to his house. I enjoyed my first flight very much.

S. UMADEVY,
J. S. C. C.

MY PET

Veeran is my pet. It is a black cat with white spots. He is fond of milk and fish. He sleeps with me at night. He catches rats in the house. He is always with me

during meal time. I feed him with care. I got Veeran from my friend Raju. Veeran is beautiful. I love him very much. He also loves me.

V. VIJAYARATNAM,
VIIth. Std. A.

MY DOG

My dog is a strong and brave fellow. We call him Mohan. He is fond of meat and rice. He has four pups. He is white in colour with black spots. He has a bushy tail. His ears are long. He is

very naughty at times. He plays with my brothers and sisters. He guards our house. He likes to bathe. I take him for a walk to the beach. I like him very much.

T. VARADARAJAH,
VIIIth Std. A.

PONNY

Ponny is our cow. It gives us milk. It eats grass and straw. We give her bran also. It has two small horns. She is very good and kind to us. She is very

fond of the calf. My mother milks her twice a day. We drink her milk. We like Ponny very much. She also likes us.

S. KIRUPARATNAM,
VIth Std. A.

THE ELEPHANT

The elephant is a very large animal. It lives in herds in the forest. Its hand is called the trunk. It eats coconuts and plantains. It carries big loads on its

back. It cannot run fast. It can pull down big trees. It is a good animal. Little children play with it. There are many elephants in Ceylon.

K. S. SAROJAH,
VIth Std. B.

PRINCIPAL'S NOTES.

In reviewing the period to the end of 1959 one is filled with mixed feelings of some achievements in the midst of tense and trying circumstances. The country was in the throes of a political climate that was moving from crisis to crisis with a background of uncertainty sparked by the sudden death of Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. Political rivalries and communal ill-feelings continued to keep in abeyance a healthy national life. Education and the teaching profession received a set-back in many respects and many a hard-earned gain was lost or muzzled.

Within the school we witnessed some steady successes as the outcome of hard work on the part of all concerned. Besides the Annual Athletic Meet which was held under the patronage of Capt. S. Dharmaratnam one of our distinguished Old Boys, we were able to put on the stage "Harischandra" which won the appreciation of the representative gathering that assembled to witness it, in spite of inclement weather. The College Dramatic Society is to be congratulated on this achievement. The results of the S. S. C. Examination in August 1959, were quite encouraging, and out of the 45 presented 20 passed the examination and 10 were referred. But the December results are positively satisfactory both in quality and quantity. Out of 52, 18 passed and 13 were referred with two obtaining a first division. This makes it imperative for all of us-teachers, students, parents, old boys and the public to strengthen the work in the Collegiate Section.

Needless to say that an all-round development of the school depends considerably on better accommodation, equipment and furniture. Though we have the nucleus for each department of activity in the school, we need not feel modest in stating that better provided Laboratories, Library and Handicraft and Fine Arts sections are urgent necessities to make work in the school more fruitful. May I add that a pavilion too will be a desirable addition to the playground.

It is with pride that we congratulate Mr. A. Kanagasabai, one of our Old Boys, on his promotion to the Civil Service. He is more intimately connected with the school, being the son of the late Ampala-

vanar Upaththiyayar who taught here for many decades during the time of our Founder - the late Mr. Saympoo. Mr. Kanagasabai is a model of ability and industry in the public service, for our students to emulate. We are sure that he will continue to serve the country and his Alma Mater with the same zeal and devotion.

There have been few changes in our staff during the period. Mrs. R. Kandiah has joined the Palaly Training College for secondary training as a science teacher. She will come back as a full fledged trained teacher and more competent to handle work in our middle school. Miss. V. Balambikai is acting for her. I must take this opportunity of referring to Mr. K. Chelliah's retirement shortly, after a long and strenuous service to the school. He is a conscientious teacher who regarded teaching not as a job but as a vocation. He leads a religious life and is an embodiment of sweetness. Phonetics is his particular province and he revels in the teaching of English to beginners. It would be difficult to fill his place. He was in charge of the Dramatic Society and Morning Prayers, and participated in many other activities. There was not only perfection but also a sense of aesthetic value in whatever he did. He earned the confidence and esteem of all teachers and pupils. We pray that he should be blessed with a happy retired life.

I have to record here the deaths of some of our prominent Old Boys. Mr. K. Subramaniam who won public recognition for his meritorious service in the Malayan Public service passed away in Malaya. He was a very loyal old boy who helped me considerably in collecting funds for the College in Malaya. Both Mr. N. Ponnampalam, Accountant and Mr. K. K. Subramaniam, Advocate, succumbed to heartfailure rather prematurely. They laboured very hard for the growth of the O. B. A. in its early stages and organised islandwide activities under its auspices. Had fate been kinder to them they would have ripened into rich personalities in their chosen fields. Another death of some significance was that of Mr. S. Arumugam, I. S. O. Malayan Pensioner who passed away at 82. He was President of the Karai Union of Malaya and served his Alma Mater and the village to the best of his ability. May their souls rest in peace.

I wish to end these notes with an appeal to all parents and old boys to help us in all possible ways and give us a chance to strengthen the school and put the Higher Classes on a firm footing with the men and material at our disposal. I am grateful to them for their help in the past. It is our earnest desire to provide the entire field of education between the Primary and the University stage and regard it as a composite unit deserving of our whole attention. Will all concerned take a helpful and constructive attitude in the building of the school so as to further the interests of the society it serves?

THANKS.

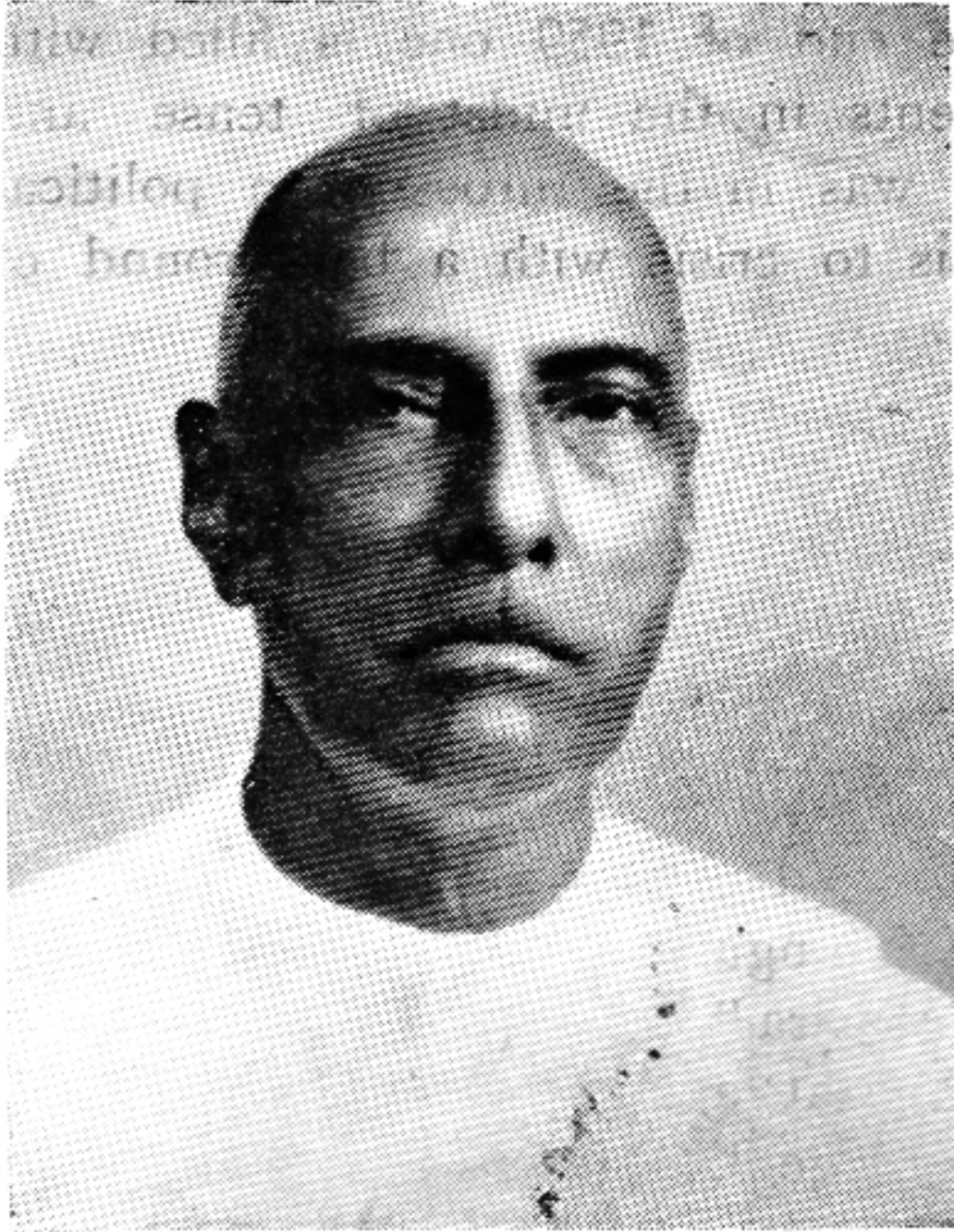
We are grateful to all our contributors—especially to Mr. C. Vyramuttu, Vice-Principal, Vaidyeshwara Vidyalaya for his candid survey of "English in our schools." Our sincere thanks are due to all those who helped us in the production of the magazine.

We acknowledge with thanks the receipt of all magazines and periodicals sent during this period.

—Editor.

IN MEMORIAM

The Late Mr. S. Arumugam, I. S. O.

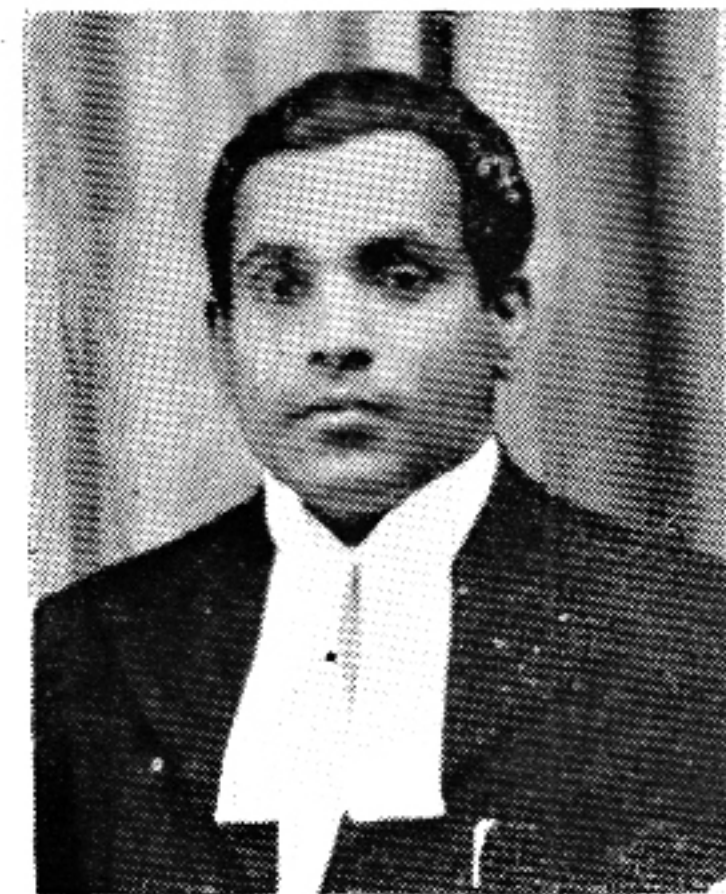
A Distinguished Co-operator
in Malayan Public Service.

The Late Mr. K. Subramaniam

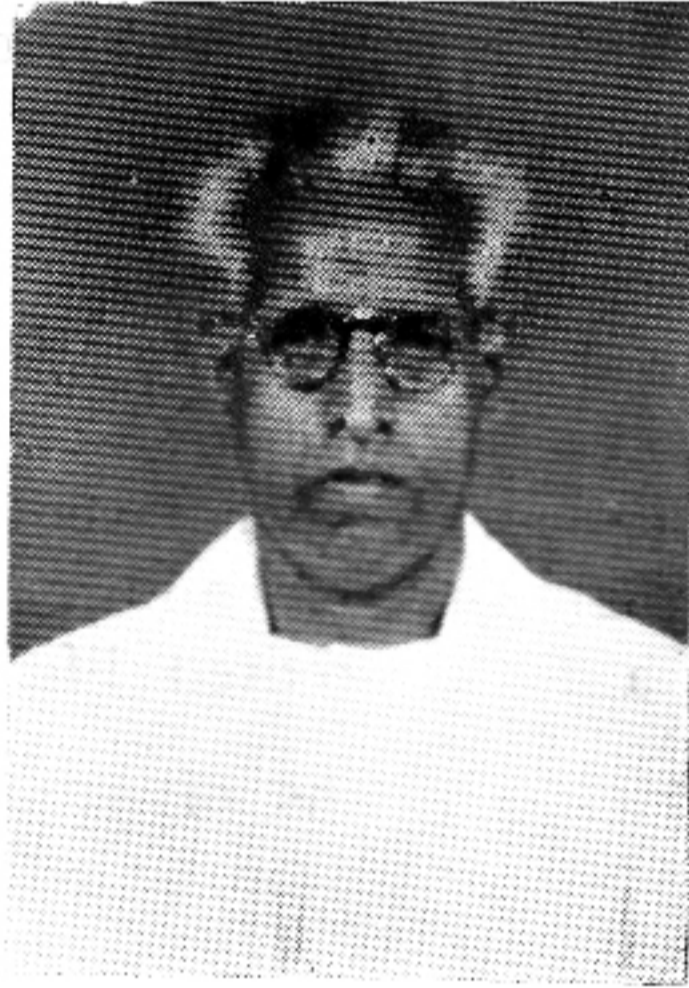

The Late Mr. N. Ponnampalam,
Accountant.

The Late Mr. K. K. Subramaniam,
Advocate.

...taught here for many years...
...the late Mr. ...
...of ...
...that he will continue to ...
...the same ...

Mr. K. Chelliah
who retires shortly after forty years of
fruitful Service.

COLLEGE ACTIVITIES

THE H. S. C. UNION

I have great pleasure in submitting the report of the above Union. It was inaugurated in 1958. Though it is very young it has made steady progress.

The Union meets once every week. The procedure adopted is in accordance with parliamentary traditions. The Union provides opportunities for members to cultivate the art of public speaking and debating through the medium of English and Tamil. We are grateful to Mr. N. Saba-

ratnam our inspiring patron under whose valuable guidance the Union functioned with success and all our members for their kind help and co-operation.

Some of the speeches delivered were :

1. A Federal Government for Ceylon.
2. Vote for the Teenager
3. The Take-over of Assisted Schools.
4. L. S. S. P. and the Language Problem.

HONY. SECRETARY.

THE SENIOR LYCEUM

The Senior Lyceum is split into class units of the S. S. C. Classes each of which meets once a week under the supervision of the respective Lyceum masters. Regular meetings were held during class hours in English and Tamil alternately. The meetings have been generally interesting and sometimes stormy in the absence of our moderators. Our programme usually included debates on current topics

speeches and songs.

We have a social at the end of the year. Our sincere thanks are due to our patrons Messrs. N. Sabaratnam, A. Nadarajah and P. Arumagasamy, for their advice and able guidance. Finally, we must not forget to extend our sincere thanks to the office-bearers and the members for their unstinted co-operation.

HONY. SECRETARIES.

THE INTERMEDIATE LYCEUM

The Intermediate Lyceum consists of separate Prep. S. S. C. Classes each of which holds its weekly meetings during the period provided within class hours under the supervision of the respective masters in charge. The meetings are held alternately in English and Tamil. Some of

our meetings could not be held owing to other college activities. The meetings we held were very lively and interesting. The Tamil meetings were very successful and sometimes stormy. The English meetings were comparatively quiet. The programme included speeches, recitations, stories and songs.

We thank all the members of the association for having co-operated with the committee and for having maintained such high standards.

We will be failing in our duty if we do not express our gratitude and thanks to our patrons.

HONY. SECRETARIES.

THE JUNIOR LYCEUM

The membership of this section is confined to students of the J. S. C. classes. We have our meetings once a week during the Lyceum period in the time table. Students function as chairman of meetings and masters act as moderators. Programmes include Tamil debates and Tamil speeches, English and Tamil recitation, stories and songs. Our student speakers

in Tamil reach a fairly high standard. Some of our meetings could not be held on account of other college activities.

We thank all the members of our association for having co-operated in all the affairs of the association. Finally we must not forget to extend our sincere thanks to Our Patrons, for their valuable guidance.

HONY. SECRETARIES.

THE SCIENCE ASSOCIATION

The years under review have seen steady progress for the association. Meetings were held regularly every week. Some of our meetings could not be held on account of other college activities. The programmes of our meetings encourage members to think for themselves on scientific subjects, to keep in touch with modern scientific and technological advancements. Speeches, debates, and papers formed the usual programme. Sometimes speakers from outside addressed our meetings. We are continuing our experiment to provide increasing opportunities for our members to speak in Tamil on scientific subjects.

Our members visited the Science Exhi-

bitions organised by St. Patrick's College, St. John's College and Central College in Jaffna.

During the period under review we had to bid farewell to Messrs. M. Vaithianathan, S. Thiruchittampalam and K. K. Nadarajah our Science masters who took great interest in our association. In their place we were able to welcome Mrs. K. Nadarajah, Miss R. Rajaratnam and Mr. S. Sabanadesan.

Before concluding this report I must thank the members of the Association for their enthusiasm and co-operation and our Patron Mr. P. Sangarappillai for his wise guidance and help.

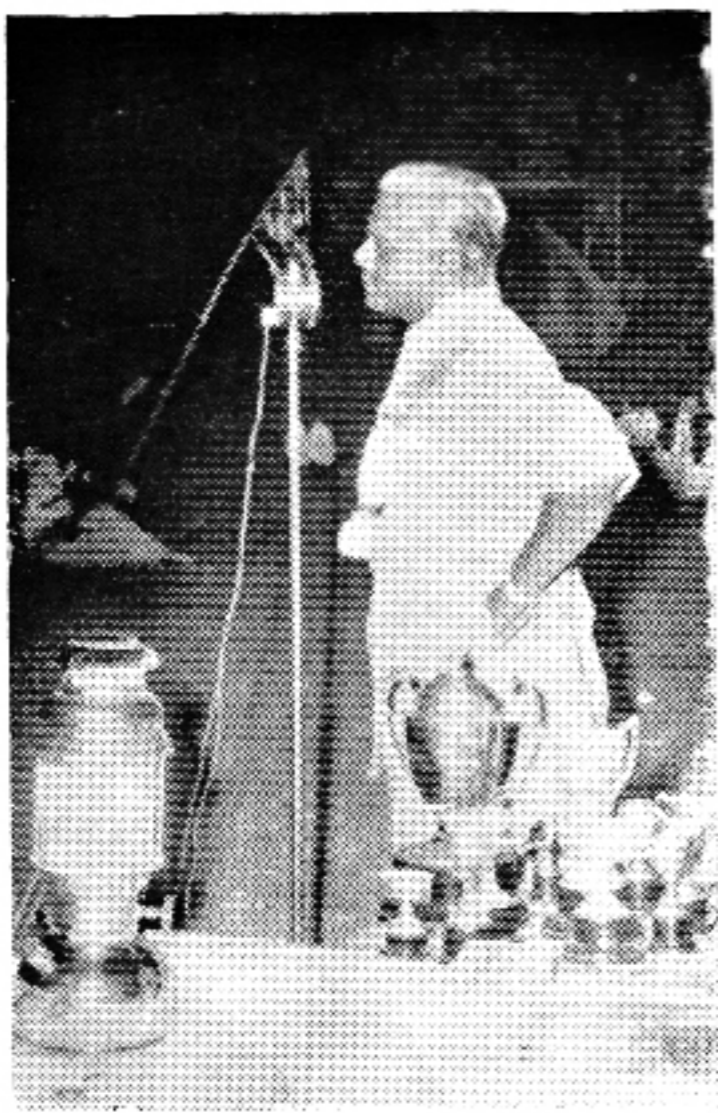
HONY. SECY.

AT THE ANNUAL ATHLETIC MEET, 1959.

440 yds. in progress.

Capt. S. Dharmaratnam speaking at the Meet.

Mrs. S. Dharmaratnam giving away the prizes.

SCENES FROM "HARISCHANDRA"

Staged by the College Dramatic Society.

THE DRAMATIC SOCIETY

Report for the Year ending 1959.

The period under review has been very fortunate in witnessing phenomenal development in the activities of our histrionic association. As usual, the Term-End concerts were held with great pomp and splendour. Occasionally the college girls entertained us with their accomplished musical performances. Last year, our college was able to win the first prize in the musical contest conducted annually by the W. J. T. A. Special mention must be made of Miss T. Bhavani who got the first place in the Inter - School Musical Contest. We invited outstanding musicians to give us recitals now and then. We had Katha-prasangams with the accompaniment of musical instruments.

Above all, to add to the glory of our

association, the members of our Dramatic Club performed very exquisitely the play entitled "Sampoorna Harischandra". Their performance was very highly appreciated by the spectators. Some ladies who were present went to the extent of shedding tears when Santhiramathy went through the jungles in search of her lost son "Devadasan".

Our special thanks are due to our very enthusiastic patron, Mr. K. Chelliah who worked very hard to make our drama a success. Our report will not be complete if we do not mention about the kind co-operation of our Principal and staff, particularly our Principal who exhibited keen interest. Our sincere thanks are due to everybody.

V. KETHEESVARADASAN,
Secretary.

PHYSICAL DIRECTOR'S NOTES

I have great pleasure in presenting my report on Sports and Games during the years 1957, 1958 and 1959: It is evident from our activities that we have made considerable progress during this period.

Many indoor games were played in addition to out door games. The students were very much interested in indoor games and played tables tennis, draughts, chess etc. There were no Inter - House Foot - ball competitions during these years, even though students reached a high standard in Foot - ball as seen in the tournament matches.

We played a few friendly matches in cricket, but not much headway was made

in this game. We participated in the Jaffna Schools Soccer Association Tournament consecutively from 1957. Our performance at the first match against Urumpirai Hindu College was very heartening. We won the match by 4 - 1. We won with Vaideswara Vidyalaya and drew with Chidambara Vidyalaya. We lost with Skanthavarothaya College and Parameswara College. That year we scored five points and earned a name for playing a clean and neat game. In 1958, we played five matches in the J. S. S. A. Tournament. We won with Chavakachcheri Hindu College and with Vaddukoddai Hindu College. We lost with Skanthavarothaya College, Jaffna Hindu

College and with Jaffna Central College. Though we lost with Jaffna Central College, we earned the name for playing a good and neat game. Our best performances were in 1959. We played four matches in the J. S. S. A. Tournament. We won with Uduppiddy A. M. College and with Sri Somaskantha College. We drew with Drieberg College and lost with Vaideswara Vidyalaya. We scored five points and became Champions in our group with Sri Somaskantha College. We congratulate Sri Somaskantha on becoming Champions. We played friendly matches with Nadeswara College and Kokuvil Hindu College and lost both.

In 1957, we had our Inter-House Sports Meet under the patronage of (now the late) Mr. K. K. Subramaniam, Advocate, a distinguished old boy. The 1958 Meet was held under the patronage of Mr. A. Thiyagarajah, our principal. In 1959, it was held under the patronage of Captain S. Tharmaratnam, another distinguished old boy. All the competitors did their best and showed the true sporting spirit. Last year's meet

was the most colourful one in recent years. In 1959, we included two new items, net ball throwing for girls and fast cycling for boys. Though it was their first attempt for girls, yet they showed keen interest in that item and Miss. K. Durkaledchumy got the first place. Mas. A. Yogendra got the first place in fast cycling. I must congratulate Masters A. K. Subramaniam, A. Kumarasamy and S. Thananayagam and Misses R. Nagammah and N. Sivamany who were the hot favourites in the meet and brought glory to the College. In 1959 only, we revived scouting. We didn't participate in any activity outside the College. I hope it will become more and more popular in the future. Our present playground is full size but needs finish. A tree planting campaign will make the spot cool and refreshing. We want additional playing fields for the increasing number of young participants in games and sports.

I thank all the members of the staff, especially Mr. S. Sabanadesan and the officials of the Inter-House Athletic meets for their willing co-operation in the sports activities of the college.

S. GOPALASINGAM,
Physical Director.

காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி சைவ இளைஞர் சங்கம் 1958-59

“சற்றதனால் ஆயபயன் என் கொல்
வாலறிவன் நற்றூர் தொழா ரெனின்”

என்ற வள்ளுவ பெருந்தகையின் திரு
வாக்கினை நன்குணர்ந்து, எங்கள் கல்லூரி
சைவ இளைஞர்கள், இச் சங்கத்தில் பெரி
தும் ஆர்வத்துடன் முன்வந்துழைத்தனர்.

இச் சங்கத்தின் முன்னேற்றங்களுக்கு
காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர் சைவசமய
உணர்ச்சி நிறையப் பெற்றவரும், சிறந்த
தமிழ் அறிவு உடையவரும் எங்கள் கல்
லூரி ஆசிரியருள் ஒருவருமாகிய சமயத்
தொண்டன் பூர்வீரன் ஆ. சி. தம்பரப்பிள்ளை
அவர்கள் என்பது மலைமேல் தீபம்போல்
விளங்குகின்றது.

சங்கத்தின் சென்ற ஆண்டு நிர்வாக சபை அங்கத்தவர்களாக
கீழ் குறிப்பிட்டோர் தெரிவு செய்யப் பட்டனர்:

தலைவர் :	மாணவன்	A. K. சுப்பிரமணியம்
உப தலைவர் :	„	V. செல்வநாயகம்
கௌரவ காரியதரிசி :	„	S. செல்வரத்தினம்
உப காரியதரிசி :	„	C. நடராசா
தனாதிக்காரி :	„	P. செல்வராசா

சென்ற வருஷம் எங்கள் கழகத்தின் கீழ் நடைபெற்ற பேச்சுக்கள் :

(1) முப்பொருள்.	(6) இலக்கியமும் அறவியலும்.
(2) சுந்தரரின் தொண்டுகள்.	(7) தமிழும் சைவமும்.
(3) பதிமுது நிலை.	(8) நால்வர் பெருமை.
(4) மணிவாசகரும் திருவாசகமும்.	(9) திருக்குறளின் பெருமை.
(5) கடவுள் வழிபாடு.	(10) முருகன் பெருமை.

விசேஷ நிகழ்ச்சி :

- (1) நவராத்திரி பூசை.
- (2) காந்தி ஜெயந்தி விழா.
- (3) நால்வர் குரு பூசை.

1958-ம் ஆண்டு சம்பந்தரின் குரு
பூசைத் தினத்தை தமிழ்-சிங்கள குழப்
பம் காரணமாகச் சிறப்பாகக் கொண்டாட
முடியாது இருந்தமை பெரிதும் வருந்தத்
தக்க விஷயம். ஆனால் சுந்தரரின் குரு
பூசையுடன் வெகு சிறப்பாகச் சம்பந்தரின்
குரு பூசையும் கொண்டாடப் பெற்றத,
மாணவரின் ஆர்வத்தைப் பெரிதும் வெளிப்
படுத்துகின்றது.

எங்கள் சங்கத்தின் பெருமுயற்சியா
லும், அதிபரின் ஊக்கத்தாலும் சென்ற

ஆண்டு சம்பந்தன் புகழ் திருக்கேதீஸ்
வரத்துக்கு ஓர் திருவிழா கல்லூரி பெய
ரால் நடைபெற்றது. இவ் உபயத்துக்கு
கல்லூரி மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும்,
சில பெற்றோர்களும் சென்று கேதீஸ்வர
னின் திரு அருளைப் பெற்றனர் என்பதினை
மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.
இத் திருவிழாவைச் செய்வதற்கு உதவி
புரிந்த சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன்
அவர்களுக்கு எங்கள் சங்கம் நன்றி தெரி
விக்கின்றது.

ஒவ்வோர் வெள்ளிக்கிழமையும் மாணவர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து பூசை நடாத்துவதுடன், சமய சம்பந்தமான சொற்பொழிவுகளும் ஆசிரியர்களாலும் பெரியோர்களாலும் நடாத்தப்படுகின்றன.

எங்கள் கிராமத்தில் உள்ள சிதம்பரத்திற்கு அடுத்தபடியாகத் திகழும் திண்ணைபுரம் சிவன்கோவிலில் ஆசிரியர் திரு. சிதம்பரப்பிள்ளையினதும் ஆசிரியர்

ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளை
போஷகர்.

திரு. நா. வேலுப்பிள்ளையினதும் தலைமையின்கீழ் கல்லூரி மாணவர்கள் பஜனை செய்வார்கள். அத்துடன் ஷே ஆலயத்தில் உள்ள பூந்தோட்டத் திருத்தொண்டும் பொது மக்களின் ஆதரவுடன் கல்லூரி மாணவர்களால், இனிது செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இத் தொண்டுகள் மேன் மேலும் வளர் பிறைபோல் என்றும் ஒங்கி வளரக் கருணைக் கடலாகிய எம்பெருமான் திருவருள் பாலிப்பாராக!

சு. செல்வரத்தினம்
கௌரவ காரியதரிசி.

காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி மாதர் கழகம் 1959

முதலாந் தவணை :

போஷகர் :	திருமதி M. சபாரத்தினம்
தலைவர் :	செல்வி T. திலகவதி
காரியதரிசி :	„ V. இராஜேஸ்வரி
தனாதிக்காரி :	„ G. கமலாதேவி
ஆங்கிலப் பத்திராதிபர் :	„ T. புனிதவதி
தமிழ்ப் பத்திராதிபர் :	„ T. நாசேஸ்வரி

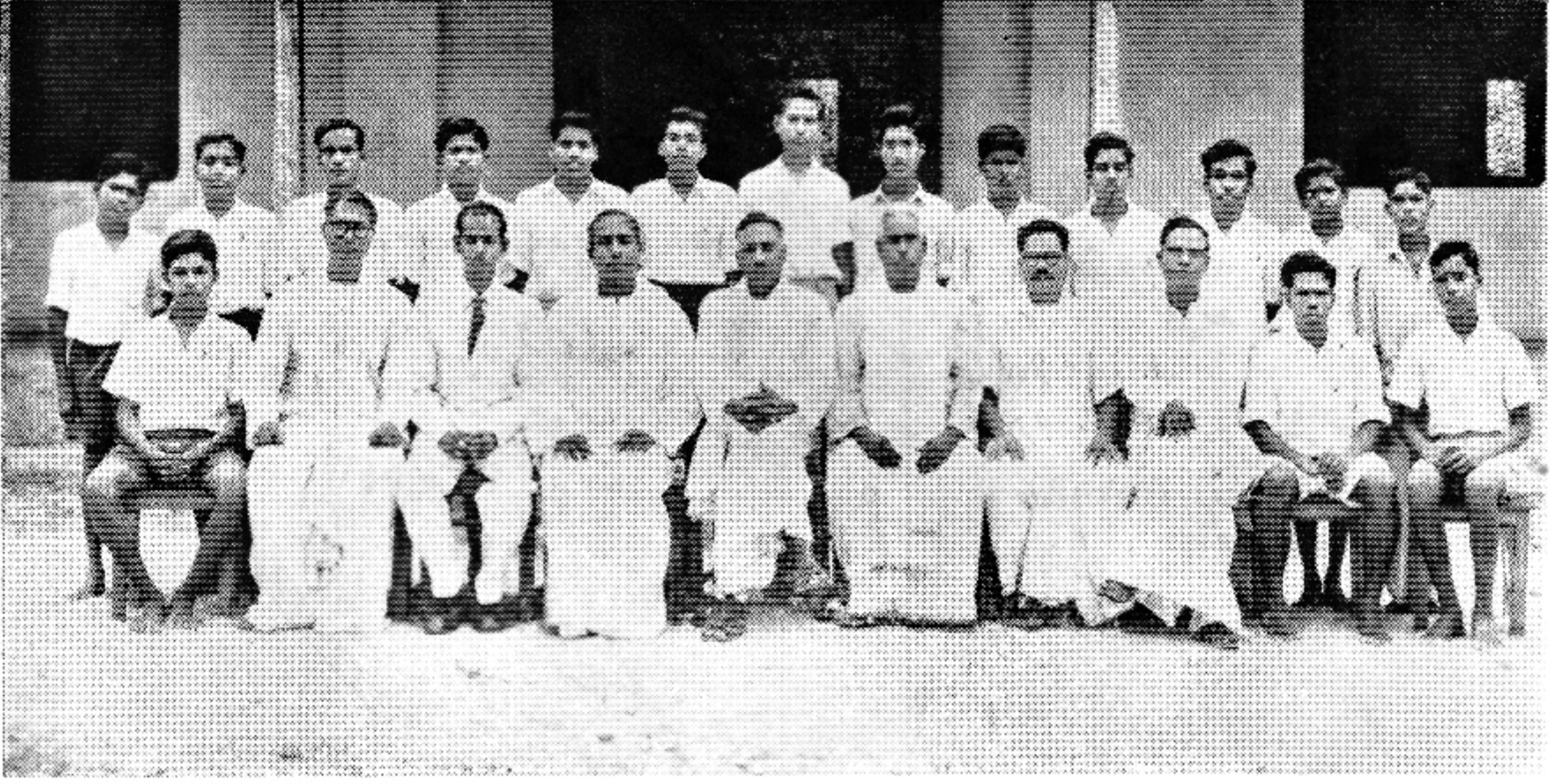
இரண்டாந் தவணை :

போஷகர் :	திருமதி M. சபாரத்தினம்
தலைவர் :	செல்வி V. இராஜேஸ்வரி
காரியதரிசி :	„ G. கமலாதேவி
தனாதிக்காரி :	„ T. புனிதவதி
ஆங்கிலப் பத்திராதிபர் :	„ T. மனோன்மணி
தமிழ்ப் பத்திராதிபர் :	„ K. அபிராமிப்பிள்ளை

ஷே கழகத்தின் அங்கத்தவர்கள் ஆரம்ப சிரேட்ட வகுப்பு மாணவிகளும் எட்டாம் வகுப்பு மாணவிகளுமாவர். இக் கழகக் கூட்டம் மாதம் இரு தடவைகள் வியாழக்கிழமைகளில் மாலை 3-40 மணி

யளவில் நடைபெற்றன. கூட்டங்களில் மாணவிகள் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் பங்கு பற்றினர். ஆங்கில தமிழ்ப் பேச்சுகள், இன்னிசை விருந்துகள், தர்க்கங்கள் என்னும் பல நிகழ்ச்சிகள் ஷே கழகத்தில்

சைவ இளைஞர் சங்க நிர்வாகக் குழு, 1959.

இளம் மகளிர் சங்க நிர்வாகக்குழு, 1959.

நடைபெற்றன. எங்கள் பாடசாலை இசைப் பயிற்சிக் கழகத்தில் சங்கீதம் பயிலும் மாணவிகள் பலர் எங்கள் கழகத்திலும் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றனர். அவர்கள் அரிய பல இன்னிசை நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்தி எமது மாதர் கழகத்தைச் சிறப்பித்தனர். மாணவிகள் பல விஷயங்களைப் பற்றியும் பேசியும் தர்க்கித்தும் தமது பேச்சு வன்மையை விருத்தி செய்திருக்கின்றனர். மேலும் சம்பாஷணை, சிறு நாடகங்கள் என்பனவும் கூட்டங்களில் நடைபெற்றன.

இரண்டாந் தவணைக் கடைசியில் சைவப்பண்பும் தமிழ் அறிவும் நிரம்பிய திருமதி த. நடராசா என்பவரை ஒரு கூட்டத்திற்குப் பிரதம பேச்சாளராக அழைத்திருந்தோம். அவரும் எங்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிக் குறித்த கோர்த்துச் சமூகமளித்துச் சிறப்பித்ததுடன் பல அரிய போதனைகளை மிக இலகுவான முறையில் எமக்கு எடுத்துக் கூறினார். திருமதி நடராசா அவர்களுக்கும் ஷை கூட்டத்துக்குச் சமூகமளித்துச் சிறப்பித்த

நடைபெற்ற பேச்சுகள் :

1. தமிழின்பம்.
2. பெண் கல்வி.
3. சுப்பிரமணிய பாரதியார்.
4. பொறுமை.
5. சமயமும் ஒழுக்கமும்.
6. தீபாவளி.
7. ஆறுமுக நாவலர்.
8. இன்சொல்.

எமது கலாசாலை அதிபருக்கும் மற்றும் ஆசிரிய ஆசிரியைகட்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

ஆங்கிலப் பத்திராதிபர்களாகக் கடமையாற்றிய செல்விகள் T. புனிதவதி, T. மனோன்மணி என்போரும் தமிழ்ப் பத்திராதிபர்களாகக் கடமையாற்றிய செல்விகள் T. நாகேஸ்வரி, K. அபிராமிப் பிள்ளை என்போரும் தத்தம் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்தனர். அவர்கள் உள் நாட்டுப் புதினங்களையும் வெளிநாட்டுப் புதினங்களையும் தொகுத்தெடுத்து வந்து கூட்டங்களில் வாசித்தனர். அதனால் எமது அங்கத்தவர்கள் பெரிதும் பயனடைந்திருப்பர் என்பதில் ஐயமில்லை. தமிழ்ப் பத்திராதிபர் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் வரும் மாதர் பகுதி நிகழ்ச்சிகளில் பிரதானமான வற்றையெல்லாம் எடுத்து வந்து எமக்குப் பயன்படும்படியாக வாசித்தார்.

எம்முடன் ஒத்துழைத்துக் கழகத்தின் முன்னேற்றங் கருதிப் அனைவருக்கும் ஷை கழகத்தின் சார்பான நன்றி உரித்தாகுக.

நடைபெற்ற தர்க்கங்கள் :

1. பெண்கள் தொழில் பார்க்கலாம்.
பெண்கள் தொழில் பார்க்கலாகாது.
2. பெண்களுக்கு உயர்தரக் கல்வி
அவசியம்
பெண்களுக்கு உயர்தரக் கல்வி
அவசியமில்லை.

V. இராஜேஸ்வரி
G. கமலாதேவி
கௌரவ காரியதரிசிகள்.

INTER - HOUSE ATHLETIC ACTIVITIES

1 9 5 7

Bharathi House	<i>House Master :</i>	Mr. M. Vaidianathan
	<i>„ Captains :</i>	Boys : Mas. G. Rajanayagam Girls : Miss. S. Vallinayaki
Gandhi House	<i>House Master :</i>	Mr. A. Namasivayam
	<i>„ Captains :</i>	Boys : Mas. R. Nadarajah Girls : Miss. R. Maheswary
Nadarajah House	<i>House Master :</i>	Mr. K. K. Nadarajah
	<i>„ Captains :</i>	Boys : Mas. R. Vallavarajan Girls ; Miss. V. Sarathadevi
Sayampoo House	<i>House Master :</i>	Mr. N. Veluppillai
	<i>„ Captains :</i>	Boys : A. K. Subramaniam Girls : M. Sivagnanam

INDIVIDUAL CHAMPIONS

<i>Seniors :</i>	Boys :	A. K. Subramaniam
	Girls :	R. Nagammah
<i>Intermediate :</i>	Boys :	S. Thananayagam
	Girls :	M. Sivaneswary P. Rasamalar
<i>Juniors :</i>	Boys :	A. Suntharampillai
	Girls :	S. Pathmavathy.
<i>Relay Champions :</i>		Nadarajah House
<i>Tug - of - War :</i>		Gandhi Houce
<i>Well decorated House :</i>		Nadarajah House
<i>House Champions :</i>		Nadarajah House
<i>Runners up :</i>		Sayampoo House.

1 9 5 8

B. H.	<i>House Master :</i>	Mr. S. Aiyathurai
	<i>„ Captains :</i>	Boys : Mas. G. Rajanayagam Girls : Miss. J. Kannambal
G. H.	<i>House Master :</i>	Mr. A. Namasivayam
	<i>„ Captains :</i>	Boys : Mas. S. Sabaratnam Girls : Miss. S. Saraswathy
N. H.	<i>House Master :</i>	Mr. P. Sangarappillai
	<i>„ Captains :</i>	Boys : S. Selvalingam Girls : K. Nagammah
S. H.	<i>House Master :</i>	Mr. P. Arumugasamy
	<i>„ Captains :</i>	Boys : A. Kumarasamy Girls : K. Durgaledchumy

INDIVIDUAL CHAMPIONS

<i>Seniors :</i>	Boys :	A. Kumarasamy
	Girls :	S. Umadevi
<i>Intermediate :</i>	Boys :	T. Vamadevan
	Girls :	K. Sivapackiam
<i>Juniors :</i>	Boys :	A. Suntharampillai
	Girls :	S. Jegatheswary.
<i>Relay Champions :</i>		Sayampoo House
<i>Tug - of - War :</i>		Gandhi House
<i>Well decorated House :</i>		Not awarded
<i>House Champions :</i>		Nadarajah House and Sayampoo House
<i>Runners up :</i>		Gandhi House
<i>Volley - ball Champions :</i>		Bharathi House.

1959

B. H.	<i>House Master :</i>	Mr. M. Eliathamby
	„ <i>Captains :</i>	Mas. S. Kulasegaram Miss. R. Nagammah.
G. H.	<i>House Master :</i>	Mr. A. Nadarajah
	„ <i>Captains :</i>	Mas. A. Yogendra Miss. K. Saraswathy
N. H.	<i>House Master :</i>	Mr. N. Kanagasundaram
	„ <i>Captains :</i>	Mas. C. Tharmarajah Miss. S. Suntharammah
S. H.	<i>House Master :</i>	Mr. N. Sabaratnam
	„ <i>Captains :</i>	Mas. P. Selvarajah
	<i>Individual Champions:</i>	Miss. N. Sivagnanam.
	<i>Post Seniors :</i>	Boys : Mas. A. K. Subramaniam
	<i>Seniors :</i>	Boys : Mas. S. Thananayagam
		Girls : Miss. N. Sivamany „ R. Nagammah „ K. Theivanai „ A. Rathyruby „ S. Mankayatkarsi
	<i>Intermediate :</i>	Boys : Mas. P. Rajeswaran Girls : Miss. N. Jegasothy
	<i>Juniors :</i>	Boys : Mas. S. Shanmugam Girls : Miss. M. Yogeswary
	<i>Infants :</i>	Boys : Mas. A. Arudsothy Girls : Miss. V. Sarojini.

<i>Relay Champions :</i>	Sayampoo House
<i>Tug - of - War :</i>	Gandhi House
<i>Well-decorated House :</i>	Gandhi House
<i>House Champions :</i>	Sayampoo House
<i>Runners up :</i>	Bharathi House.

Soccer Team 1957

1. R. Vallavarajah (Captain)
2. G. Rajanayagam (Vice-Captain)
3. A. K. Subramaniam
4. A. Kumarasamy
5. P. Selvarajah
6. M. Tharmarajah
7. S. Selvalingam
8. N. Sunthararajan
9. C. Tharmarajah
10. N. Sivapalan
11. S. Sivaraman
12. T. Mahendra
13. S. Thananayagam.

Soccer Team 1958

1. A. K. Subramaniam (Captain)
2. A. Kumarasamy (Vice-Captain)
3. S. Selvalingam
4. N. Sivapalan
5. S. Sivaraman
6. T. Mahendra
7. C. Tharmarajah
8. S. Thananayagam
9. M. Tharmarajah
10. P. Selvarajah
11. S. Kulasegaram
12. M. Nadarajah
13. A. Mahadevan.

Soccer Team 1959

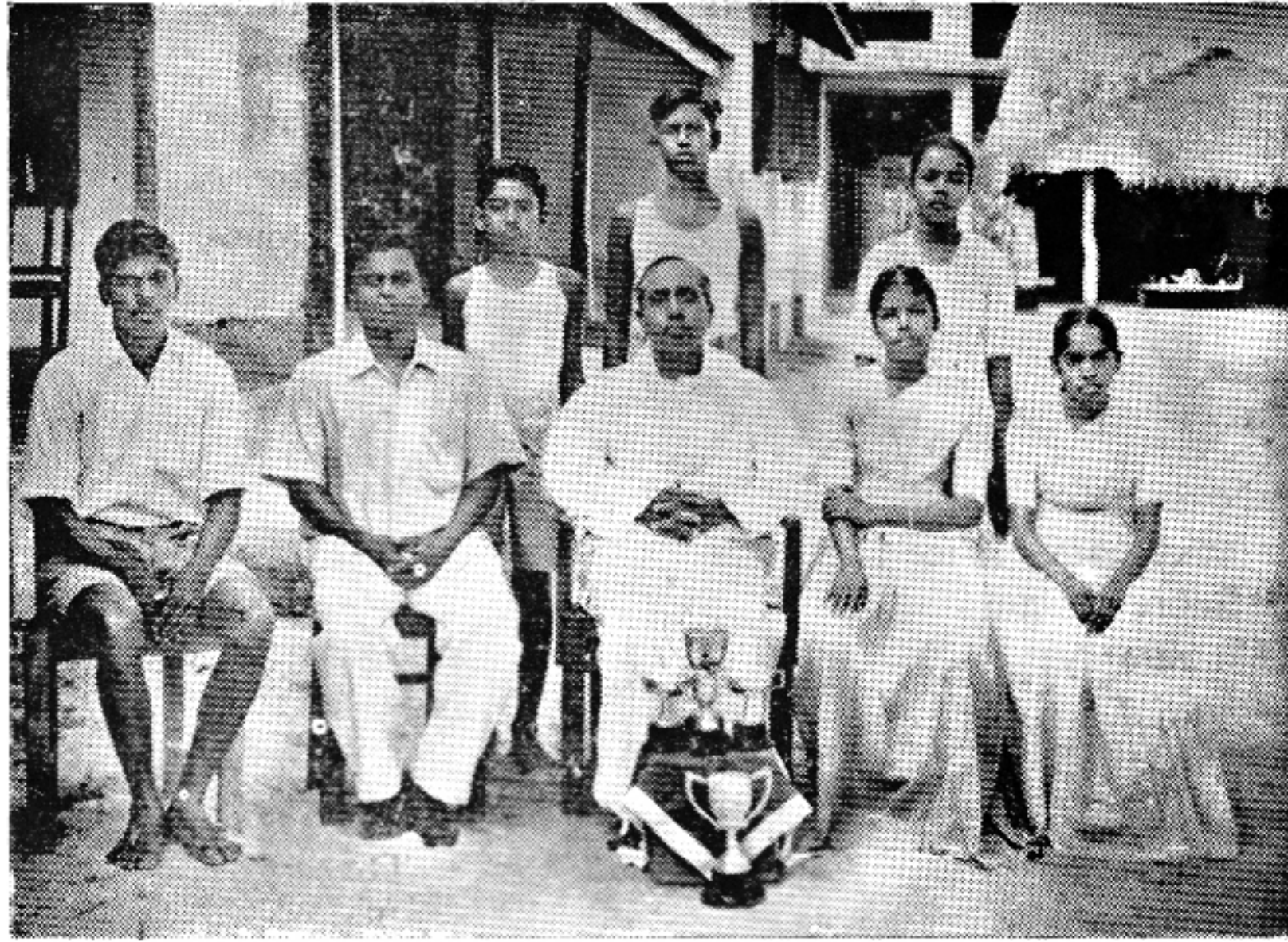
1. A. Kumarasamy (Captain)
2. P. Selvarajah (Vice-Captain)
3. A. K. Subramaniam
4. N. Sivapalan
5. S. Sivaraman
6. C. Tharmarajah
7. S. Thananayagam
8. M. Nadarajah
9. M. Tharmarajah
10. A. Mahadevan
11. S. Kulasegaram
12. S. Pathmanathan
13. M. Bhuvanachandran.

Results of the J. S. S. A tournament

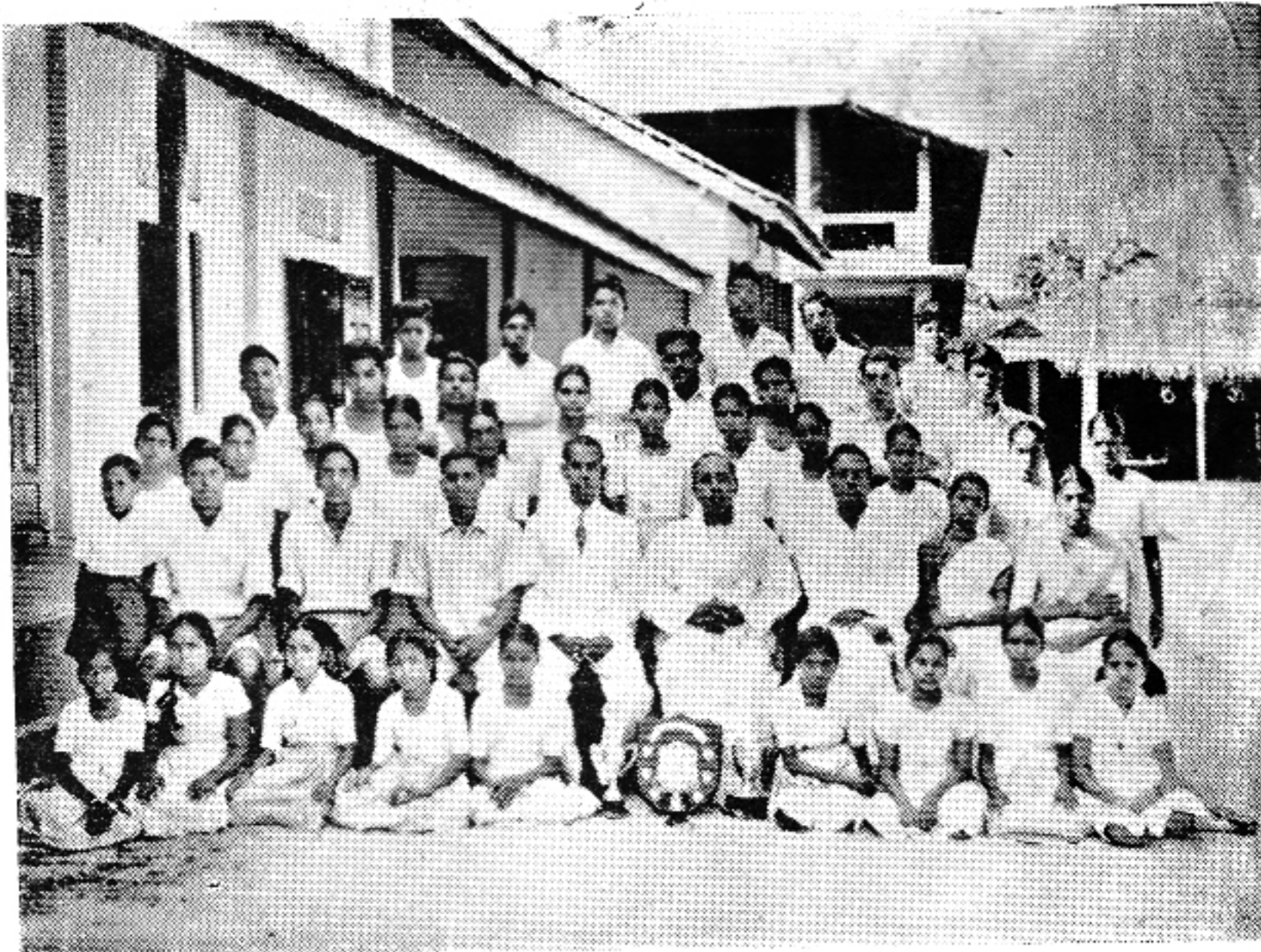
1957

1. K. H. C.	Vs	Urumpirai Hindu College	4 — 1
2. K. H. C.	„	Chithampara Vidiyalaya	0 — 0
3. K. H. C.	„	Vaidyeshwara Vidiyalayam	2 — 1
4. K. H. C.	„	Skanda Varothaya College	1 — 6
5. K. H. C.	„	Parameswara College	0 — 5

INDIVIDUAL ATHLETIC CHAMPIONS, 1959.

Seated: L. to R. Mas. A. K. Subramaniam, Mr. S. Gopalasingham
The Principal, Miss N. Sivamany & Miss R. Nagammah
Standing: L. to R. Mas. S. Shanmugam, P. Rajeswaran & Miss N. Jegasothy

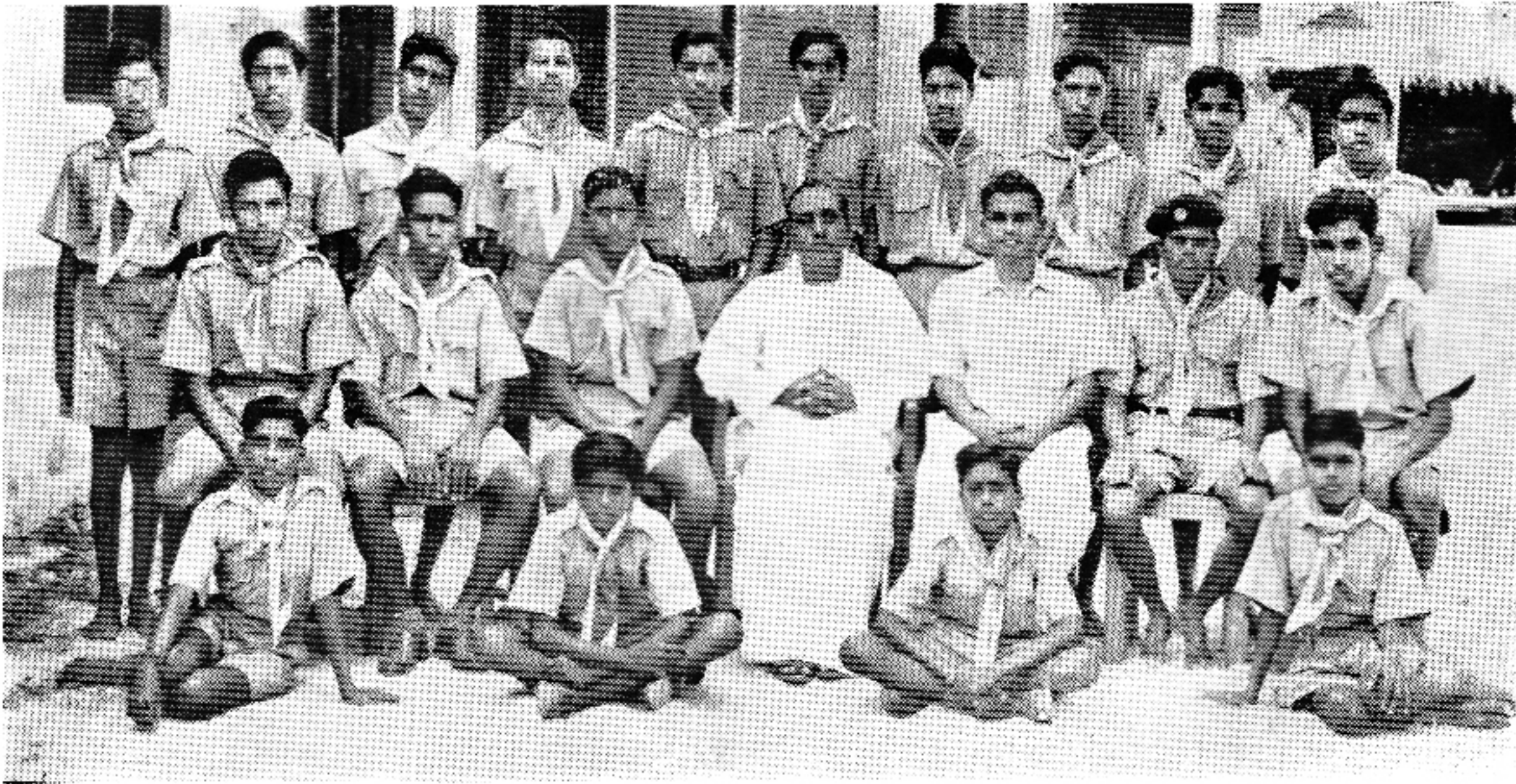

SAYAMPOO HOUSE--ATHLETIC CHAMPIONS, 1959.

The College Foot Ball XI, 1959.

The College Scout Troop, 1959.

Results of the J. S. S. A. tournament 1958

1.	K. H. C.	Vs	Skanda Varothaya College	0 — 7
2.	K. H. C.	„	Jaffna Hindu College	1 — 5
3.	K. H. C.	„	Chavakachcheri Hindu College	3 — 0
4.	K. H. C.	„	Vaddukoddai Hindu College	2 — 1
5.	K. H. C.	„	Jaffna Central College	1 — 4

Results of the J. S. S. A. tournament 1959

1.	K. H. C.	Vs	Sri Somaskantha College	3 — 1
2.	K. H. C.	„	Vaideswara Vidiyalayam	0 — 2
3.	K. H. C.	„	Drieberg College	1 — 1
4.	K. H. C.	„	Uduppidy A. M. College	1 — 0

Scouting

Troop Leader : V. Selvanayagam
Patrol Leaders : (1) S. Selvalingam
(2) K. Kandiahpillai
(3) S. Arunasalam
(4) S. Nadarajah
(5) P. Perinpanayagam.

“Pep without purpose is piffle.”

“Sweat has pedagogical and character building merit.”

we have our proud achievements to record. We scored all the three places in the Fancy dress competition. The House Captain Mas. Yogendra was at his best as a beggar. The championship in Tug-of-War, had been the exclusive possession of the Gandhi House in recent years; we preserved our position there. Miss T. Bhavani, Miss M. Sivaneswary and Miss T. Thilagavathy continued this year too their record in the singing competition. In the Elocution contest, we won a few places, the most outstanding of which was that of the Late Mas. P. Perinpanayagam. The Gandhi

House regrets his untimely death, and wishes to convey to his parents our deep felt sorrow over it. Gandhi's birthday is a great occasion, and the Gandhi House does its great duty by spreading the message of the great man. The last birthday of Gandhi was adorned by Mr. S. Kanaganayagam of the Wartha school Karainagar, who dwelt on the message of Gandhi to mankind.

We wish to thank the House Masters, the Captain, the other office-bearers and all the members, for their services and co-operation.

P. RAJESWARAN,
Hony. Secy.

NADARAJAH HOUSE (Blue)

	1957	1958	1959
House Masters :	Mr. K. K. Nadarajah, Mr. P. Sangarappillai, Mr. N. Kanagasundaram.		
House Captains :	Boys. Mas R. Vallavarajan, Mas S. Selvalingam, Mas C. Tharmarajah.		
" "	Girls. Miss V. Sarathadevi, Miss K. Nagammah, Miss S. Suntharammah		

Our house continued to maintain the unique record of being the champion house in sports from 1956 to 1958. Banking on the past years' achievements and because some of our good athletes left the college, we have to yield to other houses, ourself to be satisfied with a third place in the Inter House Athletic Meet 1959. Our congratulations to Sayampoo House on being the champions in 1959. It will be a pleasure for all to know that Nadarajah House was adjudged to be the best behaved house and it is hoped that above all, the members will maintain this way of behaviour throughout their lives and set as a tradition of Nadarajah House as following a way of good life as led by the late Mr. N. Nadarajah, K. C. in whose

memory our house was formed.

With the interest and enthusiasm of the house masters and house captains and with the help of the assistant house masters and house mistress. Mrs. P. Kandiah, the house was able to do well with full satisfaction in the sports meet and the declamation contests. Our thanks to Mr. S. Gopalasingam of the staff for coaching and guiding our athletes, he being a qualified athlete belonging to different house and later the secretary of the sports meet.

As years have passed some interesting events and facts have faded from memory but the names of Masters R. Vallavarayan, S. Selvalingam, C. Tharmarajah, S. Thananayagam are sounding fresh in

our ears—especially that of Mas. Thananayakam known as Thananayaka Adigal. We congratulate him for his outstanding performance at the All Karainagar Sports Meet conducted by the O. B. A. and for his success in the S. S. C. Examination. Miss S. Pathmavathy was Junior Champion in 1957 and Miss J. Jegatheswary and Mas. A. Suntharampillai were Junior Champions in 1958. While Miss M. Yogeswary was the Junior Champion in 1959. Mas. T. Vamathevan became Individual Cham-

pion among Inter Boys. Misses S. Man-gayatkarasi and Rathiruby tied for Senior Championship in 1959, with two other girls of Bharathi House. Mas. S. Thananayakam as expected became Senior Champion. Masters, R. Vallavarayan and S. Selvalingam contributed a lot for winning the first place in the Meet along with Misses V. Sarathadevi, K. Nagammah and S. Suntharammah.

We wish all our past members all success.

T. PUNITHAVATHY,
Hony. Secretary.

SAYAMPOO HOUSE (Green)

House Masters :		Girls.	
Mr. N. Sabaratnam	1959	Miss N. Sivagnanam	1959
„ P. Arumugasamy	1958	„ K. Durgaluxumy	1958
„ N. Veluppillai	1957	„ M. Sivagnanam	1957
„ M. Ambalavanar		Athletic Captains ;	
Miss R. Rajaratnam		Mas. A. Kumarasamy	1959
House Captains :		„ S. Sivaraman	1958
Boys.		„ P. Selvarajah	1957
Mas. P. Selvarajah	1959	Girls.	
„ A. Kumarasamy	1958	Miss M. Sivagnanam	1959
„ A. K. Subramaniam	1957	„ T. Gowry	1958
		„ N. Sivagnanam	1957

It is with great pleasure that I submit the report for this period (1957 - 1959). This has been a very successful period for us and our performance on the whole was very satisfactory. In 1958, we tied with the Nadarajah House for championship and in 1959, we annexed the much coveted Inter - House Athletic championship. During this period, our athletes did very well and captured first places in a good number of events.

Last year, we had the distinction of becoming the Relay Champions and ob-

taining the first place in the Mile Race. It is a matter of pride for us that we became the champions in the Drill Competition conducted last year and we got many places in the Inter - House Elocution and singing contests.

Special mention must be made of Mas. A. K. Subramaniam, our Senior Champion in 1957 and our Post Senior Champion last year. Mas. A. Kumarasamy, our Senior Champion in 1958, and Miss P. Rasamalar, our Intermediate Champion in 1957. Our thanks are also due to Miss K. Durgaluxumy who brought credit to our

house by winning the first place in our Inter - House Net - ball Competition last year.

Lastly I thank the House Captains, the House Masters and all members of the house for their willing co-operation.

V. SELVANYAGAM,
Hony. Secretary.

THE TEACHERS' GUILD

An attempt is made to cover our activities during the period 1957—1959. We met occasionally at socials, and held our annual meetings. We rounded each term's activities with a Term End Lunch. There have been notable changes in membership. Messrs. M. Vaithianathan, S. Thiruchittampalam, M. Thiruneelakandasivam and K. K. Nadarajah left us for work elsewhere. We wished them well and welcomed in their places Mr. M. Eliathamby, Miss R. Rajaratnam, Mrs. K. K. Nadarajah and Mr. S. Sabanadesan. We felicitated Mr. & Mrs. K. K. Nadarajah the married couple with a presentation and bade "Au Revoir" to Mrs. P. Kandiah when she entered Palaly Govt. Training College for a two year course of training in the Teaching of Science.

We continue to subscribe for a number of Periodicals and Dailies. A large size locker with 12 pigeon holes and a Filter have been made available for the use of our numbers. Mr. N. Sabaratnam gave us two talks on "The Afro - Asian Conference in Colombo" and "Impressions of Europe" which he visited as a Delegate of the A. C. U. T. to the World Conference of Teachers in Rome.

There has been a great deal of esprit-de-corps among the members who identified themselves in the many sided activities of the College—The Sports Meet, The Prize-giving-the Drama and the various religious activities. My thanks are due to all who helped.

S. AIYADURAI.
Hony. Secy.

The Teachers guild

S. AIYADURAI

Hony. Secy

A. nagesan

Sachin
Sachin

THE REPORT OF THE KARAINAGAR HINDU COLLEGE O. B. A., KARAINAGAR

The Karainagar Hindu College O. B. A. which was organised under the fostering care of the late Mr. N. Nadarajah, K. C., and the untiring labours of the late Mr. N. Ponnampalam functioned efficiently for many years. Among its many activities was the All-Karainagar Sports Meet which proved very beneficial to our youth. During its palmy days it was able to keep alive the ideals of the founder, the fellowship of the past students and their devotion to the Alma Mater.

It is difficult to recollect at this distant time the circumstances that conspired to make the association inactive for a time. We are happy, however that Providence willed its revival. We are grateful to the Principal for taking the initiative of convening the meeting of revival on the 21st of April 1957 which was marked with fresh enthusiasm. We feel proud to note that the College has made considerable progress through the years and is now a fullfledged Grade I institution. It is a symbol of what can be done and of what is yet to be done by the old boys. At the Special General Meeting on 21-4-1957 we had the privilege of recording our appreciation of the long and meritorious service of Mr. R. Kandiah a co-worker of the founder who retired after serving the institution loyally for more than four decades.

There were two Annual General Meetings and two Special General Meetings since April 1957. We have reason to believe that the old boys and parents have begun to repose confidence in the Association which is striving to promote the well-being of the College. This can be seen from the manner in which the Executive evinced

interest in matters pertaining to the progress of the College since 1957.

We must express our gratitude to the present Committee who gave their full support in arranging a successful Baratha Natiya Entertainment to collect funds for the College and to infuse enthusiasm among the old boys. We were able to realise a net profit of Rs. 425.50. We are also grateful to the members of the Executive who did yeoman service in the membership campaign. We realise we have yet a long way to go in making our body respectably strong. There was some agitation in Colombo to inaugurate a branch association there. We feel that the primary duty of all old boys outside Jaffna is to strengthen the parent body. Therefore we make an earnest appeal to all our old boys in the various parts of the country to rally round the association and work loyally towards its objectives.

It is with deep regret that we record the loss the association has sustained by the deaths of Mr. S. Arumugam, I. S. O. of Malayan Govt. Service, the oldest of old boys and father of our Principal, Mr. K. Subramaniam, a distinguished Co-operator and Public Servant of Malaya, Mr. N. Ponnampalam, Accountant in the Ceylon Government Service and Mr. K. K. Subramaniam a leading advocate in Jaffna. They had all achieved distinction in their respective fields of activity and brought honour to the College and the Association.

It is our duty to conclude this report by thanking all the members of the committee and all other friends for their willing co-operation in all matters that claimed their attention. We look forward to greater unity and friendship in the future.

K. ARUMUGAM.

Hony. Secy.

A. THIAGARAJAH,
President.

OLD BOYS' NEWS

by
ALUMNUS

(Alumnus admits that this list is far from adequate. Will all Old Boys please send in news about themselves to make this column up to-date?)

—Editor)

- Dr. R. Kanagasundaram, Ph. D. (Cantab) is Reader in Anatomy in the University of Khartoum.
- Mr. V. Vanniasingam, B.A. who was on the Staff of St. Antony's College, Kandy, has retired
- „ S. Sangarappillai, Ag. Div. Agricultural Officer (Trincomalee) has retired.
- „ C. Subramaniam, Supdt. of Audit has retired and is now the Accountant of the Gal Oya Board.
- „ S. Sundaramoorthy, B. A. (Hons) C. C. S. is the O. A. Kachcheri, Kurunegala.
- „ A. Kanagasabai, C. C. S. is the O. A. Kachcheri, Badulla.
- Dr. N. Kandasamy has gone to U. K. for Post Graduate Studies.
- „ A. Vaithilingam, is the D. M. O. Mannar.
- „ K. Thendauthapany is at Vavuniya.
- „ N. Gunaratnam is employed in the Malayan Govt. Service.
- „ N. Jeyaseelan, M. Sc. is the Div. Agricultural Officer, Vavuniya.
- „ A. Murugesampillai has obtained his L. L. M. of the London University and is lecturer in Law at the Ceylon University.
- „ V. Sivaguru, B. Sc. is Chief Supervisor in the Official Language Dept.
- „ C. Rasiah Proctor is practising in Jaffna.
- „ K. Arumugam Proctor is the Secretary of the K. H. C. O. B. A.
- „ P. Vanniasingam has been promoted to class I of the Postal Clerical Service.
- „ S. Gnanasegaram is the Accountant in the D. H. S. Colombo.
- „ T. Thuraiajah is the a/c in the D. H. S. Colombo.
- „ V. Kandappu is the a/c in the Dept. of Agrarian Services.
- „ M. Arumugam is the a/c of Govt. Stores, Colombo.
- „ P. Arumugasamy, B. A. is the Secretary of the W. J. T. Association.
- „ T. Visuvanathan, B. Sc. is a Vice-President of the N. P. T. A.
- „ C. Sundarasivam, B. A. has obtained the Post Graduate Certificate of Education of the London University.
- „ S. Sabanadesan, B. Sc. has joined the Staff of the Karainagar Hindu College.
- „ M. Elayathamby, B. A. (Trained) „ „ „ „ „
- Miss R. Rajaretnam, B. Sc. „ „ „ „ „
- Mr. S. Gopalasingam (Trained) „ „ „ „ „
- Mrs. K. K. Nadarajah, B. Sc. „ „ „ „ „
- Mr. M. Vaithianathan, B. Sc. is the Vice-Principal of Urumpirai Hindu College.
- „ S. Thiruchittampalam, B. Sc. is on the Staff of Chavakachcheri Hindu College.
- „ M. Thiruneelakandasivam, B. A. is on the Staff of Vaddukkoddai Hindu College.
- „ S. Senathirajah has obtained the diploma in Physical Training and passed the B. A. Examination.
- Mr. M. Vaithilingam, B. A. is on the Staff of Chavakachcheri Hindu College.

- Mr. S. Sanmuganathan, B. Sc. is the Analyst in Explosives, Kandy.
„ K. Kasippillai, A. M. I. C. E. has joined the Malayan Service.
„ K. Rasiah, B. Sc. is on the Staff of Nelliady Govt. Central College.
„ S. Thambirajah, B. Sc. is on the Staff of Govt. Central School, Batticaloa.
„ K. Ponnampalam has passed the B. Sc. (Agri.) Exam of the Poona University.
Messrs S. Sanmugaretnam & S. Devathasan have passed the B. A. Exam. of the
Madras University.
- Mr. M. Sri Sanmugarajah, B. A. is the Administrative Officer of the Agrarian Services,
Batticaloa.
- „ P. Balasubramaniam, B. Sc. has joined the Dept. of College Industries.
„ M. Balasubramaniam, B. Sc. is on the Staff of St. Xavier's College, Hatton.
„ P. Kanapathippillai, B. Sc. is on the Staff of Somaskanda College, Puttur.
„ N. Sankaralingam, B. Sc. is on the Staff of Zahira College, Colombo.
„ M. Perampalam, B. Sc. (Hons) has gone to U. K. for a course in Accountancy.
„ R. Panuthevan, B. A. has completed his Diploma in Education.
„ K. K. Nadarajah, B. Sc. is on the Staff of Athiar Hindu College, Puttur.
Vidwan K. Murugesan has joined the Staff of Yarlton College, Karainagar.
- Mr. V. Kandiah, B. Sc. is on the Staff of Kokuvil Hindu College.
„ P. Swaminatha Sarma, B. A., Dip. Ed. is the Vice-Principal of the
Karainagar Yarlton College.
„ T. Suntharalingam, B. Sc. is on the Staff of St. Antony's College, Kayts.
„ S. Velupillai is a lecturer at the Govt. Training College, Batticaloa.
„ K. Thirunavukkarasu, Apothecary, Uduvil has been promoted to the Special Class.
„ M. Velupillai, Malayan Pensioner is the Chairman V. C. Karainagar.
„ S. Maheswaran is the Asst. Post - Master, Karainagar.
„ G. Vaitheswara Iyer is the Headmaster of the Govt. Tamil School, Pulliankulam.
„ V. Subramaniam is the Hony. Secretary of the J. P. C. Bank Ltd.
„ C. Sivarajah has passed the A. M. I. E. E. Examination.
„ S. Siva Sankaran is the Clerk at Yarlton College.
- Miss V. Saraswathy has joined the Staff of the Veyavil Tamil School, Karainagar.
„ P. Maheswari has joined the Mannar Hindu English School.
- Messrs :
V. Amirthalingam	}	have passed the Apothecaries' Final Examination.
A. Paramsothy		
S. Eliyathamby		
- Mr. N. Mahesan is Post - Telecommunication Inspector in Training.
„ A. K. Murugesu is the member of the Badulla Urban Council.
„ P. Balasubramaniam, B. A. (Hons) is on the Staff of Vaideshwara Vidyalayam,
Jaffna.
- Mr. V. Suntharamoorthy
„ V. Somasuntharam	}	are on the Staff of the Jaffna Railway Station.
„ S. Chelvanayagam		
- Mr. A. Suntharmpillai is on the Staff of C. T. B. Jaffna Branch.
„ K. Mahesan is at the Paranthan Chemicals.
- Messrs :
A. Yoganathan	}	have passed the Postal Learners and Signallers Examination.
A. K. Subramaniam		
V. Selvaretnam		
- Mr. R. Ponnampalam is a lecturer in Forest College, Colombo.
-

Tel: GEEPEETEE

Estd: 1953

ஞானபண்டிதன் ஜவுளிக்கடை

(புரூப்: K. V. விஸ்வலிங்கம்)

228, காங்கேசன் துறை ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்

சகலவிதமான

பிடவைத் தினிசுகளும்

மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

Gnanapandithan Textiles

Prop: K. V. VISVALINGAM

IMPORTER,

WHOLESALE & RETAIL

TEXTILE MERCHANT

228, K. K. S. Road,
JAFFNA.

K. K. Sangarappillai,

IMPORTER & GENERAL MERCHANT,

114, Hospital Road, :: JAFFNA.

K. K. சங்கரப்பிள்ளை

பலசரக்கு வியாபாரம்

சகல சாமான்களும்

நிதானமான விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

Telephone No. 505

Telegrams : "Maalikai"

114, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

::

யாழ்ப்பாணம்.

ரெலிபோன் : 657.

V. M. Shanmugam & Bro.

பலசரக்கு வியாபாரம்

பலசரக்குச் சாமான்களும் மற்றும் சாய்ப்புச் சாமான்களும்
நிதானமான விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

V. M. சண்முகம் & பிறதர்

47, காங்கேசன் துறை ரோட்,

::

யாழ்ப்பாணம்.

சயம்பு

(காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி வெளியீடு)

செப்டம்பர் 1960.

பத்திராதிபர் குறிப்பு:

நம் நாட்டுப் பாடசாலைகள்

மேல் நாடுகளில் நடாத்தப்படும் பாடசாலைகளை பல ஆசிரியர்கள் பார்வை செய்து வந்துள்ளனர். அந்நாடுகளில் கையாளப்படும் பாடசாலை நிர்வாகத்தை மிகவும் மெச்சுகின்றனர். அங்குள்ள மக்கள் பாடசாலை என்றால் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், நூல் நிலையங்கள், கட்டடங்கள் அமைந்த இடமாகக் கருதவில்லை. பாடசாலையை தேச வளர்ச்சிக்குரிய இடமெனவே எண்ணுகின்றனர். பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து படிக்கும்போது சனசமூகச் சேவை, ஒத்துழைத்தல், ஒழுக்கத்தைச் சீர்மையுறச் செய்தல் முதலியவற்றை ஒப்புமாகலின் பாடசாலைகளை சிறந்ததாகக் கருதுகின்றனர். சமூகத்தின் அத்தியாவசியக் கருவியாகப் பாடசாலை விளங்குகின்றது. சமூகத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவே பாடசாலை நடாத்தப்படுகின்றது. மாணவர்கள் அரசாங்க சேவை செய்வதற்கும், ஆட்சி முறைகளில் பழகுதற்கும் தேச சேவைகளிற் பழகுதற்கும் பாடசாலையே சிறந்ததென மேல்நாட்டார் கருதி உழைக்கின்றனர். பிள்ளைகள் தம் வயசினரோடு கலந்து விளையாடித் தலைமை வகித்தல் கீழ்ப்படிதல், ஒத்துழைத்தல் அன்பு முறையாக ஒழுகுதல் முதலியவற்றைப் பாடசாலைகளில் கற்றுக்கொள்கின்றனர். பந்தடிக்கும்போது மாணவன் ஒருவன் தன் திறமையைக் காட்ட முயலாமல் தன்னோடு விளையாடும் கூட்டத்தினருடைய பொது வெற்றியைப் பொருட்படுத்தவும், தன் கட்சியினருடைய வெற்றிக் காகத் தன் கட்சியினரோடு ஒத்துழைக்கவும் பழகுகிறான். சமூகவளர்ச்சி, தேசீகப் பண்பாடு, முதலியவற்றை வளர்ப்பதற்காகவே பாடசாலைகள் பொது மக்களின் நன்நம்பிக்கையை பெற்று மிளிர்கின்றன.

நம் நாட்டில் பாடசாலைகள் சமூகத்தின் நலனுக்காக நிறுவப்பட்டிருந்த போதிலும், சமூகத்திற்கும் பாடசாலைகளுக்கும் இடையே ஒற்றுமை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பாடசாலை ஒரு பக்கமாகவும் சமுதாயம் இன்

னொரு பக்கமாகவும் இருக்கக் காண்கிறோம். இதன் காரணம் யாதெனில் பாடசாலைகளில் கையாளப்படும் கல்விமுறை சமுதாயத்திற்கு ஏற்றதாகக் காணப்படாமையே. நடைமுறையில் இருக்கும் கல்விமுறை குடியேற்ற ஆட்சிக் காலத்தில் ஆங்கிலேயரால் புகுத்தப்பட்ட திட்டமே. மாணவர்கள் சிலர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தாற் போதுமென ஆசிரியர்கள் நினைக்கிறார்கள். பாடசாலையின் குறிக்கோள் இதுவன்று.

ஆசியா — ஆபிரிக்கா கண்டங்களில் வாழும் மக்கள் சமூக வளர்ச்சி, பொருளாதார முன்னேற்றம் முதலியன பாடசாலைகளிலும் சர்வகலாசாலைகளிலும் தங்கியிருக்கின்றனவென்று நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் பாடசாலைகளிலும் சர்வகலாசாலைகளிலும் சிரத்தை காட்டி வருகிறார்கள். யப்பான் தேசத்தில் தொழில் நுட்பக் கல்விக்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். மாணவர்கள் அறிவுக் கல்வி படிப்பதோடு தொழிற் கல்வியும் கற்று வருகிறார்கள். இலங்கையில் தொழில் நுட்பக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் வரவர வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது.

நம் நாட்டிலுள்ள பாடசாலைகளின் நிர்வாக முறையும் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கும் சமூக வளர்ச்சிக்கும் பொருந்தாத முறையில் அமைந்திருக்கின்றது. பாடசாலையின் நிர்வாகவமைப்பில் ஆசிரியர்களுக்கும், பெற்றோருக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் உரிமையிருக்கவேண்டும். நிர்வாகம் அப்படி அமைக்கப்பெருவிடின் பாடசாலைக்கும் சமுதாயத்திற்கும் தொடர்பு உண்டாக்க முடியாது. மாணவர்களுக்குப் போதிக்கப்படும் கல்வியும் பயனற்றதாகவே முடியும். இதை நாம் இப்போது கண்கூடாகக் காணக்கூடியதாக விருக்கிறது. இங்கிலாந்தில் லண்டன் மாநகரசபை கல்வி விஷயத்தில் காட்டும் சிரத்தை மிகவும் போற்றத்தக்கது. அந்நகர மக்கள் பாடசாலைகளை நடத்துவதற்கு பண உதவி செய்வது தங்கள் கடமையென உணர்ந்து கொண்டனர். பாடசாலைகளில் பல நோக்குக் கல்விமுறைத் திட்டத்தைக் கையாண்டு வருகின்றனர்.

பதினொராம் ஆண்டு நிறைந்த சிறுவருடைய புத்தியை உளநூலார் அளந்து சிறுவரை முதல் இடை கடை மாணாக்கர் எனப் பிரிக்கின்றனர். முதன் மாணாக்கரைத் தீவிரதரபுத்தியுடையோர் எனவும், இடை மாணாக்கரை மத்திமதர புத்தியுடையோர் எனவும், கடை மாணாக்கரை மந்த புத்தியுடையோர் எனவும் சொல்வர்.

புத்தி குறைந்தோர்க்குத் தொழிற் கல்வி ஊட்டப்படும். மத்திமதர புத்தியுடையோர் தொழிற் கல்வியும் அறிவுக் கல்வியும் ஊட்டப்படும் பாடசாலைகளுக்கும் தீவிரதர புத்தியுடையோர் அறிவுக் கல்வியூட்டும் பாடசாலைகளுக்கும் தெரிந்தெடுக்கப்படுவர்.

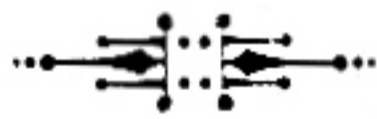

பெற்றோர் — ஆசிரியர் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம் போன்ற சங்கங்கள் பாடசாலைகளுக்கு அவசியம் தேவையானவை. கட்டடம் கட்டுவதற்கு பணவுதவி செய்தல் மாத்திரம் இச்சங்கங்களின் நோக்கமன்று. பாடசாலைக்கும் சமூகத்திற்கும் வேண்டிய தொடர்பை உண்டாக்குவதற்கு பாலம் போல் அமைந்தனவே இச்சங்கங்கள். சமூகத்திற்கும் பாடசாலைக்கும் இடையே வேண்டிய ஒற்றுமையை வளர்ப்பதே பெற்றோர் — ஆசிரிய சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். சமூகமும் பாடசாலையும் ஒன்றெனக் கருதப்படுதல் வேண்டும். சமுதாய மக்கள் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்துவதற்கேற்ற வசதியளிக்கப்படுதல்வேண்டும். மக்களும் பாடசாலையில் பிழை காண்பதே நோக்கமாகக் கருதாது. வளர்ச்சிக்கேற்ற முறையில் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

மாணவர் — விடுதியில்லாப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் நாளொன்றுக்கு ஐந்து மணித்தியால நேரத்தையே பாடசாலைகளில் கழிக்கின்றனர். மிகுதியாகவுள்ள பத்தொன்பது மணித்தியாலத்தையும் வீட்டில் பெற்றோருடன் கழிக்கின்றனர். ஆகையினால் மாணவர் வளர்ச்சிக்கு வீட்டின் சூழலும் ஏற்றதாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும். பாடசாலை ஆசிரியருக்கும் பெற்றோருக்கும் கூட்டுறவு உணர்ச்சி அமையவேண்டும். மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இவ்வொற்றுமையுணர்ச்சி மிகவும் சாதகமானது. ஆசிரியர்களும் தங்களால் ஆகவேண்டியவற்றைப் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காகச் செய்தல்வேண்டும். மரியாதையே பாடசாலையின் உயிர் நாடி. ஆசிரியர் தம் பிள்ளைகளை மரியாதையாக நடத்தினால், பிள்ளைகளும் ஆசிரியரிடம் தக்க மரியாதை காட்டுவர். அடக்கி ஆளும் தன்மையும், மரியாதைக் குறைவான சொற்களும் பிள்ளையை ஒருபோதும் நல்வழிப்படுத்தா. ஆசிரியரில் காணப்படவேண்டிய நான்கு இலட்சணங்களாவன:—

- (1) மாணவரைப்பற்றிய உள நூலறிவு.
- (2) பாடத்தைப்பற்றிய ஆழ்ந்த விடயஞானம்.
- (3) நவீன கல்வி கற்பிக்கும் முறைகள்.
- (4) ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்குமிடையில் ஒரு சிறந்த பரஸ்பர உணர்ச்சி.

பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்காக ஆசிரியர், பெற்றோர், அரசாங்கம், சமுதாயம் ஆகிய நான்கு பிரிவினரும் ஒத்துழைத்தல் வேண்டுமென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் நன்கு புலனாகின்றது.

ரோமாபுரி யாத்திரை நினைவுகள்

திரு. ந. சபாரத்தினம் அவர்கள், B. A.

பழம் பெருமைக் கிருப்பிடமான ரோமாபுரியில் அகில உலக ஆசிரிய சங்கம் நடத்திய கல்வி மகாநாட்டிற் கலந்து கொள்ளும் பாக்கியம் எனக்குத் தெய்வாதீனமாகக் கிடைத்தது. மாணவனாய்க் கல்லூரியிற் பயிலும் காலத்தில் லத்தீன் பாஷையிலும் ரோமன் சரித்திரத்திலும் காட்டிய பேரவாவின் பபனாகவும் அது இருக்கலாம். ஐரோப்பிய நாடுகளைச் சுமார் இரு மாசங்களாகச் சுற்றிப் பார்த்த அநுபவங்களில், ரோமாபுரியிற் கழித்த இரு வாரங்கள் தனிச் சிறப்பானவை; என்றும் மனத்தை விட்டகலாதவை.

முதலாட் சாயந்தரம் கொழும்பினிருந்து புறப்படும் விமானம் (Super Constellation) மறுநாள் பிற்பகல் 4 மணியளவில் ரோமாபுரி மண்ணில் தொடுகின்றது. விண்ணைக் கிழித்து அதிவேகமாய்ப் பறக்கும் விமானம், இந்தப் பரந்த உலகத்தை விஞ்ஞானம் இன்று எவ்விதம் சுருக்கிவிட்டதென்பதைப் புலப்படுத்தும். அன்று அடர்ந்த காடுகளாய், வெறும் வனந்தரமாய்க் கிடந்த ஆசிய நாடுகளின் பெரும் பாகங்கள் இன்று நலமிகு நாடு நகரங்களாய் மிளிரும் காட்சிகளைக் கண்கூடாக விமானத்திலிருந்து அடிக்கடி பார்க்கலாம். ரோமாபுரியை விமானக் கிட்டியதும், பார்த்த எவரையும் பிரமிக்க வைக்கும் பாழடைந்த புராதன சின்னமான கொலிஸிபமென்னும் (Colosseum) பிரமாண்டமான காட்சி அரங்கம் கண்ணைக் கவரும். வெம்பேரில் எருசலத்தை (Jerusalem) ஜெயித்தது, யூத கைதிகளைக் கொண்டு, இற்றைக்கு 2000 வருடங்களுக்கு முன் வெஸ்பாஸியன் (Vespasian) என்னும் ரோமன் சக்கரவர்த்தியால் இந்த அறபுகக் காட்சி அரங்கம் கட்டப்பட்டது. ஆட்சிக் கொடுமைக்குள் அகப்பட்ட மனிதர், கொடிய மிருகங்களுடன் சண்டையிடும் குரூரக் காட்சியைக் கண்டுகளிப்பதற்கு 40 அல்லது 50 ஆயிரம் மக்கள் உட்கார்ந்திருந்து பார்த்த காட்சி அரங்கந்தான் கொலிஸியம். இதைப் பார்த்ததும், புத்தகவாயிலாகக் கற்ற உயிரற்ற சரித்திர சம்பவங்கள் என் மனத்திரையில் புத்தூயிர் பெற்றுக் கருத்துள்ள காட்சிகளாக மலர்ந்தன. மிகப் புராதன காலத்திலே ஐரோப்பிய நாகரீகத்துக்கு ஆதிபீடமாக ஒளிவிட்ட நகரம் ரோமாபுரி. உலக சரித்திரத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்ற தத்துவஞானிகள், போர்வீரர்கள், மன்னாதி மன்னர்கள், அற்புக சிற்பிகள், கலைஞர்கள் கட்டி எழுப்பிய வானளாவிய மாளிகைகள், அரண்மனைகள், இறைவன் கோயில் கொண்டிருக்கும் தேவாலயங்கள், காட்சி அரங்கங்கள், கலாபவனங்கள், நெஞ்சை அள்ளும் ஒளியங்கள் சிற்பங்கள் ஆகியவற்றைப் பார்த்துப் பருகும் பேரவா மேலிட்டது.

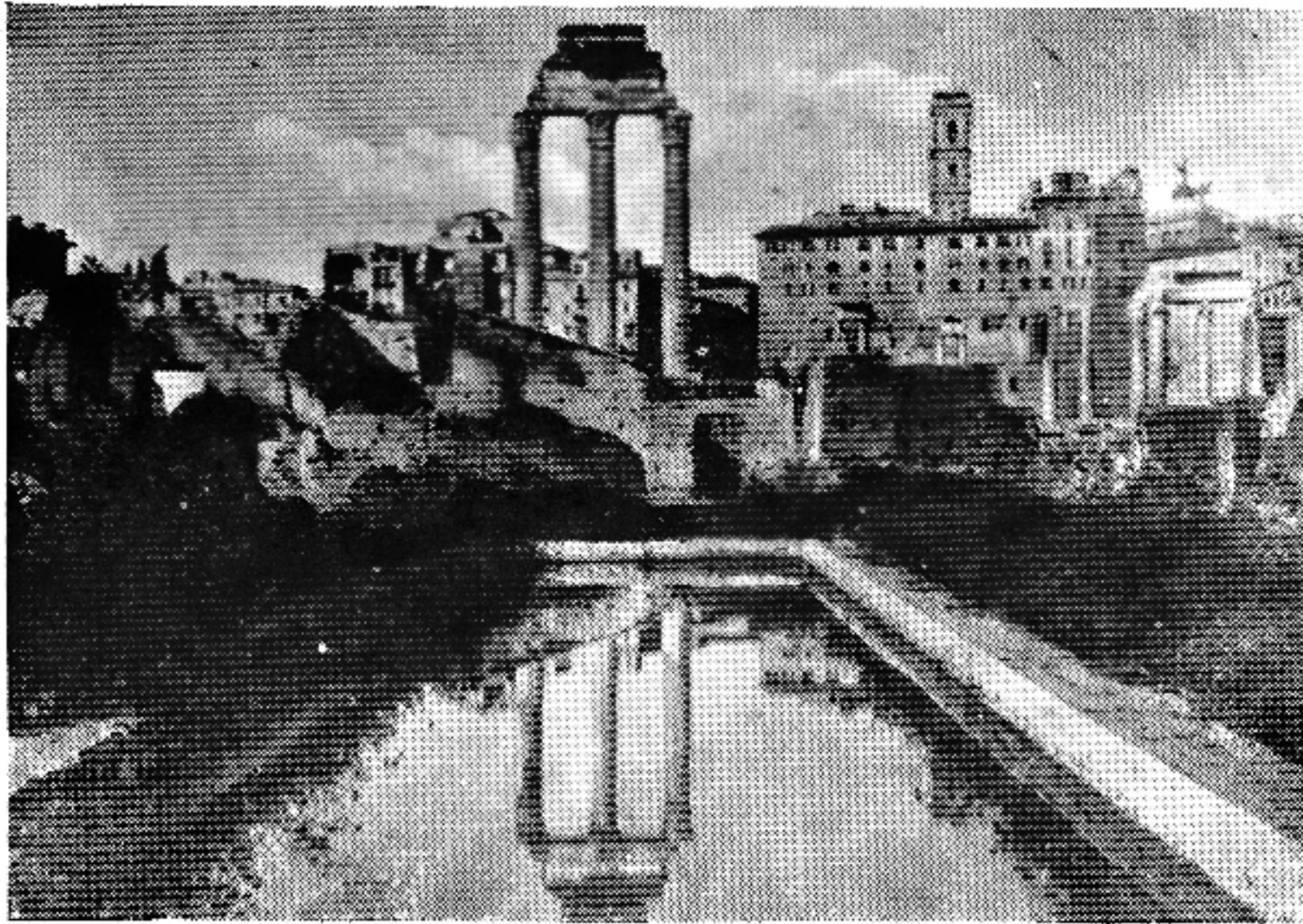
ரோமாபுரி மக்கள் “அப்பன் ரீ” என்றழைக்கும் டைபர் (Tiber) நதிக்கரையில் முன்னைய பழமையும் பின்னைய புதுமையும் கலந்த வண்ணத்தில் தரிசனம் தருகிறாள் ரோமாபுரி அன்னை. எங்கு பார்த்தாலும் ரீர் வீசும் ஊற்றுக்கள். தெரு ஓரமாக உள்ள சாலைகளில் பட்டுக் குடை நிழலில் பணம் படைத்த மக்கள் உல்லாசமாக இருந்து அறசுவை ததும்பும் சிற்றுண்டிகளை அருந்தி, உற்சாகமளிக்கும் பலவித

தமிழ் நாவல்களின் பாய்

கொலோசியம் — ரோமாபுரி.

ரோமன் போரம் — ரோமாபுரி

சென்ட் பீட்டர் தேவாலயம்
ரோமாபுரி
இது ஒரு பழக்கமான கிறித்தவ
தேவாலயம், இது ரோமாபுரி
நகரின் மையப் பகுதியில்
அமைந்துள்ளது.

சென்ட் பீட்டர் தேவாலயம் — ரோமாபுரி.

உவையன் (Wine) பாணங்களைக் குடித்துக் களித்து, இரவு பகலாக மாறிய ஒளி வெள்ளத்தில் மூழ்கிப் பரவசப்படுவார்கள்.

உலக முழுவதையும் ஒரு குடைக்கீழ் அடக்கி ஆளும் அதிகாரப் பித்தேறிய சீசர் (Caesars) பரம்பரைச் சக்கரவர்த்திகள் வீற்றிருந்த குன்றுகளில் கபிடோலைன் (Capitol) ஒன்று. அங்கு ஆதிகாலம் தொட்டு வியாழ (Jupiter) பகவானுக்கோர் சிறந்த கோயில் உண்டு. வெற்றிபெற்ற வீரர்கள், தளபதிகள், குரு பகவானுக்கு வணக்கஞ் செலுததுவது வழக்கமாம். உலகம் போற்றும் உத்தம சிற்பி மைக்கல் ஆஞ்சலோ (Michael Angelo) அமைந்த சதுக்கத்தில் “மார்க்கஸ் அரேலியஸ்” (Marcus Aurelius) என்பவரின் பழைய சிலை காணப்படுகிறது. பலட்டைன் (Palatine) குன்றுக்கும் கபிடோலைன் குன்றுக்குமிடையே உள்ளது “ரோமன் போரம்” (Roman Forum). அது பழைய காலத்தில் அந்நகரின் உயிர் நிலைபமாக விளங்கியது. இந்தப் பெருவெளியில்தான் அக்காலத்துப் பெருந்தலைவர்கள் மக்களுக்கு அரசியல் கருத்துக்களை அரிய சொற்பெருக்காற்றி விளக்கினார்கள் என்பது சரித்திரம். பகவரின் சூழ்ச்சியால் கொல்லப்பட்ட யூலியஸ் சீசர் (Julius Caesar) என்னும் பெருஞ் சக்கரவர்த்தியின் பூதஉடலை இந்தப் போரத்தில் மக்கள் தரிசனத்துக்கு வைத்து, மார்க் அந்தனி (Mark Antony) ரோமாபுரி மக்களின் உணர்ச்சிக் கனலை மூட்டிய, “Friends, Romans, Countrymen,” என்று தொடங்கும் இலக்கியமணிகளைச் சொன்மாரியாகப் பொழிந்தானென செக்சுபிரியர் (Shakespeare) நாடகம் கற்பிக்கின்றது.

பந்தியோன் (Pantheon) என்பது பழம் பெருங்கோவில். இன்றும் நல்ல முறையில் வைத்திருக்கப்படுகின்றது. அது ரோமாபுரியில் கிறீஸ்து மதம் பரவுதற்கு முன்பு எழுப்பப்பட்ட மிகப் பெரிய கோயிலாகும். ஆலயத்திற்குள் சென்றதும் மனம் வியப்படையும. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்நகரில் கட்டடக் கலை எவ்வித உயர்ச்சி அடைந்திருந்ததென்பது நன்றாய் விளங்கும். கோயிலின் உயரம் 150 அடிகள். உள்ளே சுவைவக்கற்களின் வேலைப்பாடுகள் பார்ப்போரின் சிந்தையை மயக்கும் இயல்புள்ளன. கலைஞர் ரபேலின் (Raphael) கலையழகுமிருக்கிறது.

ரோமாபுரியில் யான் தங்கிய விடுதிச்சாலை, வற்றிக்கன் (Vatican) நகருக்கு அணிகலமாய், உலகம் முழுவதிலும் மகத்துவ மிக்க செயின்ட் பீட்டர் (Saint Peter's) ஆலயத்திற்கு அணித்தாயுள்ளது. தினந்தோறும் காலையும் மாலைபும் ஆலயத்திலே கழித்தும் அதன் மகிமையை முற்றாய் உணரமுடியவில்லை. மலைபோலக் கம்பீரமாகத் தோன்றும் கோபுரத்தின் பெருமை மனிதனின் சிறுமையைப் போக்கும் அருமருந்தெனலாம். அதவுமல்லாமல் மனிதனின் அகத்திலே மறைந்துள்ள தெய்வீக ஆற்றலையும் தெளிவுபடுத்தும். எதிரே உள்ள விசாலமான சதுக்கத்தில் மாலைப் பொழுதில் மனித வெள்ளம் பெருக்கெடுக்கும்; கோயில் வாசலில் வண்ண உடுப்பணிந்த சுவிஸ் (Swiss) காவலர் வாளேந்தியவர்களாய் நிற்கின்றனர். அவர்களைக் கடந்தே கோயிலுக்குள் நுழைவேண்டும். தாறுமாறாக உடைதரித்த பெண்மணிகளை அக்காவலர் உள்ளே போக அனுமதிப்பதில்லை என்பது கண்ணாரக் கண்ட அநுபவம். கோயிலுக்குள் சென்றதும், சைவநெறிபூண்டவர்க்கு தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலவனின் நினைவுதான் சிந்தையிற் புகும். பரம்பொருளின் பல அம்சங்களைக் கோவிலின் பல பாகங்களிலும் பார்க்கலாம். சோதியும், சுடரும் சூழொளி விளக்கும் சிறைந்த

வீதிகளும், விதக்க வேடம் பூண்ட விதர்விதமான தெய்வங்களின் சிலைகளும், அவைகளின் திருவிளையாடல்களை விளக்கும் சித்திர வேலைகளும், பலபீடம், கல்லறை, போப்பாண்டவர்களின் சமாதிகள், குருமார்கள் வேதங்கள் ஒதும் காட்சிகள் முதலியனவும் கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கும் தன்மையன. இத்தாலியின் தலைசிறந்த சிற்பிகளாற் கட்டப்பட்ட இந்த ஆலயம் உலகில் ஓர் அற்புதமாய் இன்றும் விளங்குகிறது. ஆலயத்தின் மத்தியில் நடுநாயகமாய் வீற்றிருக்கும் மோசஸ் குரவரின் (Moses) கரங்கள் பல கோடி பக்தர்களின் முத்தங்களால் குழிபட்டிருக்கும் வரலாறு உயிரை உருக்கும்.

வத்திக்கன் (Vatican) அரண்மனை ஏறக்குறைய 5500 சதுர கெஜம் அளவுக்குப் பரவியிருக்கிறது. 1400 சிறிய பெரிய கட்டடங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றுள் சில போப்பாண்டவரின் உபயோகத்திற்கென பிரத்தியேகமாயிருக்கின்றன. கோடைக் காலத்தில் போப்பாண்டவர் அல்பன் (Alban Hills) குன்றில் உள்ள தமது அரண்மனையில் (Castel Gandolfo) காலங் கழிப்பார். உலகத்தின் பல பாகங்களிலுமிருந்து சொரியும் கத்தோலிக்க அடியார்களுக்கு வாரமொருமுறை தரிசனங் கொடுப்பார்.

வத்திக்கன் (Vatican Museum) பொருட்காட்சிச்சாலை உலகில் பெரும் புகழ்பெற்ற ஓர் ஸ்தாபனம். சரித்திராராய்ச்சிக்காரர்கள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், தேடியுங் கிடைக்காத அரிய பொருள்கள் அடங்கியது அந்த மகத்தான பொருட்காட்சிச்சாலை. இதற்குப் பக்கத்திலே (Vatican Library) வத்திக்கன் தூல் நிலையமும் இருக்கின்றது. பண்டைய ரோமன் எகிப்திய நாகரீகங்களை விவரிக்கும் அரிய தூல்கள் ஆராய்ச்சிக் கேதுவான ஏடுகள் ஆயிரக்கணக்காய் அங்கு இடம் பெற்றிருக்கின்றன; இதற்கணித்தாய் உள்ளது சிஸ்டைன் சாப்பல் (Cistine Chapel). இங்குள்ள சபாமண்டபத்தின் மேலை, மக்கேல் ஆஞ்சலோ (Michael Angelo) என்னும் மாநிலம் புகழும் சிற்பி கிறீஸ்து பெருமானின் வாழ்க்கை வரலாற்றை, சென்மவிடாய்தீர்க்கும் சித்திரங்கள் மூலம் மண்ணுலக மக்களுக்குப் போதிக்கின்றார்.

ரோமாபுரியில் ஆங்கில இலக்கியத்துக்கு அழியா வரமளித்த இரு புலவர்களின் சமாதிகளைக் காணலாம். அவர்கள் கீட்ச் (Keats) என்பவரும், ஷெல்லி (Shelley) என்பவரும். இருவரும் ஆருயிர் நண்பர்கள். இளம்பராபமாகிய 26 வயதிலே இறந்த கீட்ச் பெருங்காப்பியமான "Endymion" என்னும் கவிதையைப் பாடிப் புகழ்பெற்றவர். அதன் தாற்பரியம்: "அழகு ஆனந்தமபமானது" என்ற கருத்து. "A thing of Beauty is a Joy for ever." அவர் நோய் காரணமாக இத்தாலிக்கு சுகம்பெற வந்து அங்கே இறந்தார். ஷெல்லி இயற்றிய கவிதையாகிய "அடோனே"—"Adonais", தனது நண்பன் கீட்சின் அகால மரணத்தைப் பிரலாபித்துப் பாடிய பெரிய சித்தாந்தக் கருத்துக்களடங்கிய பொக்கிஷமெனலாம். "அன்பு, பேரின்பம்" என்னும் அரிய கருத்துக்களை உபாசித்த தெய்வப் புலவன் ஷெல்லியும் இத்தாலியில்தான் மறைந்தார். இவர்கள் இருவரின் சமாதிகள் ரோமாபுரியிலுள்ள புரோடெஸ்டன்ட் (Protestant) மயானத்தை புண்ணிய ஸ்தலமாக்கி விட்டன.

திவலி (Tivoli) என்னுமிடத்திலே—ரோமாபுரி நகரிலிருந்து 30 மைலுக்கப் பால்—புதைபொருளாராய்ச்சிக்காரர் விருப்பி வேட்டையாடும், கட்டியானுடைய

வில்லா (Hadrian's Villa) என்னும் பண்டைய அரண்மனையைப் பார்வையிட்டோம். இங்கு பண்டைய கிரேக்க எகிப்திய சிற்ப முறைகளிலமைக்கப்பட்ட கட்டங்களையும், பூங்காக்களையும், பல்லாண்டுகளாக உயிர் வாழும் Cypress மரங்களின் கீமல் ஒளி வீசுகின்ற நூற்றுக் கணக்கான நீரூற்றுக்களையும் கண்டு மகிழ்ந்து ரோமாபுரியின் பழைய பண்பாட்டின் உச்ச நிலையை மனக் கண்ணால் எட்டிப்பார்க்கலாம்.

இந்தப் பழமையின் மத்தியில் புதிய ரோமாபுரியின் நவீனக் கலைகொழுந்து விடுகின்றது. பசித்தவர்களுக்கெல்லாம் தேவமிர்த மெனப்படும் Spaghetti என்ற இத்தாலிய உணவை வாரி வழங்குகிறார்கள். போது மக்கள் விரும்பியுண்ணும் Macaroni cheese என்னும் மணமும் குணமுமுள்ள உணவும், விதம்விதமான கனிகளும் எங்கும் கிடைக்கும். மலர் விற்கும் பூங்கோதைகள், தங்கள் அழகொழுகும் முகங்களால், தங்கள் பூக்களை பணமாக்கி விடுகிறார்கள். இவர்களைப் பார்க்கும்போது ரோமாபுரியை ஆண்ட அந்தனி (Antony) கிளிப்பப் பட்டு என்னும் ரானியின் அழகில் சொக்கி, “இராச்சியங்களெல்லாம் வெறும் சாம்பரென்று” கதறிய கூற்று நினைவுக்கு வரும் (Let Rome in Tiber melt and the wide arch of the ranged empire fall; kingdoms are clay — Shakespeare.)

நகர தரிசனம் முடித்து நாட்டை விட்டுப் போகும் காலம் கிட்டியதும் மனம் கவலை கொண்டதாய்க் காணப்பட்டது. நான் பெற்ற இன்பம் மாயமாய்ப் போகாமோ எனப் பயந்தேன். ஆயிரக் கணக்கான வருடங்களுக்கு முன் ஆண்மை வீரத்தால் உலகத்தை அடக்கி ஆண்ட அரசர்களின் அரசியல் ரெறிகளும் ஆட்சி முறைகளும் ஒடி மறைந்த சித்தாந்தம், இச் சின்னங்கள் இடித்துரைக்கின்றன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஓர் ஏழை மகன் உலகத்தின் புதிய போக்கை உணரத் தவறி சர்வாதிகாரமெனும் ஒண்டிறம் பாம்பை வளர்த்து கடுவிடமெய்தி மடிந்தான். பழைய ஏகாதிபத்தியக் கனவு கண்ட முசோலினி, Fascism வளர்த்து முடியுடை மன்னர்ப் வாழ முயன்றான். அவன் சென்ற பாதை தன்னையும் கெடுத்து நாட்டையும் அழிவுக் காளாக்கியது.

அன்று முசோலினி உலகை ஆளக் கட்டி எழுப்பிய வானளாவிய மாளிகை ஒன்றில் இன்று சர்வ தேச சங்கம், தமது உலக உணவு விவசாய ஸ்தாபனத்தை நிறுவி யுள்ளது. உலக சமாதானத்துக்குச் சத்திராதி வறுமையென உணர்ந்த, வறுமையை நீக்கி உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்ய வழிவகுக்கின்றது F. A. O. ரோமாபுரியிலே அதே மண்டபத்தில் கூடியது உலக ஆசிரிய மகாநாடு. அன்று உலகத்தை ஒரு குடைக் கீழ் அடக்கி ஆண்ட ரோமாபுரியில் இன்று உலக ஆசிரியர்கள் ஒன்று கூடி “ஒன்றே உலகம், ஒருவனே தெய்வம்” என்ற கருத்துக்கிணங்க புதிய கல்வி முறைகளை உலகுக்கெடுத்துரைக்க முயலுகிறார்கள். என்னே உலகின் போக்கு! உலகம் எவ்விதம் மாறியும், மனிதனின் இயற்கையில் தெய்வீகத் தன்மை எவ்வளவு தூரம் விருத்தியடைந்திருக்கிறது! எங்கும் போரின் பேரச்சம் இன்னும் உலாவுகிறது! இவ்வித நினைவுகளுடன், ரோமாபுரியை மீண்டும் ஒரு முறை பார்வையிட வேண்டுமென்று அந்நகரின் தெய்வங்களைப் வேண்டுதல்செய்து, நகரத்துக்கு வணக்கம் செலுத்தி விட்டு விமானமேறி (Paris) பாரிஸ் நகரத்தை நோக்கிப் பறந்தேன்.

தமிழும் தமிழரும்

அமிழ்தினுமினிய தமிழ் கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்து முன் தோன்றிய முது மொழிபாகும். மூத்த குடியினரால் உயிருக்குச் சமானமாகக் காப்பற்றப்பட்டதொன்றாகும். தமிழை எத்துணை போற்றிச் சான்றோர்கள் காப்பாற்றினார்கள் என்பதற்குச் சான்றுகள் பலவுண்டு. ஆண்டுகள் பல வாகியும், என்றென்றும் அழியாத கன்னியாகத்திகழும் அவள், சங்க காலத்திலே ஈடினையில்லாச் சிறப்புடன் விளங்கியுள்ளாள். வீரம் பற்றிக் கூறும் கவிதைகள் என்ன! பாலகர் பற்றிய கவிதைகள் என்ன! இன்னும் எத்தனையோ விதமான வளம்பட்ட கவிதைகளினால் சிறப்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளாள். இக்காலத்தில் பக்திச் சுவை சொட்டப் பாடிய தேவார திருவாசகங்களும் கவிதைகளும் எண்ணிலடங்கா. இவற்றைத் தொடர்ந்து தமிழிலக்கியத்தில் என்றும் அழியாத தன்மையை நிலை நாட்டி விட்ட காவியப் படைப்புகள் எல்லாம் வெளி வந்தன. யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்' என்று கூறிப் பாராட்டப்பட்டது எமது தமிழ் மொழி. பண்டைக் காலம் தொடர்ச்சி சிறப்புற்று விளங்கிய நமது மொழியின் சீரிய பண்புகளை அறிபாதார் நம்முள் இல்லையெனலாம். சிலப் பதிக்காரம், மணிமேகலை முதலிய திறம்பட இயற்றப்பட்ட அணிகலன்களைப் பூண்டு தீவ்ய ஒளியுடன் விளங்கினாள் நமது தமிழ்த் தாய். திருத்தக்க தேவரின் காவியமாம் சீவக சிந்தாமணியும், கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பனின் கற்பனைக் களஞ்சியமாம் இராமாயணமும், பக்திச் சுவை சொட்டச் சொட்டப் பாட வல்

லவராம் கவி சேக்கிழாரின் பெரிய புராணமும் நமது தமிழ்த் தாயின் சோபையையும் மகிமையையும் பலரும் அறியும் வண்ணம் பாப்பின. இத்தகைய தமிழின் பெருமையை உலகறியச் செய்தது அணுவைத் துளைத் தேழ்கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த குறள். வள்ளுவரின் குறள் வெண்பா பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அகில உலகத்திலும் உள்ளிருள் நீக்கும் ஒழியாய் அமைந்தது. இப்படியாக உலகனைத்தும் புகழ் பெற்றவன் தமிழன். ஆனால் காலப் போக்கில் அவன் நிலை மாற்ற மடைந்தது. மாற்றமடைந்த அந்நிலையினைப் பார்த்தே அமர கவி பாரதிபார் "பாமரராய் விலங்குகளாய் உலகனைத்தும், இகழ்ச்சி சொல்பான்மை கெட்டு, நாமமதில் தமிழரெனக் கொண்டிங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ சொல்வீர்" என்று வீர முழக்கம் செய்தார்.

அமுதென்று பெயர் கொண்ட தமிழுக்கும் அது தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட நம்மவர்க்கும் இது ஒரு சோதனை காலம். இலங்கைத் தமிழராகிய நாமும் நமது மொழியும் வருங் காலத்தில் எத்தகைய நிலையை அடையப் போகின்றோம் என்று ஆலோசிக்கும் காலம். தமிழனாகப் பிறந்து, தமிழனாக வளர்ந்து, தமிழ் மண்ணிலே விளையும் உணவையுண்டு, தமிழ் தென்றலை நுகர்ந்து, தமிழ் நாட்டுத் தண்புனைப் பருகி வாழ்ந்து வரும் சிலர் தமிழனைக்குத் துரோக மிழைப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக விருப்பதால் தான் இந்நாட்டில் தமிழும் தமிழரும் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றனர். ஒரு மொழியை வளர்க்க

கடமைப்பட்டவர்கள் ஒருவர் அல்லர். அம் மொழியைப் பேசும் மக்களையாவர். தமிழ் உய்ய வேண்டும், தமிழுலகம் சிறப்படைய வேண்டும் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்று பல மேடைகளிலும் கூறும் ஏமாற்றுக் காரர்களையும் மக்கள் உடனுக்குடன் மதிக்கத்தான் செய்கின்றார்கள். ஆனால் மனமார் உலகம் சிறக்கவேண்டும், உலக மக்கள் நற்கதியடைய வேண்டும் என்று கூறி, அதற்காகப் பாடுபட்டு, இறைவனது பாதார விந்தங்களை யெய்திய அமரர் காந்தி மகானை, மாந்தருக்குள் ஒரு தெய்வமெனக் கருதுவதற்கு எத்தனை ஆண்டுகள் பிடித்தன. இன்றும் தமிழினம் வாழவேண்டும், தமிழ் சிறப்புற்று ஒங்க வேண்டும், தமிழின் நலனை தமதாயிர் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழும் பல பெரியார்கள் நம் மத்தியில் இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட மாந்தருள் மாணிக்கங்களை, தமிழர் திலகங்களை தமிழுலகு அறியச் செய்யும் படி செய்வது தமிழராகப் பிறந்த எமது கடமையும் சிறந்த தொண்டுமாகும். “விழுலுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சி மாய மாட்டோம்” என்று வீர முழக்கம் செய்த அரமகவி பாரதியார் மரபிற் பிறந்த தமிழ் பேசும் மக்கள் இததொண்டில் ஈடுபடுவார்களே யாகில் போற்றிப் புகழப்பட்ட தமிழும் தமிழரும் ஏன் வரவேற்கப்பட மாட்டார்கள்?

இந் நாட்டில் தமிழ் மொழிக்கு சரித்திரம் கண்டறியாத பேரிடர் எதிர் பார்த்திருக்கின்றது. தமிழை அழித்து ஒழிக்கத் திட்டம் தீட்டப்பட்டு விட்டது. அதன் மூலம் தமிழனின் மாண்பைக் குலைக்க, அவனது நாகரீகத்தை நாசமாக்க, அவனது தன்மானத்தை சுட்டுப் பேசுக்க, அவனது அறிவை யழிக்க ஆண்மையை யடக்க ஆற்றலை யொடுக்கச் சதி செய்யப்படுகின்றது. தமிழ் மொழி தமிழிசை இகழப்படுகின்றது.

தமிழ் இலக்கியம் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது. தமிழ் கலை கொலை செய்யப்படுகின்றது. தமிழர்கள் தமிழில் கருமமாற்றும் உரிமை மறுக்கப்படுகின்றது. வேறு எந்த நாட்டவர்க்காவது எந்தக் காலத்திலாவது ஏற்படாத இந்த இழிநிலை நம் நாட்டவர்க்கு இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. அறிவைப் பரப்பி மனிதப்பண்பை வளர்த்து மக்களுக்குப் பணிபுரிந்த தமிழன் இன்று தன்மான உணர்ச்சியற்று வாழ்வதால் தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

புகழ் பெற்ற திராவிடனும் இராவணன் ஆண்ட இலங்கையிலே வெகு காலமாக இருந்து வந்த நாம், இனி மேல் ‘நாமமதில்’ மட்டும் தான் தமிழராக இருக்க வேண்டி நேரிடுமோ என்ற பயம் எழுகின்றது. காலத்தால் தத்துவத்தால் அழிக்க முடியாத நம் தமிழ் மொழி இன்று அழிந்துவிடும் நிலையில் உள்ளது. இது தான் நமது முக்கியமான மொழிப் பிரச்சனை. இலங்கைத் தமிழராம் நமது எதிர் காலத்தைப் பாதிக்கும் விஷயத்தில் நாம் வாய்மூடி மௌனிகளாக இருக்க முடியாது. இமயம் வரை போரிலே வெற்றி கொண்டோர் வழி வந்த தமிழன், வீரத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கிய தமிழன், கடல் கடந்து வாணிபம் செய்த தமிழன், இலங்கைய வளம் செறிந்த இனிய மொழியையுடைய தமிழன் இனி மேலும் எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாக வாழ முடியாது. இலங்கையில் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து அளிக்கப்படவேண்டும். இலங்கையில் சிங்களம் மட்டும் பேசப்படவில்லை. தமிழும் பேசப்படுகிறது. சிங்களவர் மட்டும் வாழவில்லை. தமிழர்களும் வாழுகின்றார்கள். சிங்கள அரசர்கள் மட்டும் ஆட்சி பிடித்திருக்கவில்லை. தமிழ் அரசர்களும் ஆட்சி புரிந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இலங்கையில் ஆதிகாலந்

தொட்டு வாழ்ந்து வந்தவர்களாகிய சிங்களவர், தமிழர் ஆகிய இரு பெரும்பான்மைச் சமூகத்தினரும் தம்முள்ளே அன்னியோன்னியமாய், அன்புடனும் சமாதானத்துடனும் வாழ்க்கை நடாத்துவதற்கு, இரு மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து அளிக்கப்பட

வேண்டும். இன்றேல் இலங்கையை மொழிவாரி மாகாணங்களாகப் பிரித்துச் சமஷ்டி அரசியல் நிறுவவேண்டும். அது தான் நீதியும், முறையான கோள்கையுமாகும். மக்களாட்சி மலமணித உரிமை ஒங்க இத்தகைய சுதந்திரம் கிடைத்தாக வேண்டும்.

ஆ. மகாதேவன்
H. S. C. Arts

இயற்கை எழில்

இயற்கை அன்னை தன் சிருஷ்டியின் கைத்திறனை அழகிய காட்சிகள் மூலம் நமக்களித்திருக்கின்றாள். இயற்கையின் திருவிளையாடலில் ஒவ்வொரு நாளும் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு விதமான கைத்திறனை இயற்கையன்னை காட்டியிருக்கிறாள்.

இயற்கை வளத்தைக் கொண்டே பழந்தமிழ் புலவோர் நிலத்தை ஐந்திணையாகப் பாகுபாடு செய்திருக்கின்றனர். குறிஞ்சி, மலையும் மலைசார்ந்த இடமாகும். இங்கு மலைவீழ்ருவிகளையும், நறுஞ்சுனைகளையும் காணலாம். முல்லை, காடும் காடுசார்ந்த இடமாகும். ஆற்றங்கரைகளில் வளரும் முல்லை போன்ற மலர்ச் செடிகளையும் மலர்களையும் காணலாம். மருதம், கழனிகளும் தோப்புக்களும் நிறைந்த இயற்கைத் தன்மையுடைய இடமாகும். நெய்தல், கடலும் கடல் சார்ந்த, கடல் வனப்புடைய இடமாகும். பாலை, மணல் சார்ந்த இடமாகும். இயற்கை எழிலைக் கொண்டே இப்படியாகப் பழந்தமிழர்கள் தாம் வாழ்ந்த நிலங்களைப் பாகுபாடு செய்தனர்.

இன்னும் இயற்கையின் ரியதியில் வசந்தகாலம், கோடைக்காலம், இலை உதிர்காலம், மாரிகாலம் மாறி மாறி வந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு காலத்திலும் நாம் வெவ்வேறு விதமான இயற்கைக் காட்சிகளைக் காணலாம். இன்னும் இயற்கைக் காட்சிகளை நந்தவனம், பூஞ்சோலை, கடற்கரை முதலிய இடங்களிற்கண்டு களிக்கலாம்.

மற்றும் சதா சுற்றிச் சுழன்று கொண்டிருக்கும் உலகின் கண்ணே தினந்தோறும் பல இயற்கை எழில்களைக் காணலாம். இதில் ஆரவாரம் மிகுந்து காணப்படும் காட்சி சூரியோதயமாகும். இருள் அரக்கனின் பிடியில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் உலகை, அவ்வாக்கனின் பிடியில் இருந்து விடுவிக்கும் பொருட்டே வெய்யோன் விரைந்து தேர் ஏறுகின்றான். இரா முழுவதும் தண்ணிய நிலவைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்த திங்களுள், பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த விண்மீன்களும் மறையும். பறவையினங்களின் சிறகொலி கேட்கவும், தேன் சிந்துகின்ற மலர்கள் இதழ்களை

அசைக்கவும், இதனைக் கண்டு தனித்த மலரின் நறுமணம் இளந்தென்றல் மூலம் வீச, மலரின் மதுவை ருசிக்கும் வண்டினம் ரீங்காரம் செய்ய, வெய்யோன் தன் இளங்கதிரை மெல்ல விரித்து உதயம் செய்வான். இவ்வாறு உலகம் சிறக்க உதித்த கதிரவனால் மலைத் தொடர்களும், குன்றுகளும், மாடங்களும், வானுற விளங்கிய கோபுரங்களும் பொன்னெனப் பிரகாசிக்க, வெய்யோன் அக்கினிபோல் காணப்படும் வேளை இளங்காலை நேரமாகும். மக்களும் இறைவனடி தொழுது தம் கடனைச் செய்வர்.

இதைவிட வேறு விதமான ஆரவாரம் நிறைந்த மிக சும்மியமான காட்சியை நாம் மாலையிற் காணலாம். பகலெல்லாம் தன்னுடைய அரசாட்சியைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்த கதிரவன் கடலிற் புகுவான். வானமெல்லாம் செக்கச் செவேல் என்று சிவக்க, பறவையினங்கள் தங்கள் இனிய கீதங்களால் இயற்கையின் வனப்பை எடுத்துக் காட்ட, வண்டுகள் ரீங்காரமிட, அந்தி நேரத்தின் ஆனந்தக் காற்று வீச மெல்ல மெல்லக் கதிரவன் தன் இருப்பிடம்போய்ச் சேர்வான்.

“மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டுத வான் கரும்பு வில்லி கணை தெரிந்து மெய்காப்பா — முல்லையெனும் மென்மாலை தோளசைய மெல்ல நடந்ததே புன்மாலை யந்திப் பொழுது”

என்று புகழேந்திப் புலவர் மாலைப் பொழுதை வர்ணித்திருக்கிறார்.

இப்படியாகக் கதிரவன் தன் இருப்பிடத்துக்குப் போக, சந்திரன் கருமுகிலைப் பிளந்துகொண்டு தண்ணிய நிலவைப் பரப்பத் தொடங்குவான். இப்படியாகச் சந்திரன் பிரகாசிக்க, கோடிக்கணக்கான விண்மீன்கள் வானத்தில் இடைவிடாது மின்னிக் கொண்டிருக்கும். வெள்ளிக் தட்டைப் போன்ற சந்திரன் நட்சத்திரக் குழாஞ்சூழ பவனி வருவதுபோல் தவழ்ந்து தவழ்ந்து வந்து கொண்டிருப்பான். மணம் பொருந்திய மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் பூஞ்சோலைகளில் பால் போன்ற தனது ஒளியைப் பரப்பி அழகுடன் விளங்கச் செய்வான். அழகிழந்து எவராலும் விரும்பப்படாமல் கூம்பிக் கிடந்த குழுத மலர் “எனது தலைவன் என்னைப் பார்க்க வருகிறான், அவனை மலர்ந்த முகத்தடன் வா வேற்பேன்” எனச் சொல்வது போல் அழகிய தன்னிதழ்களை விரித்துக் கொள்ளும். சந்திரனின் வெண்மையால் நீரும், நிலமும் அரசாளப்படும். பூவுலகில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் ஆனந்தத்தால் ஆடிப்பாடி முழு மதியின் மோகன நிலவில் சந்தோஷமாய்க் காலத்தைக் களிப்பர்.

இவ் எண்ணில்லா இயற்கை எழிலையுடையதே இப்பூவுலகம்.

இயற்கை அழகே அழகு.

கௌரி தாமோதரம்பிள்ளை,
H. S. C. Arts.

திருக்குறளின் மகிமை

திருக்குறள் கி. மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் ஆங்கிலம், பிரென்சு, ஜெர்மன், லத்தீன், தெலுங்கு, சம்ஸ்கிருதம், மலையாளம் முதலிய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. 1885-ம் ஆண்டில் ஈ. ஜே. ராபின்சன் என்பவரால் “தெய்வப் பறையன்” என்னும் பெயரில் ஆங்கிலத்தில் செய்யுள் வடிவமாக ஆக்கப்பட்டது. இது லண்டனில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியானது. இத்திருக்குறள் எந்த மதத்தவரும் உட்பொருள், கொள்கைகளில் மாற்றுச் சொல்ல முடியாத நல்லறிவைப் புகட்டும் நூலாகும். இந்நூல் தமிழ் மொழியில் இருப்பது தமிழின் தவமேயாகும்.

இந்நூல் இயற்றப்பட்டு ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்தன. இதற்கிடையே தோன்றி மறைந்த நூல்கள் பல வெணினும் இக்குறள் அன்றுபோல் இன்றும், என்றும் சிறப்புடன் விளங்குகின்ற நூலாய் இருக்கிறது. திருக்குறளின் பெருமையினையும் அதனை இயற்றிய திருவள்ளுவர் பெருமையினையும் “திருவள்ளுவ மாலையில்” காணலாம். திருவள்ளுவர் எம் மதத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறுவது முடியாத காரியமாகும். இந்நூல் தமிழ் மூவேந்தர் முடிமேலும் சூட்டத்தக்க மாலையெனவும் விளங்கி வந்தது. திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியவர்கள் பலராவார். அவர்களுள் பரிமேலழகர் உரையே சிறந்ததாகப் பெரியோர்களால் மதிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அவரும் சில இடங்களில் திருவள்ளுவர் கருத்துக்கு சிறிதும் ஒவ்வாத உரைகளைக் கூறியுள்ளார். பரிமேலழகர் தோன்றியிராவிட்டால் உலக இலக்

கியமாகிய திருக்குறளை இந்த வடிவில் நாம் காணமுடியாது.

திருக்குறள் பத்துப் பாடல்களால் அமைந்த நூற்றுமுப்பத்துமூன்று அதிகாரங்களையுடையது. ஆகையால் இச்செய்யுளின் தொகை ஆயிரத்து முந்தாற்று முப்பதாகும். இந்நூலின் உண்மைப் பொருள்கள் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று பெரும் பகுதிகளாகும். முறையே அவை அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என வழங்கப்படும். இந்நூலின் முதல் நான்கு அதிகாரங்களும் பாயிரம் எனப்படும். அவைகளாவன:— கடவுள் வாழ்த்து, வான் சிறப்பு நீத்தார் பெருமை, அறன் வலியுறுத்தல் என்பன. இவற்றிற்கு அடுத்ததாக அறத்துப்பால் இல்லறவியல் துறவறவியல் என இருவகைப்படும். கடவுள் வாழ்த்திலே,

“கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்ணுதான்
கூணத்தான்
நானே வணங்காத் தலை,”

என்று கடவுளை வணங்காவிடில் ஒருவித பயனுமில்லை என்கிறார். இவ்வள்ளுவருடைய அமுதமொழி அவரது உலக அனுபவத்தை மாத்திரமன்று எவரும் வியந்து மகிழ்ந்து பயனடையத்தக்க உறுதிமொழிகளாகும்.

பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டபடியால் திருக்குறள் உலகில் பிரதான நூலாக இருக்கின்றது. தமிழகத்திலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களிலும் மேடைகளிலும் சங்கங்களிலும் திருக்குறள் கொலுவீற்றிருக்கின்றது என்று கூறலாம். இக்

குறள் இல்லறத்தானுக்கும்; அரசனுக்கும், அமைச்சனுக்கும் பொதுவாகச் சொல்லப் பட்டது. இக்குறளைப் படிப்பவர்கள் வேறு குறளை படிக்கவேண்டியது இல்லை. இது படிப்பவர் மனத்தை உருக்கும் தன்மையுள்ளது. இவ்வுலகில் சிறந்த புலவர் திருவள்ளுவரே. பாக்களுள் சிறந்தது இவர் இயற்றிய திருக்குறள் வெண்பாவே. திருவள்ளுவரை தமிழ் நாட்டில் பிறக்கச் செய்தது இறைவன் நர்மை நல்வழிப் படுத்துவதற்கே. இந்தாலை அவர் இயற்றியதனால் நம்மவரில் சிலர் இதன்படி

நடந்து பிறப்பறத்து இறைவனுடைய பாதமாகிய ஞானநிலையை அடைகின்றனர்.

திருக்குறள் யாவரும் படித்து அறிய வேண்டிய நூலாகும். இச்சுவை மிக்க நூலைப் படிக்காத மனத்தினாலும் கண்ணினாலும் ஓர் பயனுமில்லை. இக்குறள் வணங்குகற்குரியதாகும். உலகில் மிகச் சிறந்த கருத்துக்களை இரண்டே அடிகளையுடைய குறட்பாவில் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் ஆற்றல் உடையது இத்திருக்குறள்.

இ. நாகம்மா,
H. S. C. Arts.

வளம் பொருந்திய நம் நாடு

கடல் கடுவே மரகதமணியென மிளிர்வதுதான் நம் இலங்கை. கடல் வளர்த்துக் கதியவரிக்கும் கனின் கொண்ட பாரத நாட்டின் தென்றிசைநகண் மிளிரும் நாடு நம் நாடு. அத்தகைய இக்கேசம் மேகம் தவழும்படி விண்ணுபர்க்கோங்கிய பெருமலைகளாலும் ஆரமும் அகிலும் சுமந்த இழுமென இழிதரும் பெரும் பெரும் அருளிகளாலும் கோடை நீடினும் நீர் குன்றது பாயும் பேராறுகளாலும் ஞாயிற்றின் கதிர்களும் துழைபாதவாறு பரம்பயின்ற சோலைகளாலும் பிறவுற்றாலும் கண்கவர் வனப்பு வாய்ந்து விளங்குகின்றது.

அதிரவரு மாணிக்க கங்கை அணி செய்ய மிளிரும் தேசம். பேராதனைப் புதிய நந்தவன மகவைப்பேணியமுதூட்டும் மகாவலி கங்கை பெருகும் தேசம் நம் தேசம். சங்கரன் சடைப் பிறந்து பாய்கங்கையைத் தங்கையாய்க் காணும் பேராறு

ஓட நிலநடக்கைக் கழகு செய்யும் நாடு. வாரியிறைபயினும் வற்றாக நீருற்றுப் போன்ற குறைவற்ற நிதிக்குவையான் குபேரனாண்ட தேசமீது. நல் யாழின் நரம்புகளைத் தடவி நிறைய திசைத் தமிழமுது நரும் புலவன் வெஞ்சமரில் சாதல வர நேர்க்கபோதும் நிமிர்ந்த கெஞ்சுடன் நின்று போர் செய்த மாவீரன் இராவணனாண்ட தேசம் இது. காலப்போக்கு மாறிச் சுழலத் தொடங்கியது. பறங்கியர், ஒல்லாங்கர், ஆங்கிலேயர் என்போர் முறை முறை ஆண்டனர்.

ஆற்றினால் செழிமைப்படுத்தப்பட்ட இத்தேசத்தில் பண்டிருந்த மாடங்களைக் காண்போம். ஈழந் கவிஞராகத் திகழ்ந்த நல்லைச் சின்னத்தம்பிப் புலவர்,

“மஞ்சளாவிய மாடங்கள் தோறும்
மயில்கள் போல் மட வார்கணம் குழும்”

என்றார். நிலச் செழுமையைக் குறிப்பிடு
கையில்,

“துஞ்ச மேதி சுறாக்களைக் கீறச்
சுறாக்களோடிப் பலாக்கணி கீறி
இஞ்சி வேலியின் மஞ்சளிற் போய்விழும்
ஈழ மண்டல நாடு எங்கள் நாடே”

என்கிறார்.

மஞ்சளாவி ய மாடங்கள் என்று சொல்
லும்போது சந்தேகப்படாதீர்கள். அப்
படி உயர்ந்த மாடங்கள் இருந்திருக்காவிடி
னும் மஞ்சளாவி ய மலைகள் பல கொண்ட
நாடல்லவா? இது அம்மலைகளிற் கட்டப்
பட்ட மாடங்கள் மஞ்சளாவி இருக்கலா
மல்லவா? மலையைப் பற்றிப் பேசும்
பொழுது பூமிசாஸ்திர மாணவன் பேசுரு
தாலகால மலை, சிவனடிபாதமலை என்று
கூறுவான். கடைசியிற் சொன்ன சிவனடி
பாதத்தின் மகத்துவம் சொல்லரியது.

நாம் சிவனடிபாதம் என்போம். கிறிஸ்தவர்
ஆகாமலை என்பார். முகம்மதியர்
கூட அப்படித்தான். சிங்களவர் ஸ்ரீபாதம்
என்பார். இப்படியே பல்லோரும் நல்லுறவு
கொள்ளப் பயனளித்துக் கிடக்கிறது அப்
பாதமலை. நீண்டயர்ந்த சோலைகள் காடு
கள் அவற்றோடே துள்ளியோடும் புலி,
கரடி, மான், பன்றி என்பன நமது நாட்டுச்
செல்வங்கள்.

ஞானப் பாலுண்ட சம்பந்தர் துதித்
துப் புகழ்ந்த கோணைஸ்வரமும், திருக்
கேதீஸ்வரமும், வேலன் திருயிழுக்கைக்
கொண்ட கதிர்காமமும், நல்லூர் ஆலயமும்,
செல்வச்சந்திரியும், கண்டி களனி, புத்த
ஆலயங்களும், மடுவும் நாம் வணங்கும்
தெய்வங்கள் உவந்து ஏற்றுக்கொண்ட உயர்
பதிகளாகும். இன்னமும் சில சொல்லு
வோம். கன்னியாவில் ஏழு வெங்கீரூற்று

கள் உண்டு. ஏழும் ஏழு திறத்தன. எல்
லாமே வெங்கீர்தான். இயற்கை அளித்த
இணையற்ற ஒரு அதிசயம் இது. இந்த
வெங்கீரூற்றுக்களின் விசேடம்பற்றி நவாலி
யூர் சோமசுந்தரப் புலவர் கூறுவதைப்
பார்ப்போம்.

“காதலனைப் பிரிந்தவளின்

மனம் போலவொன்று
கவிபாடிப் பரிசு பெற்றான்
மனம் போலவொன்று
தீதுபழி கேட்டவன் தன்
மனம் போலவொன்று
செய்தபிழைக் கழுங்குமவன்
மனம் போலவொன்று
நீதிபெற வேழையார்
மனம் போலவொன்று
நிறைபழித்த கற்புடையான்
மனம் போலவொன்று
காதமழுக் காறுடையான்
மனம் போலவொன்று
கனவேறு மெழுநீர்க
ஞாண்டு கன்னியாவில்.

என்று கூறுகிறார்.

இத்தகை சிறப்புக்களைக் கொண்ட
இலங்கையில் தான் காரைநகர் என்னும்
நமது இடமுந் இருக்கிறது என்று சொல்
லும் பொழுது மட்டற்ற மகிழ்ச்சி பிறக்
கிறது. ஒரு சிறப்பான நாடு செல்வமிக்க
நாடு நம் நாடு என்றறியும் பொழுது ஒரு
இன்பம் உண்டாகிறது. இன்னும் ஒன்று
சொல்லி நிறுத்திவிடுகின்றேன். அது
தான் ஒரு பாட்டு.

“திருக்கோயிலில்லாத திருவீலாரும்
திருவெண்ணீ மணியாத திருவீலாரும்
பருக்கோடி பத்திமையால் பாடாஆரும்
பாம்பினைடு பலவெளிகள் இல்லாஆரும்

விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா ஆரும்
விதானமும் வெண்கொடியும் இல்லா ஆரும்
அருப்போடு மலர் பறித்திட்டு உண்ண
ஆரும்
அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவிகாடே.”

இப்பாட்டில் சிறப்பாகக் கூறப்பட்ட
யாவும் நம் நாட்டில் அமைந்திருக்கின்றன.
ஆகவே இலங்கை ஓர் வளம் பொருந்திய
நாடே. அத்தகைய இலங்கை வளத்தை

அறிந்த தங்கத் தாத்தர்வான நவாஸியூர்ப்
புலவர்,

“இலங்கை வளம் கேளாத செவிபென்ன
செவியே
இரும்பாலே செம்பாலே செய்திட்ட
செவியே”

என்று கூறுகிறார்.

வாழ்க! நம்மாதா வாழ்க!

சுந்தரம்மா சங்கரப்பிள்ளை,
Jr. H. S. C. (Arts)

இலங்கையில் பலமொழி ஆட்சிதான் வேண்டும்

ஓர் இனத்தின் உயிர் அவ்வினத்தின்
மொழி. ஆதலால் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட
இனங்கள் வாழ்கின்ற இந்த ஈழத்திரு
நாட்டிலே, ஆட்சி மொழியாக ஒவ்வொரு
இனத்தின் மொழியும் இருக்கவேண்டும்.
அப்படியில்லாது ஒரினத்தின் மொழியை
மாத்திரம் ஆட்சி மொழியாக நிலைநாட்டி
னால், மற்ற இனங்களின் மொழிகள் கால
கதியில் தேய்ந்து மறைந்துவிடும். அது
மாத்திரமன்று, மொழிவாரியாக வளர்ந்து
தனிப் பண்புடன் விளங்கிய அந்த இனங்
களும் தங்களுடைய தனித் தன்மையை
இழந்து, காலகதியில் உருக்குலைந்து
அழிந்துவிடும். ஆகவே எங்கள் இலங்கை
நாட்டிலே ஒரு மொழி ஆட்சி ஜனநாயகத்
திற்கு முரண்பட்டதாகவும், சிறுபான்மை
இனத்தவரின் சவக்குழியாகவும், தேசிய
முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாகவும்
இருந்து வரும் என்பதைப் போதிய சான்று
களுடன் விளக்க முடியும்.

ஆங்கிலேயருடைய சரித்திரத்தைப்
பாருங்கள். ஆட்சி பீடத்திலே ஆங்கி
லத்தை மாத்திரம் அமர்த்தியதன் பலமாக
வெல்லச் சமீபத்தில் தனிப்பெரும் மொழி
இன்று அழிந்து ஒழிந்துவிட்டது. அவ்
வினம் இன்று தன் தனிப்பெரும் மொழி
இழந்து, ஆங்கில மொழியைப் பேசி ஆங்கி
லேயருடன் ஒன்றுபட்டது சரித்திரம்
கண்ட உண்மை.

ஆகவே இலங்கை மக்களாகிய நாம்
சகலரும், சகல துறைகளிலும், சரிநிகர்
சமான முறையில் எங்கனையும் எங்கள் நாட்
டையும் வளர்க்க ஆட்சியிலே முன்மொழி
களும் இடம் பெறவேண்டியது அவசியம்.
இதுகாறும் நாட்டின் அரசாங்க மொழி
தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் எனக்கூறி வந்த
சிங்களர் மத்தமனமுடையவராப்த் தேர
ரைப் பிரீதி பண்ணவேண்டியும் அவர்கள்
மூலமாகப் பிரதம பீடத்தைப் பாதுகாக்க
வும் எண்ணி இலங்கையின் ஆட்சி மொழி

சிங்களமே எனப் பாராளுமன்றத்தில் முடிவு செய்துவிட்டனர். பெரும்பான்மையராகிய சிங்களருக்கே இலங்கை உரியது என்பது இதன் கருத்து.

ஒரு இனத்தின் அடிப்படையினர் அந்த இனத்திற்கு விட்டுப்போன செல்வங்களுள் மொழிதான் முக்கன்மையானது. “தாமின்புறுவ துலகின்புறக்கண்டு காமுறுவர் கற்றறிந்தார்”. தமிழை ஆதி மொழி பென்பர் ஆராய்ச்சிபாளர். இங்ஙனம் தொன்மை வாய்ந்த மொழியை நம்முன்னோர் நமக்கு விட்டிற்றக்ச, இப்பெற்றகரிய பேற்றை நாம் அழியவிட்டுச் செல்வோமாயின் நம் வழித் தோன்றல்களுக்கு விட்டுச் செல்லும் செல்வம் எது? சிங்களமாயிற் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னு தமிழன் தன் உடலில் உயிரிருக்கும் வரையில் தன் மொழிபாகிப் தமிழ் மொழியழிய ஒருப்படுவனா? அல்லது தன் இனத்துக்காக தன் மொழிக்காக ஆவியும் உடலும் உடைமையெல்லாமும் தமிழ்த் தாயின் பாதங்களில் சமர்ப்பிப்பானா? எது செய்வான் என்பதை வீரமுள்ள சகோதர சகோதரிகளை உணருங்கள்? தன் இனம் நிலைக்கில மொழியே முக்கியம்.

இலங்கைத் தீவில் வசிக்கும் தமிழராகிய நாம் காலகதியில் சிங்களவர்களாக மாறித் தமிழினம் என்னும் தனிப்பெரும் குணமிழந்த, மொழியற்றவராய் நடைப்பிணமாய் நடமாடுவது எங்கள் பண்பிற்கு ஏற்றதா? இல்லவே இல்லை. தனிச் சிங்கள மசோதாவின் நோக்கம் தமிழினத்தை வேருடன் களைந்து இந்த நாட்டைச் சர்வ சிங்கள மயமாக்குவதே. இந்தத் தனி மொழி யாட்சியை, ஒரு மொழியாட்சியை எதிர்க்கின்றோம். எதிர்ப்போம். ஓயமாட்

டோம் இறுதி வெற்றி காணும்வரை. இலங்கை அன்னையின் இரு கண்கள் போன்றதே சிங்களச் சமுதாயமும் தமிழர் சமுதாயமும். ஆகவே சரிநிகர் சமான நிலையை மொழிவாரியாகப் பெறவேண்டும். அது மட்டும் போதாது. தமிழும் சிங்களமும் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும். இது மட்டும் போதாது. சர்வதேச பாஷை, உலகில் எங்கும் பேசப்படும் பாஷை, விஞ்ஞானத்துறையில் மக்களை முன்னேற்றும் பாஷை, ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் முக்கியத்துவம் பெறும் பாஷை, இன்றோரன்ன பெரும் சக்திவாய்ந்த ஆங்கிலத்தை நாம் கைவிடக்கூடாது. ஆங்கிலமும் எங்கள் ஆட்சியிலிடம் பெறவேண்டும்.

இலங்கைத் தீவில் வசிக்கும் நாம் எங்கள் நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும், நல் வாழ்விழ்க்கும், உலக நாடுகளிடையே நாமும் செல்வாக்குடன் வாழும் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆட்சி பீடத்திலே மும் மொழியையும் அமர்த்தவேண்டும்.

பல மொழி ஆட்சி எங்கள் நாட்டில் ஏற்படாவிடின் அமைதியும் ஆக்கமும் இருக்கவே முடியாது. குறுகிய தேசியத்தையும் இனவெறிப் பித்தலாட்டத்தையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு, பரந்த கோட்பாடுகளைக் கொண்டு, பல்வேறு இனங்களும் பண்புடன் வாழ, அகில உலக அரங்கிலே இலங்கையர்களும் வேறு எவர்க்கும் தாழ்ந்தவர்களல்லர் என்பதை நிரூபிக்கவும், விஞ்ஞான உலகிலே ஏறு நடை போட்டுத் தீவிரமாக முன்னேறவும் அக்தியாவசியமானது பல மொழி ஆட்சியே இந்நாட்டில்.

வாழ்க மும்மொழியாட்சி!
வாழ்க பலமொழியாட்சி!
வாழ்க எங்கள் ஈழத்திருநாடு!

நா. சிவமணி,
Jr. H. S. C. (Arts)

தீண்டாமை உணர்ச்சிக்கு மதிப்பளிப்பதா ?

அஞ்ஞான இருளை அகற்றிவிட்டோம்! அறியாமைப் பேயை விரட்டிவிட்டோம்! என்று மேடையேறி வரட்டுக்கூச்சல் போடுகிறோம் பேச்சளவில், பக்கம் பக்கமாக எழுதிக் குவிக்கிறோம் எழுத்தளவில், ஆனால் செயலளவில் எங்களை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்கிறோம். உண்மையில் அஞ்ஞானம் அகன்றுவிட்டதா? அறியாமை ஒழிந்துவிட்டதா? இல்லவே இல்லை, “ஆனந்த சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டோம்” என்ற ஆனந்த வெறியில் நாம் அஞ்ஞானப் பேய்க்கும், அறியாமை அரக்கனுக்கும் அடிமையாயிருப்பதை உணரத் தவறிவிட்டோம். சாதி மதம் என்னும் பேத உணர்ச்சிகளால் எம் இதயம் மாசடைந்து கிடக்கும் பொழுது நாம் ஆயிரம் சீர்திருத்தங்கள் பேசப் பயன் என்? நெற்றியிலே வீழ்ச்சிப் பட்டையையும் நெஞ்சிலே அஞ்ஞானப் பட்டையையும் சாற்றிக்கொண்டு ஆண்டவனைப் பார்த்து அரகராப் பாடுவதில் பயன் என்? புத்தர், காந்தி, இயேசு என்னும் மனிதத் தெய்வங்களை மதத்துப் போற்றுகிறோம். ஆனால் புத்தரின் போதனை, மகாசமா காந்தியின் மணிமொழியை, இயேசுவின் இதயச் சூலை “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்”, என்ற உணர்ச்சிக் சூலை என் போற்றத் தவறிவிட்டோம்? சிங்களவர் தமிழரை மதிக்க வேண்டும், சமத்தவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூப்பாடு போடுகிறோம். அதே நேரத்தில் தமிழரைத் தமிழர் மதிப்பினமாக நடத்தும் மதியினத்தை எண்ணிப் பார்த்தோமா? “இறைவனின் படைப்பில் எல்லோரும் சமம்” என்று சமத்துவ உணர்ச்சி பேசும் நாம் சாதி என்னும் சாதாநுக்கு மதிப்பளிக்கும் மடமையை எண்ணிப் பார்த்தோமா?

அறிவுப் பாதையிலே புதுமைக் கதை பேசும் நாம் வைதீகத்தின் கொள்கைகளை

வையகத்தில் வாழ வழி கோலுவது வெட்கத்திற்குரியது. இந்த வைதீக மாயையின் வலையிலே சிக்கி, கண்ணிருந்தும் குருடராய், மதியிருந்தும் மாக்களாய் வாழ்கின்றோம். “பரமனின் முகத்திலே உதித்தவர் மேல் ஜாதி, பரமனின் பாதத்தில் உதித்தவர் கீழ் ஜாதி” என்ற பாகுபாட்டு உணர்ச்சியைக் கிளப்பி பண்புள்ள இதயங்களைப் பாழாக்குகிறது, இந்தப் பழிகார வைதீகம்தான்! ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டென்று கூறி ஊரைச் சுரண்டிப் பிழைத்தது இந்த உருவற்ற வைதீகம்தான்! “இறைவனின் சந்தியில் எல்லோரும் சமம்” என்று எடுத்தியப்பிப் வீரச் செம்மல்களின் இரத்தத்தைக் குடித்து மகிழ்ந்தது இந்த மதியற்ற வைதீகம்தான்! வைதீகப் பேய் விதைத்த விஷ வித்து மக்களின் இரத்தத்தில் ஊறி ஓர் பாகுபாட்டுணர்ச்சியையே கிளப்பிவிட்டது.

சமீபத்தில் கோவில்கள், தேரீர்ச்சாலைகள் தீண்டாதகாதவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட பொழுதிலும், கொடூர மனப்பான்மை கொண்ட சில அறிவினிகள் “இது ஆபாசம்” என்று ஆர்ப்பரித்தனர், கோவில் குப்பை மேடாகிவிட்டதென்று சொக்கரித்தனர். மனிதர்குல மாணிக்கங்கள் தம் புனித உரிமைப் பளி கொடுத்த உருவாக்கிய புரட்சிச் சமுதாயத்தில் இப்படிப்பட்ட மட்டரக மனப்பான்மை பிடித்த புல்லுருவிகள் இந்த இருபதாம் தூற்றாண்டிலேயும் இருப்பது வருந்தற் பாலது.

மனிதன் மனிதனை வாழவேண்டுமானால் தமிழர் சமுதாயம் தழைத்தோங்க வேண்டுமானால் மனிதனை மனிதன் மதிக்க வேண்டும். தீண்டாமை என்னும் தீய உணர்ச்சியைச் சுட்டுப் பொசுக்கவேண்டும்! அப்பொழுதுதான் சமத்துவமும் சமாதானமும் நிலவும் என்பதில் ஐயமே இல்லை.

க. பத்மநாதன்,
S. S. C., A.

“சமயோசித புத்தி”

வயல்கள் நிறைந்த சிற்சூரிலே ஒரு வணிகன் வசித்து வந்தான். இவன் பெயர் சரவணபவன். மனைவி பெயர் சரஸ்வதி. கணவனும் மனைவியும் மட்டுமே இவ்வீட்டில் தன்னந்தனியாக வசித்து வந்தனர்.

ஒரு நாள் பட்டினத்திலிருந்து, சரவணபவனை வரும்படி தந்தி அவனுடைய வீட்டிற்கு வந்தது. அது கைவசப்பட்டதும் அன்றிரவே சரவணபவன் பொட்டணம் கட்டிக்கொண்டு பட்டினத்துக்குப் பயணமானான். சரஸ்வதி தன்னந்தனியே வீட்டில் இருந்தாள். ஒரு நாள் நடுச்சாமத்தில் கள்வர் அவளின் வீட்டிற்குள் புகுந்தனர். திருடர்களைக் கண்டதும் சரஸ்வதி கூச்சலிட ஆரம்பிக்கவே, திருடர்கள் அவளுடைய மண்டையை உடைத்து விடுவோமெனக் கூறிச் சத்தம் செய்யாது பயமுறுத்திவிட்டு, அவளிடம் திறப்பை வாங்கிக் கதவைத் திறந்து, வீட்டினுள் இருந்த பொன், பொருள் முதலியவற்றை ஆராய்ந்தனர். திருடர்கள் ஆனாலும் புத்திசாலிகள். ஆதலால், ஒருவன் சரஸ்வதியை வற்புறுத்திக்கொண்டே நின்றான்.

சரஸ்வதி இவர்களைப் பிடிப்பதற்குப் பல வழிகளையும் சிந்தித்து கடைசியில் தன்னுடன் வற்புறுத்திய வண்ணம் நின்ற திருடனை நோக்கி “அவர்கள் உன்னைவிட்டு தங்

களுக்குள், எல்லாவற்றையும் பங்கிட்டு செய்கிறார்கள், நீதான் ஏமாறப் போகிறாய்,” என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்ட திருடன் தன் பங்கு போய்விடும் என்று நினைத்து அறைக்குள் ஓடியதும், தருணம் அறிந்த சரஸ்வதி கதவை விரைவாக மூடிப் பூட்டிவிட்டாள். திருடர்களை அறைக்குள் தந்திரமாக விட்டுப் பூட்டிய சரஸ்வதிக்கு அபலவரைக் கூப்பிடுவதற்கு நல்ல வசதி ஏற்பட்டது. உடனே அவள் வெளியே வந்து நின்று கொண்டு “ஐயோ திருடன்! ஐயோ திருடன்!!” என்று கூக்குரலிட்டாள்.

கூக்குரலைக் கேட்ட அயலார் பொல்லு சளுடனும் தடிகளுடனும் சரஸ்வதி வீட்டினுள் துளைந்து, திருடர்களைப் பிடித்து பொலிசாரிடம் ஒப்படைத்தனர். ஊரார் அவளின் சமயோசித புத்தியை மெச்சினார். அரசினர் சரஸ்வதிக்கு பரிசாக ரூபா 200/- ஐக் கொடுத்தனர். இச்செய்தி மறுநாள் பத்திரிகையில் “சரஸ்வதிக்கு ரூபா 200/-” என்ற தலைப்பில் கொட்டையெழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இதைக் கண்ணுற்ற சரவணபவன் உடனே வீடு திரும்பினான்.

அவன் தனது மனையாளின் சமயோசித புத்தியை மெச்சி மகிழ்ந்தான்.

ச. சண்முகசங்கரன்,
S. S. C., A.

விதியின் கதி

ஆம்! அன்று மாலை ஏழு மணி, எங்கும் இருள் கவ்வியிருந்தது. “எக்ஸ்பிரெஸ்”க்கு போகும் நோக்கமாக கோபால், காரில் ஏறினான். சாரதி அதை, வேகமாக ஓட்டிச் சென்றான். ஆற்றங்கரையில் சென்று கொண்டிருக்கும் இவர்களை, வாயுபகவான் கடுமையாகத் தாக்கியதால், கோபால், கண்ணாடிகளை முட்ட உயர்த்தி விட்டான். இன்னும் சிலநேரத்தில், “ஸ்டேசனை” அடைந்துவிடுவோம், என்ற நோக்கத்துடன், கோபால் சாரதியிடம் “இன்னும் வேகம்,” என்று சொன்னான். அதன்படியே சாரதியும், “அச்சிலேட்டர்”ஐ பலமாக அமத்த, “மீட்டர்” எழுபது காட்டியது. இருவரும் அதிலேகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தனர்.

காலத்திற்கேற்ப, காலனும் அவர்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவர்கள் இனிச் செல்லப்போகும் வீதி பல வருடங்களாகத் திருத்தப்படாமையால் அலங்கோல நிலையில் காணப்பட்டது. அப்பொழுது ஓர் பலத்த கல்லு முன் சில்லு அச்சில் அடித்ததால், அச்சுத் தெறித்து, எதிரே வந்துகொண்டிருந்த வளைவில் திருப்பவியலாமல், நேரே சென்று வீதியருகிலுள்ள பள்ளத்தாக்கினுள் “தொப்” என விழுந்து புரண்டது. இருவரும், படுகாயப்பட்டனர். உடனே அவ்வழியினால் சென்றுகொண்டிருந்த “அம்புலன்ஸ்” இல், அவர்களை நேரடியாக ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் சென்று சிகிச்சை செய்யப்பட்டது.

“கோபால் படுகாயப்பட்டு அரசாங்க உதவி ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறான்” என்ற செய்தி அவனின் தாய் தந்தையரின் காதுக்

கெட்டியதும், இருவரும் மகனைப் பார்ப்பதற்காக ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றனர். படுகாயத்தினால் பிடிக்கப்பட்ட அவன் தன் சுய நினைவின்றிப் படுக்கையிற் புரண்டான். அவன் தாய் முத்தம்மா பக்கத்தில் அமர்ந்தாள். தகப்பனார் வேறு அலுவலர்களைத் தொலைவினிலிருந்த கந்தோருக்குச் சென்றிருந்தார். கந்தோரில் அனைகம் பெயர் “சியூ” வரிசையில் நின்று கொண்டிருந்ததால், அவரும் தாமதிக்கவேண்டி நேரிட்டது.

ஆனால், மகனின் வாழ்க்கையையே நேரத்துடன் போராடிக் கொண்டிருந்தது. “டாக்டர்” நோயாளியைப் பரிசீலனை செய்து, இயலாத காரியம் என நினைத்து, உடனடியாக வீட்டிற்குக் கொண்டு செல்லும்படி சொல்லி, “அம்புலன்ஸ்”ஐ, ஏவி விடுத்தார். யாதொரு துணையின்றி முத்தம்மா தனது மகனை வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தாள். அனைக நேரமாகியும் தனது கணவன் வரக்காணாத அவளுக்கு ஒவ்வொரு நிமிசமும் யுகம் போலத் தோன்றிற்று. சில நாட்களுக்கு முன்னராகத்தான் அவனின் முத்த மகன இறந்தான். அதையும் நினைக்க, இவள் மனம் “எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றினால் போல” அவள் கவலை மேன்மேலும் அதிகரித்ததால் விம்மி விம்மி அழுதாள். “இதுவும் என் தலைவிதி தானே?” என்று சொல்லித் தன் கரங்களினால் தலையில் பலமாக அடித்தாள். கோபாலின் கன்னத்தில் முத்தமிட்டவாறு முத்தம்மா பின்வருமாறு, சொல்லிப் புலம்பலானாள்.

“ஐயோ! என் ஆருயிர்ப் புகல்வா, உன் அண்ணாவிற்றந்தபோதும், நீயிருக்கின்

ராய் என்றல்லவோ, ஒருவாறு மனம் சுகித்
கிருந்தேன். நீயும் என்னை மறந்து சென்
றால்.....; யான் எப்படி உயிர் தரிப்பே
ன்டா? அதுவுமன்றி உன் அப்பாவும்
இரத்தத் துடிப்புக்காரன். அண்ணன் பின்
தம்பி என்று சொல்வதுபோல அண்ண
னைப் போல நீயும், என்னை விட்டுப் பிரியப்
போகின்றாயோ? அடா! மகனை, சோற்
றுப் பாலைக்கு மாற்றுப்பாலை இல்லை என்ப
தற் கேற்ப நீயும் இறக்கின்றாயோ? ஆ!
மகனை என்னைச் சிறிதளவாவது ஆற்றுவ
தற்கு என்னுடன் ஒரு வார்த்தை பேசடா.”

இப்படிப் புலம்பிக் கொண்டிருக்கும்
இவளைத் தேற்றுவதற்கு ஒருவருமில்லை.
பாந்த வானில் தனி நட்சத்திரம் போல்
தோன்றியது அவள் தனிமை. இடை
யிடையே வாசலண்டை சென்று தனது
ஆருயிர்த் துணைவனான கோபாலின்
தகப்பனான கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்
பார்த்தவாறு இருந்தாள். பாழங் கூற்று
வன் கோபாலின் உயிரை உடலில் நின்று
பிரிக் கெடுத்துச் சென்ற விட்டான்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி வருமுன் உயிர்
பிரிந்ததைக் கண்ட முதத்தம்மா “ஐயோ என்
மகனை!” எனக் கூறி அழ்தாள். அக்
கூக்குலைக் கேட்ட அப்பளவர்கள் அவ்விடம்
சென்று முதத்தம்மாவின் துன்பத்தை

ஆற்றி அவர்களும் அதில் பங்கெடுத்துக்
கொண்டனர்.

பாவம், அவன் தந்தை கிருஷ்ண
மூர்த்தி தன் அலுவல்களை முடித்துவிட்டு,
கந்தேரூரில் நின்றும் நேரடியாகவே ஆஸ்
பத்திரிக்குச் சென்று தனது மகனை அவ்
விடத்திற் காணாது, டாக்டரிடம் வினாவி,
மகனை வீட்டிற்குக் கொண்டு சென்றதாக
அறிந்து அடுத்த “பஸ்” இல் வீடு திரும்
பினார். வீட்டிற்குச் சென்ற அவரை
வமாற்றந்தான் காத்திருந்தது. ஆற்றொ
ணைத் துயரத்துள் மூழ்கி அப்படியே பிர
மித்து நின்ற விட்டார். அவர் கண்டது
மகனின் உயிரற்ற சடலம். பின் ஒருவாறு
பிரமிதந் தணிந்து தன் மகனின் உயிரற்ற
சடலத்தின் தலையைத் தனது மடிமேல்
வைத்து பிரேதத்தைக் குளிப்பாட்டுவது
போலக் கண்ணீரை ஆறாகச் சொரிந்தார்.
பின் சிறிது நேரத்தினுள் அறிவிழந்து
பூமியில் வீழ்ந்தார். அங்கு நின்ற அப
லோர்கள் கிருஷ்ணமூர்த்தியைத் தூக்கிச்
சென்று சிக்கச்சை செய்யுமுன் இரத்தத்
துடிப்பினால் உயிரிழக்கக் கண்டனர்.

ஆ! இதையறிந்த முதத்தம்மாவின்
கவலை உச்சநிகையை யடைந்தது. ஆம்!
அவளின் நிலைபென்னே! அன்று தொடக்
கம் அவள் விதவையானாள்.

இ. தர்மலிங்கம்,
S. S. C., B.

திட்டம் வேண்டும்

நமது அரசாங்கம் பல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கின்றது. அதைவிட நம் மவரில் பலரும் திட்டங்கள் வகுப்பதை நாம் அறிவோம். திட்டம் என்றால் என்ன? திட்டங்களில் சில அனுகூலம் அடையாமைக்கு காரணம் என்ன? என்பவற்றைப் பற்றி நாம் அறியவேண்டியது அவசியம். நமது நாடாகிய இலங்கையில் கல்வித் திட்டம், உணவு உற்பத்தித் திட்டம், வரவு-செலவுத் திட்டம் போன்ற மாபெரும் திட்டங்களை நமது அரசாங்கத்தார் உருவாக்கியிருக்கின்றனர். திட்டங்கள் நமக்குப் பொதுவாக நன்மை விளைவிப்பனவாய் இருந்த போதிலும் அவற்றை உருவாக்கும் பொழுது ஏற்படும் தூரதிஷ்டவசமான சில தவறுதல்களினால் ஆபத்தோ, அல்லது அச்சுறுத்தல்களை நிறைவேற்றமுடியாத இக்கட்டான நிலையோ ஏற்பட்டுவிடுகின்றது.

திட்டம் என்றால் என்ன? நாம் ஓர் காரியத்தைச் செய்யப் புகுமுன் அதை நன்கு ஆராய்ந்து எப்படிச் செய்தால் நமது குறிக்கோளை நிறைவேற்றலாம் என உத்தேசிக்கின்றோம். அவ்வுத்தேசமே திட்டமெனப்படும். உதாரணமாகச் சில மாணாக்கர்களை எடுத்தோமானால் அவர்கள் தங்கள் வருங்காலத்தில் கல்வியறிவில் மேம்பட்டவர்களாகவோ, அல்லது வெவ்வேறு பகுதிகளில் நிபுணர்களாகவோ, வர சிந்திக்கக்கூடும். அப்படியாகச் சிந்திப்பவர்கள் தாம் சிந்தித்த குறிக்கோளை அடைய முயற்சிக்குமுன் எவ்வழி வகைகளைக் கையாண்டால் தாம் சிந்தித்ததை நிறைவேற்றலாம் என்று உத்தேசிக்கும்போது ஓர் திட்டம் உருவாகின்றது.

சில திட்டங்கள் அனுகூலமடையாமைக்குக் காரணம் என்ன? திட்டங்களை உருவாக்கிவிட்டால் போதாது. அத்திட்டங்கள் அனுகூலமடைவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். இதற்கு மனத் திடமும் ஊக்கமும் இருக்கவேண்டும். ஓர் சிலர் திட்டங்களை உருவாக்கிவிட்டு ஊக்கம், மனத்திடம், நிதி முதலியன இல்லாமையால் தாம் வகுத்த திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தவறுகின்றனர். ஓர் திட்டத்தை உருவாக்கும்போது நான் அதை நிறைவேற்ற வேனா? அப்படியான நிலையில் நான் இருக்கின்றேனா? என்று தன் நிலையைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்த்தே திட்டங்களை உருவாக்கவேண்டும். அதைவிடுத்து தமது நிலையைச் சந்தேகமும் சிந்திபாமல் திட்டங்களை உருவாக்கிவிட்டு இடையில் கைவிடுவதனால் ஓர் பயனும் ஏற்படுவதில்லை.

இதற்கு உதாரணமாக நாம் இலங்கை போன்ற பொருளாதார பிற்போக்குடைய நாடுகளை எடுக்கேதாமானால் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், பத்தாண்டுத் திட்டம் முதலிய திட்டங்களை உருவாக்கிவிட்டு அவற்றை நிறைவேற்றாத தகுதியில்லாமல் திண்டாடுவதை அவதானிக்கலாம். எனவே நாம் நமதுநிலையை நிதானமாகக் கவனித்துவிட்டு திட்டம் வகுத்தால்தான் அத்திட்டத்தால் பயனுண்டு.

திட்டங்கள் அனுகூலமடைவதற்கு நாம் இன்னொன்றையும் கவனிக்கவேண்டும். அதாவது திட்டங்களை வகுப்பவர்கள் புத்திக் கூர்மையும், அறிவும் உடையவர்களாய் இருக்கவேண்டியதவசியம். சிலவேளைகளில் பிழையானீதார் திட்டத்தை வகுத்து விட்டு அதை நிறைவேற்ற முடியாமல்

ஆபத்துகளில் சிக்கிக் கொள்வதை நாம் காணலாம். உதாரணமாக ஓர் கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் ஓர் இடத்தில் கொள்ளை யடிப்பதற்கு உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என வைத்துக்கொள்வோம். இதுவும் ஓர் திட்டமேயாகும். ஆனால் இத்திட்டத்தை வகுப்பதில் ஓர் சிறுபிழை விடுவார்களே யானாலும் சில சமயம் சிறைசெல்ல நேரிடும். எனவே நாம் வகுக்கும் பிழையான திட்டங்கள் நம்மை ஆபத்திலே கொண்டுபோய் விடுமென்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

நாம் திட்டங்கள் இல்லாமல் ஓர் காரியத்தைச் சாதிப்பதும் முடியாத காரியமாகும். ஒரு சிறு காரியத்தைச் செய்வதானாலும் திட்டம் முதலில் வகுக்கேயாக வேண்டும். ஆனால் நாம் வகுக்கும் திட்டங்கள் வெறும் திட்டங்களாகவே இருந்து விடக்கூடாது. அவற்றைச் செயலிலே

காட்டவேண்டும். இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின்போது ஐரோப்பாவையே திகிலடையச் செய்த மாவிரன் ஹிட்லர் ஜெர்மேனியை மேனிலைக்குக் கொண்டு வரத் திட்டங்கள் வகுத்தான். அவனுடைய திட்டங்கள் வெறும் திட்டங்களாகவே இருந்துவிடவில்லை. தான் வகுத்த ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் செயலிலே காட்டினான். அவனிடம் மனததுணிவும் ஆற்றலும் இருந்தபடியால் திட்டம் நிறைவேறுவது சாத்தியமானது.

மேற்குறிப்பிட்டவைகளில் இருந்து நாம் இரண்டு விஷயங்களை அவதானிக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவரின் குறிக்கோளும் நிறைவேறுவதற்கு திட்டம் அவசியம். ஆனால் அத்திட்டம் அனுகூலமடைவதற்கு நமது ஆற்றலையும் மனத்திடத்தையும் பலப்படுத்துவதற்கு முதலில் ஓர் திட்டம் அமைக்கவேண்டும்.

வி. யோகரத்தினம்,
S. S. C., B.

தேய்வந் தோழா அள்

வள்ளுவர் பெருமான் நமக்குத் தந்த ஆயிரக்கணக்கான அரும் பெறல் மணிகளில் ஒன்று. மறுவறு கற்பின் மங்கையர் மாண்பை உபரித்துவது. ஆனால் பருவமழை தவறுகின்ற இக்கலியிலே கற்புடைமகளிரும் இல்லையோ? என்று எண்ணவைப்பது; அது தான்..... “தேய்வந் தோழா அள் கொழுநற் றொழு தெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை,” என்ற குறள் மணி.

மண்ணுலக மக்கள் ஒரு பயனுமற்று விண்பாலியோ செய்தி பெண்பாலுகத் திருக்கின்றான் என்று கூறுகின்றது மணி வாசகம். உலக வாழ்க்கை இது. இந்த வாழ்க்கை வாணின்று வழங்கி வருவது. எனவே இந்த வான் பொழியும் மழை அமிழ்தமெனலாக் தன்மையது.

இந்த அமிழ்தமாகிய மழையை மங்கையர் வாயே பொழியும் என்று வள்ளுவர்

பெருமான் வலியுறுத்துகின்றார். அப்படி வாய் மொழியால் மறை பொழிவிக்கும் மங்கையர் யாரோ?

“தெய்வம் கொழாஅள் கணவனைத் தொழுதெழுவாள்” என்ற வரைவிலக்கணத்துக்குட்பட்டவர்கள்தான். நல்லது! இந்தக் குறளை வைத்துக்கொண்டு இன்று பல விநோத வாதங்கள் கிளம்பியுள்ளன. “ஆணுக்கிங்கே பெண் அடிமையல்ல” அப்படியிருக்கும்போது கணவனைக் கடவுள் என்று வணங்க வேண்டுமா? சுத்த அநாகரிகம்! இது வள்ளுவர் வாழ்ந்த அக்காலத்துக்குப் பொருந்தலாம். ஆனால் இன்றைய நவநாகரிக உலகிற்கு இது பொருந்தாது” என்று வாதாடுகின்றார்கள் நவநாகரிக மணிகள்.

பெண்கள் கணவனையே தெய்வமாக வணங்கவேண்டுமென்று வள்ளுவர் வலியுறுத்துவதாகவே சிலர் எண்ணுகின்றார்கள். இவர்கள் எண்ணம் எவ்வளவு தூரம் உண்மையானது என்பதையும் வள்ளுவர் பெருமான் என்ன கருத்தோடு அக்குறளை எடுத்தாண்டு இருக்கின்றார் என்பதை

அறியவேண்டும். தெய்வம் என்பது சிந்திக்கவேண்டியதொரு சொல்.

இறைவன் ஆகியும் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெரும் சோதியாய் முன்னைப் பழம் பொருட்கும் பழம் பொருளாய் இருக்கின்றான். ஆனால் அவனொருவனே முழுமுதல். தெய்வங்களும் மறை முகிலும் கற்புடை மகளிரின் வாயுரையில் அடங்கி நிற்கும். அவர்கள் தங்கள் கொழுநனை கடவுளாகப் பாவித்து வணங்குவர். கண்கண்ட தெய்வமாகிய கணவனுக்கூடாக அந்த “ஒருவனென்னும் ஒருவனைப் பற்றியிருப்பவர்கள்” அவர்கள் கடவுளை வணங்காது கணவனையே வணங்குவார்கள் என்று கூறுவது சாலவும் பொருந்தாது.

என்னை? கணவனுக்குச் செய்யும் வழிபாடும் கடவுள் வழிபாடேயாதலின் அவர்கள் மற்றுமொர் தெய்வம் தன்னை கனவிலும் நினைபா மாண்பினர். அத்தெய்வங்கள் அவர்தம் ஆணைக்குக் கீழ் அடங்கி இருக்கும். காற்றும் கனலும் அவர் சொற்கேட்கும். முகிலும் அவர் வாய்வழி நிற்கும். காலனும் கற்புடை மங்கையரின் ஆணையில் அடங்குவன் அன்றே!

ந. சகுந்தலாதேவி,
S. S. C., B.

இன்றைய சமுதாயம்

மனிதன் உலகில் பல மாறுதல்களை அடைந்து தேசிய எல்லைகளால் குறிக்கப்பட்ட மனித சமூகத்தில் வசிக்கிறான். இலங்கைச் சமூகம் கடந்த நான்கு நூற்றாண்டுகளாக அன்னியர் ஆட்சியில் இருந்தது. பிரதானமாக ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் அநேக முன்னேற்றங்களை அடைந்து இருக்

கிறது. இவர்களுடைய ஆட்சியில் மதம், கல்வி, சட்ட முறை, பட்டினங்களின் வளர்ச்சி, நவீன அரசியல் முறை என்பன வளர்ச்சியடைந்தன.

நவநாகரிக சமுதாயத்திலே வாழ்க்கையைத் திறம்பட நடத்தி வாழ்க்கைப்

பேரிலே வெற்றிபெற வேண்டும் என்பதே மக்கள் யாவரினதும் நோக்கம். ஆனால் அவ்விதம் வாழ்க்கையை நடத்துவதுதான் சில சமயங்களில் இயலாமற் போய்விடுகின்றது. உலகில் வாழும் எல்லா மக்களும் இன்பமாக வாழ்தல் இயலாத காரியம். ஒருவன் பட்டினியால் வாடுகின்றான். மற்றொருவன் வியாதியினால் பிடிக்கப்பட்டு வருந்துகின்றான். இன்னொருவன் தான் சம்பாதித்த பொருளினாலேயே நாளிலும் பொழுதிலும் பெரும் வேதனை அடைகின்றான். இவையே இன்றைய சமுதாயத்தில் நிகழும் நாம் காண்பன. இன்று நம் சமுதாயத்திற் பாட்டாளி மக்களின் பரிதாப நிலைமையைக் கண்டு மனங் கலங்குகின்றேன்.

சாதிமத பேதம் பாராட்டி மக்களுக்குட் சண்டை சச்சரவையும் இன்றைய சமுதாயம் உண்டுபண்ணுகின்றது. கடவுளாற் படைக்கப்பட்ட மனிதருக்குள்ளேயே சாதிமத வேற்றுமைகளைப் பாராட்டிப் பெரும் அநியாயம் செய்து வருகின்றதும் இன்றைய சமுதாயமே. தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் இந்து ஆலயங்களுக்குட் செல்லக் கூடாதாம். மேம்பட்ட சாதியினரை வணங்கி மரியாதை செய்யவேண்டுமாம். இறைவனாலேயே எல்லோரும் படைக்கப்பட்டனர். எல்லோருக்கும் பிறப்புமுண்டு; இறப்புமுண்டு. இவ்விதத்தில் எல்லா மக்களும் ஒரின்மே. இவன் தாழ்ந்த சாதியான், இவன் மேம்பட்ட சாதியான் என்கின்ற வேற்றுமை பாராட்டாது மக்கள் யாவரும் சரிநிகர் சமமானமாக வாழவேண்டுமென்பதே எனது ஆசை. நான் மட்டுமல்ல, இவ்வாறே உலக மேடையிலே தோன்றி மறைந்த பெரியோர்களும் கூறி

விட்டுச் சென்றார்கள். உண்மையில் தமிழ் மகன் ஒவ்வொருவனும் இப்பெரியார்களின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்தலே தமிழ் அன்னைக்கு அவன் கொடுக்கும் சிறந்த காணிக்கையாகும்.

தினமும் கொலை வழக்கு, கொலை வழக்கு என்று பத்திரிகைகளில் வாசிக்கின்றோம்; ஆனால் இக்கொலைகளுக்கு மூலகாரணம் என்ன என்பதை ஒருவரும் யோசித்தறிவதுதான் இல்லையே. இக்கொலைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணம் மதுபானம் என்பது உண்மை. இதை அறிந்தும் எத்தனையோ கோடி மக்கள் கணக்கில்லாமல் வேண்டியமட்டுக்கு மதுபானம் மருந்திக் கூடதாடுகின்றார்கள். இவர்கள் செய்யும் கொடுமைகளுக்கு எல்லையில்லை எனலாம். எனவே இத்தகைய கொடுமைகளைச் செய்யத் தூண்டுகின்ற மகாநொடிய அரக்கனாகிய மதுவை அறவே ஒழுக்கவேண்டியது அவசியமே. மதுபானம் அருந்துகின்றவன் ஒவ்வொருவனையும் இன்றைய சமூகம் புறக்கணிக்கின்றது.

தமிழ் நாட்டு வீரத்தாய்மார்கள் வீரத்திலும், கற்பிலும் தேசபக்தியுடையவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள். சீதை கற்பையே தனது ஆபரணமாகக் கொண்டாள். ஆனால் தற்காலத் தாய்மார்கள் கற்பில் சிறந்தவர்களாக இருந்தபோதும், தங்களுடைய மேய் முழுவதும் பவுண நகைகளை அணிகிறார்கள். ஆடம்பர வாழ்க்கையே தங்களுடைய சிறந்த வாழ்க்கையென எண்ணுகிறார்கள். இப்படியான அநாகரிகம் நம் சமுதாயத்தில் பரவிபுள்ளன. வீர வாலிபர்களை! வருங்காலம் உங்களுடைய பொறுத்திருக்கின்றது. சிந்தியுங்கள்! சிந்தித்து செயலாற்றுவோமாக!

V. பரமசிவம்,
S. S. C., B.

நவராத்திரி திருநாள்

நவராத்திரி தினம் இந்து மக்கள் எல்லாராலும் கொண்டாடப்படுகிறது. இத்தினத்தில் இலக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, தூர்க்காதேவி ஆகிய மூன்று பெண் தெய்வங்களும் வழபாடு செய்யப்படுகின்றன. முதல் மூன்று நாட்களும் இலக்ஷ்மியையும், அடுத்த மூன்று நாட்களும் சரஸ்வதியையும், கடைசி மூன்று நாட்களும் தூர்க்காதேவியையும் வழிபாடு செய்கின்றனர்.

இவ்வொன்பது தினங்களும் ஒவ்வொரு வருஷமும் புரட்டாதி மாசத்தில் இந்துமக்களால் கொண்டாடப்படுகின்றன. ஒவ்வொருவருக்கும் பணமும் கல்வியும் பலமும் வேண்டுமாதலால் முதலிலே இலக்ஷ்மியையும், பின் சரஸ்வதியையும் கடைசி மூன்று நாட்களும் தூர்க்காதேவியையும் வழிபடுகின்றோம். கடைசி மூன்று தினங்களாகிய தூர்க்காதேவியின் வழிபாட்டின்

போது மக்கள் தத்தம் தொழிற் கருவிகளை பூஜையில் வைத்து வழிபடுவர்.

மகிடாசுரன் என்னும் அசுரன் தேவர்களை வருத்தி வந்தான். அத்துன்பத்தை நீக்குவதற்காகத் தூர்க்காதேவி சிவபெருமானை நேரக்கித்தவம் செய்து எல்லா ஆபத்தங்களையும் பெற்றாள். பின் அவ்வசுரனுடன் யுத்தம் செய்து நவராத்திரியின் பத்தாவது நாளில் வெற்றி பெற்றாள். இதனாலேயே இத்தினம் “விஜயதசமி” என்று கூறப்படுகிறது. இதற்கு முதல் நாளாகிய ஒன்பதாவது நாள் “மகாநவமி” என்று கூறப்படுகிறது. இந்தப் பத்து நாட்களும் இந்துக்களுடைய கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் இந்துப் பாடசாலைகளிலும் வெகு சிறப்பாகவும் விமரிசையாகவும் கொண்டாடப்படுகின்றன.

மு. சாரதா,
S. S. C., B.

பொங்கல் திருநாள்

தை முதல்நாள் தமிழர் தம் திருநாள். உழுதுண்டு வாழும் உழவர்க்கும் ஒப்பற்ற பெருநாள். உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்யும் பொன்னாள். உலகெலாம் பரந்து வாழும் தமிழர் தம் தேசியத் திருநாள். பழையன மாறிப் புதியன புகுத்தும் புது நாள். மானிலம் புரக்கும் செங்கதிர்ச் செல்வனுக்கும் வடாது பயிர் செழிக்க வரையாது பொழியும் வருணனுக்

கும், கழனி பல பண்படுத்தும் காளைக்கும் கழிப்புடன் பொங்கல் இட்டுப் படைக்கும் புனித நாள். நன்றிக் கடனை நலமுற உணர்த்தும் நன்னாள்.

உழுதுண்டு வாழும் உழவர் முதல் பல தொழில் செய்யும் பாட்டாளிகள் வரை ஆனைவரும் ஒன்றுபட்டு நின்று தம் உழைப்பின் பயன் கண்டு கழிக்கும் திருநாள். ஏர்

பிடிக்கும் வன்கரமும், இல்லத்தாளின் மென்கரமும் இணைந்து நின்று இன்பம் துய்க்கும் திருநாள் இன்றைய நன்னாள். சாதி சமய பேதமின்றி மாளிகை வாசியும் மண் குடிசை வாசியும் மகிழ்ச்சி கொள்ளும் ஒரு நாள். தமிழினம் முழுதும் வெற்றிக் கழிப்புடன் தரும் ஒரே நாள். உலகெலாம் வாழும் தமிழரனைவரும் ஒன்றுபட்டு நின்று கொண்டாடும் ஒரேயொரு திருநாள்.

உழைப்பின் பயன் கண்டு உவகை கொள்ளும் இந்நாளில் நம்முளத்தே பல புதிய சிந்தனைகள் மலர்கின்றன. மலர்வதும் இயற்கைதான். “தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்” என்னும் தமிழர் தம் முது மொழிக்கீதற்ப நம்மகத்தே இந்நாளில் எழும் எண்ண அலைகள் இவைதான்!

இல்லமெங்கும் பால் பொங்கும் இந்நாளில் தமிழர் தம் உள்ளமெங்கும் உணர்ச்சி பொங்குகின்றது. தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறிக் கெட்டுத்

தனிக்கும் தமிழினத்தை வாழ்விக்க வல்ல வழிவகைகள் உதயமாகாதா? சமுதாய வளர்ச்சியைச் சாகடிக்கும் சாதி மத பேதங்கள் ஒழிந்து சமத்துவ வாழ்வு உருகலாகாதா?

நலிவடையும் நம்மினத்தின் நல்வாழ்வு கருதி, மூலைக்கொருவராய் நின்று முழக்க மிடும் தலைவர்களெல்லாம் ஒன்றுபட்டுநின்று உழைக்கமாட்டார்களா? என்றெல்லாம் இத்தைத் திருநாளில் தமிழ் நெய்வொரு வனும் எண்ணிப் பார்க்கிறான். பொங்கற் புது நாளன்று இவை பூர்த்தியுற நம் சிந்தனையும், செயலும் துணைபுரிவதாக. உங்களனைவருக்கும் உளங்கனிந்த பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்.

“மங்கள மெம்மனை யோங்க
மலர்கின்ற தை நாளில்
பொங்கலோ பொங்கல் உளம்
பூரிக்கும்; புதுமையினால்.”

ந. மகாலட்சுமி,
S. S. C., B.

வறுமை

“கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனினுங் கொடிது இளமையில்
வறுமை.”

என்றார் ஓளவைப் பிராட்டியாரும். ஒருவனுக்கு வறுமை வருங்காலத்தில் அவன் படுப்பாடு கொஞ்சமல்ல. “பட்ட காலே பட்டம் கெட்ட குடியே கெட்டம்” என்பது போல வறுமை அடைந்தவனுக்கே பல முறை கஷ்டத்தின்மேற் கஷ்டமும் துன்ப

மும் வருவது உண்டு. வறுமை நோயால் பிடிக்கப்பட்டவனுக்கு பெற்ற பிள்ளைகளும், உயிருக்குயிராய் பிராணநாயகியும் சத்துருக்களாய் இருப்பார்கள். வறுமை உண்டான காலத்தில் அன்பான,

“தாயும் பகை, கொண்ட பெண்டிர் பெரும்
பகை தன்னுடைய
சேயும் பகை, உறவோரும் பகை,
இச்செகமும் பகை.”

என்றது நம் கண்கூடாகக் காணப்படுகிறது. சரீர நோய்க்கும் வறுமை நோய்க்கும் ஒரு விசேஷ வித்தியாசம் உண்டு. அஃதாவது சரீர நோயை மருந்தினால் குணப்படுத்தலாம். ஆனால் வறுமை நோய்க்கு மருந்தே இல்லை. வறுமையைப் போன்ற கொடிய விபாதி இவ்வுலகத்தில் வேறொன்று இல்லை என்று மேல் நாட்டார் கூறுவது பொருத்தமானது. குரங்காட்டி குரங்கை ஆட்டுவதைப் போல வறுமை என்ற நோயும் மனிதனை ஆட்டுகிறது. வறுமை மனிதனைப் பல வழிகளாலும் தொந்தரவு செய்கிறதும் அல்லாமல் அவனுடைய அழகைக் குறைத்தும், சரீரத்தை வாட்டியும் ரூபத்தையும் மாற்றிவிடுகிறது.

“கொடிது கொடிது இளமையில் வறுமை”

ஒருவன் இளமையில் வறுமை அடைந்தால், தகுந்த கல்வியறிவு ஞானம் இல்லாமல் பெரும் மூடனாகி உலகத்தைப்பற்றி சற்றேனும் உணரமாட்டான். இளமையிலே வறுமையில் அகப்பட்டவன் காய்ந்த மாடு கம்பிலே விழுவதுபோல பிறநாலத்தில் பெரும் உலோபியாய்விடுவான். சிலர் வறுமையின் கொடுமையால் தாய், தந்தையரையும் விட்டுவிட்டு பிறந்த தாய் நாட்டையும் விட்டு வேறு தேசம் போவ

தற்கு நினைப்பார்கள். இளமையில் வறுமை சில சமயங்களில் தற்கொலை செய்து கொள்ளவும் தூர்ப்புக்தியையும் உதிக்கச் செய்யும். வருங்காலத்தில் கைக்கெட்டியதும் வாய்க்கெட்டாது போய்விடுகிறது. வறுமை அடைந்தவன் வந்தாலும் குற்றம், போனாலும் குற்றம், இருந்தாலும் குற்றம், எழுந்தாலும் குற்றம், யாதுமொரு வேலையைச் செய்தாலும் பிழைபாரின் அவன்பதும் பாடு என்னே! அந்தோ! பரிதாபம்! பரிதாபம்!! அவனை ஊரிலுள்ளவர்கள் இகழ்ந்து பேசும் வார்த்தைகள் கொஞ்சமல்ல.....

ஆனால் மெய்யறிவுடையவர்கள், வறுமையுடையவர்களே பாக்கியசாலி என்றும், அவர்களுக்கு அதுவே பெரிய பாக்கியம் என்றும் சொல்லுவார்கள். ஞானறிவுடையவர்களுக்குப் பொருளிலே ஆசையில்லாததினால் வறுமையே சிறந்ததென்றும், புகழ்வார்கள். “கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்” என்ற உண்மையின்படி அவர்மீது நம்பிக்கை வைத்து பக்தியுடன் வழிபடுவோமாயின் அவருடைய அருளி னால் வறுமையிலும் செம்மையாய் இருந்து நன்மை அடையலாம் என்பது பூரண நம்பிக்கை!

தி. வேலுப்பிள்ளை,
Upper Prep. S. S. C., A.

பெண்ணிற் பெருந்தக்கயாவுள

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள

கற்பென்னும்

திண்மை உணரப் பெறின்.”

என்னும் இக்குறளைத் தெய்வப் புலவர் திரு வள்ளுவர் அருளிச் செய்தார். இதன் கருத்து இலகுவாகப் புலப்படுகின்றது.

கற்பென்னும் திண்மை — வலிமை பெண்ணிடத்துப் பொருந்திவிடின் அப்பெண்ணிலும் பெரியது வேறொன்றுமில்லை என்பது. பெண்ணுக்குத்தான் கற்புண்டு எனச் சாற்றுவர் ஒரு சாரார். பெண்ணுக்கும் கற்புண்டு ஆணுக்கும் கற்புண்டு என இயம்புவர் இன்னொரு சாரார். ஆனால் குறள்

39 பகீகரீகரீ பகீகரீ

தந்த வள்ளுவர் பெண்ணின் பெருமைக்குக் கற்பாகிய திண்மை பொருந்த வேண்டுமெனக் கூறிப் போந்தார்.

கற்பு என்ற திண்மை வேண்டும் என்று கூறிய வள்ளுவர் கற்பு என்றால் என்ன என்று கூறவில்லை. கற்பிக்கப்படுவது கற்பு என்று பொருள் கொண்டு இளமையில் தாய் தந்தையராலும் விவாகமான பின் கணவனாலும் கற்பிக்கப்படுபவற்றை மேற்கொண்டொழுகுதல் கற்பு என்றும், ஆன்றமைந்த அறிவுடையோர் கூறியவற்றை மேற்கொண்டொழுகுதல் கற்பு என்றும், இதிலிருந்து நல்லவற்றை மேற்கொண்டு அல்லவற்றை அகற்றி ஒழுக்குவதால் பெண் பெருமை அடைகின்றாள்.

இன்று உலகில் பெண்களெல்லோரும் இக்கூற்றிற்கு இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றார்களா என்பது வினா? இதற்கு விடை கூறுவது சலபமானதன்று. 'இல்லை' என ஒரே சொல்லில் விடையிறுத்துவிடலாம் எனப் பலர் எண்ணலாம். வள்ளுவர் கூற்றுக்கும் பலர் இலக்கியமாக இருக்கலாம். இருப்பவர்கள் எல்லோரும் நாம், தான் இலக்கியங்கள் என்று பறைசாற்றிக் திரியமாட்டார்கள்ல்லவா? இப்படியாகத் திண்மை பெற்று எல்லோருக்கும் மேலாக விளங்கும் தன்மையை சிலரால்தான் பெறமுடியும். எம்மால் முடியாதெனப் பெண்களாகிய நாம் என்றோமும் ஒருப்படலாகாது. திண்மை—வலிமை எனப் பொருளாகையால் மற்றையோருடன் சண்டை போடுதலை ஒரு வலிமைபாகக் கருதக்கூடாது. வெறும் நேகவலிமையை தெய்வப் புலவர் விதந்து கூற மாட்டார். மனவலிமை வேண்டும். மன

வலிமை என்றால் எதற்கும் பயப்படாது இருப்பதல்ல. அஞ்சவேண்டியவற்றிற்கு அஞ்சி அகலவேண்டியவற்றிற்கு அகன்று, அடங்கவேண்டியவற்றிற்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும். இதனால் அடிமை வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்பதும் அர்த்தமில்லை. வீட்டுக்கு விளக்காக இருப்பவள் பெண். விளக்கை அடிமை ஆக்கினால் வீட்டுக்கு வெளிச்சமேது? இதனாலன்றோ "மனைக்கு விளக்கம் மடவாள்" எனப் பெரியார் ஒருவர் கூறினார்.

அடக்கம், அன்பு, பொறுமை, இன்சொல் பேசுதல் ஆகிய குணங்கள் பெண்ணை விட்டு என்றும் அகலாதிருக்க வேண்டும். இக்குணங்களை இருப்பிடமாகக் கொண்ட எந்தப் பெண்ணை இல்லும் இன்புற்று வாழும். அடக்கத்தினால் அகலாததை ஆளலாம் என்பது அறியற்பாலது.

நாட்டைத் திருத்த வேண்டுமானால் குடும்பத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று பெரியோர் கூறுவர். குடும்பத்தைத் திருத்துவதிலும் பார்க்கக் குடும்பப் பெண்களைத் திருத்ததல் இலகுவான வழியாயும் எளிதிற்பலன் பெறக்கூடியதுமாகும் என்பது பலரது கொள்கை. மகாத்மா காந்தி, ஏபிராகாம்லிங்கன் போன்ற பெரியார்கள் தங்கள் தாய்மார்களின் தூண்டுதலினாலேயே உயர்ந்த நிலையை எய்தி உள்ளார்கள். ஆதலினாலே நம் நாடு நல்வழியிற் செல்ல மாதர்களாகிய நாம் வள்ளுவரின் வாக்கிற்கு இலக்கியமாக வாழ்ந்து "மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே மாதலம் செய்திட வேண்டும்" என்ற பெரியாரின் கூற்றையும் வலியுறுச் செய்வோமாக.

சி. மங்கையர்க்கரசி,
Upper Prep., A.

பிள்ளையார் சுழி போடவேண்டுமா?

விடுமுறைக்காக வீட்டுக்கு வந்திருந்தான் விஸ்வநாதன். ஒருநாள் அவனது தந்தை தன் நண்பர் ஒருவருக்குக் கடிதம் எழுதுமாறு அவனை அழைத்தார். விஸ்வநாதன் கடிதமும், பேனாவும் எடுத்துக் கொண்டு வந்து தன் தந்தை அருகில் அமர்ந்தான்.

கடிதத்தை எழுதச் சொல்லி தகவல் தெரிவிக்க ஆரம்பித்தார் கணபதிப்பிள்ளை. பிள்ளையார் சுழி போடாமலே கடிதம் எழுதும் தன் மகனை நோக்கி “என்னடா! பிள்ளையார் சுழி போடாமல் கடிதத்தை மொட்டையாக எழுத ஆரம்பிக்கின்றாயே!” என்று கேட்டார்.

அப்பா! தங்கள் நண்பருக்குத் தகவல் தெரியவேண்டுமா? அல்லது பிள்ளையார் சுழியா? தகவல்தானே அவருக்கு முக்கியம். ஆகவே பிள்ளையார் சுழி எதற்கு என்று கருதித்தான் அதை எழுதாமல் விட்டேன். மேலும் இதற்கு முன் அதை எழுதிய பழக்கமுமில்லை. எங்கள் ஆசிரியரும் எனக்கு அதைச் சொல்லித் தரவில்லை.

“ஓ அப்படியா! பள்ளியில் படிக்கும் உனக்கு ஆசிரியர் அவசியமா? அல்லது புஸ்தகமா? புஸ்தகங்களை! ஆசிரியர் எதற்கு அவசியமாக? ஆசிரியர் அறிவித்த விஷயங்களை மட்டுந்தான் உன் வாழ்க்கையில் அனுஷ்டிக்கின்றாயா? என்னடா விஸ்வநாதன்! பதில் சொல்லேன். ஏன் மௌனம் சாதிக்கின்றாய்?” என்று கேட்டார் கணபதிப்பிள்ளை.

புஸ்தகமும் அவசியம் அதை விளக்க ஆசிரியரும் அவசியம். ஆசிரியர் இல்லாமல் புஸ்தகமேது? அதனால் வரும் கல்வி

அறிவேது? அதைப்போல்தான் கடவுளில்லை என்றால் நானேது? நீ ஏது? இந்த உலகம் ஏது? கல்வி அறிவேது? அதை விளக்கும் ஆசிரியர் ஏது?

நிற்க, உனக்கு ஆசிரியர் திருக்குறள் சொல்லிக் கொடுத்துள்ளாரா? நீ திருக்குறளில் எத்தனை அதிகாரம் மனப்பாடம் செய்திருக்கின்றாய்? சொல் பார்ப்போம்.

நம் தமிழ் வேதமான, திருக்குறளை இதுவரையில் நான் வாசிக்காமலிருப்பேனா? பல் அதிகாரங்களைப் பாராமல் ஒதும் சக்தி எனக்கு உண்டு. அதன் பெருமையை ஆசிரியர் எனக்குத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

நீ ஆசிரியரின் சொற்படி நடப்பவனா? அப்படியாகில் சரி பார்க்கலாம் திருக்குறளில் முதல் அதிகாரத்திலுள்ள இரண்டாம் செய்யுளைச் சொல்லி, அதன் கருத்தை விளக்கு பார்போம்.

“கற்றதனால் ஆயபய நென்கொல்

நற்றாள் தொழாரெனின்.”

கடவுளை வணங்காதவர்களது கல்வி அறிவு பயனற்றதாகும் என்பதுதான் அதன் கருத்து.

ஆம், இதை மட்டும் ஏன் மறந்துவிட்டாய்? மேலே மொழிந்தபடி நமது முன்னோர்கள் எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளாக, எந்தக் காரியத்தைத் தொடங்குவதானாலும் கடவுளை முன் வைத்துத் தியானம் செய்துதான் தொடங்குவர். அதன் அறிகுறிதான் பிள்ளையார் சுழி. ஆகவே நாம் தொடங்கும் அல்லது எழுதும் காரியங்கள்

விக்கினமின்றி முடியவேண்டுமாயின், முழு முதற் கடவுளான மகாகணபதி எம்பெருமானை மறவாது தியானித்துத் தொடங்குதல் வேண்டும்.

சர்வ வல்லமையுடைய சிவபெருமான் கூட கணபதியை கருதாது தொடங்கிய காரியம்கூட தடைப்பட்டதென்றால் நாம் எம்மாத்திரம்?

“முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவனுறை ரதம் அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா”

என்ற அருணகிரியின் அற்புத வாக்கை நீ அறியமாட்டாயா? பிள்ளையார் சுழி எழுத வேண்டிய அவசியம் இப்பொழுதாயினும் உனக்குப் புரிந்ததா?

அப்பா தாங்கள் தெரிவிக்கும் உதாரணம் பொருத்தமாகத்தானிருக்கிறது. என்றாலும் கடவுளைக் குறித்து நாம் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? கடவுளைக் கல் என எண்ணி வரும் நம் நாட்டில் எடுக்கதற்கெல்லாம் கடவுள் பிரச்சினையைக் கிளப்பிக் குழப்புவது வழக்கமாகிவிட்டது. ஆகவே, அந்தப் பிரச்சினையே நமக்கு வேண்டாம். நம் காரியத்தைக் கவனிப்போம்.

அட, இந்த மகரமான புத்தியைக் கற்றுக்கொண்டு வரத்தான் ஆயிரக்கணக்கில் பணத்தை செலவழித்து உன்னைப் படிக்க வைத்தேனா? உன் படிப்பின் திறன் நன்றாயிருக்கிறது. தற்கால நாஸ்திகத் தன்மை உன் போன்ற உலக அனுபவமற்ற மாண

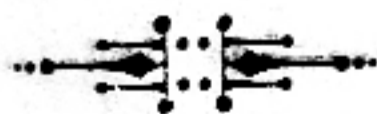
வர்களிடையே சிக்கிரமாகப் பரவி வருகிறது.

நாம் உண்ண உணவும்; உலவ நிலவும்; அருந்தநீரும்; சுவாசிக்கக் காற்றும்; எண்ணெய் மனமும்; உடல இயங்க உயிரும் அளித்துக் காத்தவரும் எம்பெருமானைக் குறித்து ஏன் கவலை? எனக் கூறும் நன்றி மறந்த நீ பெற்றோர்களாகிய எங்களைக் குறித்து மட்டும் எங்கனம் கவலைப்படப் போகின்றாய்?

மாதா; பிதா; குரு; தெய்வம் என்ற நால்வரிடமும் பக்தியில்லாத பிள்ளைகள் எவ்வளவு அறிவாளிகளாக இருந்த காலத்திலும், நன்றி மறந்த துரோகிகளாவார்கள் என்பதில் யாதொரு ஐயமுமில்லை. இத்தகைய துரோகிகளால் முன்னேற்றப் பாதையில் ஒரு அடிகூட எடுத்து வைக்க முடியாத. தாங்களும் அழிந்து பிறரையும் அழியவைப்பார்கள் என்பதில் உனக்கு சந்தேகம் வேண்டாம்.

“உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே”, என்று அறிந்த நீ அந்த உத்தமப் பெரியார்களது அறவழியைப் பின்பற்றிச் சென்றால் நீ உயர்வாய். அப்பா என்னை மன்னியுங்கள். நாஸ்திகப் பத்திரிகைகளை நம்பி வாசித்துக் கெட்டேன். என் ஐயம் தீர்ந்தது. இதோ பிள்ளையார் சுழியை எழுதினிட்டேன். மேலும் சொல்லுங்கள் எழுதவேண்டியவற்றை, நான் எழுதுகிறேன்.

இ. அமிர்தலிங்கம்,
Upper Prep. S. S. C., A.

நான் கண்ட கனவு

கனவு என்பது நாம் எல்லோரும் மனதில் நினைப்பதை அல்லது இனி நடக்கப் போவதை அறிவதற்குரிய கருவியாக இருக்கின்றது. கனவு காண்பதால் நாம் ஓர் நல்ல காரியம் நடக்கப் போவதா என்பதை அறியலாம். எங்களுக்கு பகல் நேரத்தில் பல நினைவு அலைகள் தோன்றுகின்றன. நாம் பல பின்வரும் காரியங்களைச் சிந்திக்கின்றோம்.

நேற்று நானும் என் சிநேகிதிகளுமாக பாடசாலையை விட்டு வரும்போது எங்களில் ஓர் சிநேகிதி நானைக் கடற்கரைக்குப் போகலாமோ? என்று கேட்டாள். அதை நாங்கள் எல்லோரும் ஆமோதித்துக்கொண்டு அடுத்த நாள் போவதாகத் தீர்மானித்துக் கொண்டு எல்லோரும் வீடு திரும்பினோம். நானும் மாடையில் பிள்ளையார் கோவில் சென்று விட்டு வந்து என் பாடங்களை முடித்த பின் சாப்பிட்டுவிட்டு நித்திரைக்குச் சென்றேன். கோயிலுக்குச் சென்ற அலுப்பினால் விரைவாகவே ஆழ்ந்த நித்திரைக்குப் போய்விட்டேன். அப்போது நான் நனவில் பேசிக் கொண்டது என் கனவில் படரூபமாகக் கண்டேன். சிநேகிதிகள் என் வீட்டிற்கு வந்து அழைக்க நான் என் தாயாரிடம் கடற்கரைக்குப் போக விரும்புகின்றேன் என்று கேட்டேன். தாயாரும் இசைந்து விடை தந்து சென்று வருமாறு சொன்னார். நானும் ஆனந்த வெள்ளத்தில் மிதந்த வண்ணமே சிநேகிதிகளுடன் ஆடிப்பாடிச் சென்றேன்.

நாங்கள் கடற்கரையை அடைந்து அங்கு கடலில் இறங்கிக் குளிக்கோம். மற்றும் இடங்களையும் சுற்றிப் பார்த்தோம். பின்பு சூரியன் மறைவதைக் கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டு வீடு திரும்பும் நேரத்தில் அதிகம் நன்றாகவும் இருட்டவில்லை யென்றாலும், தனி வழியே நானும் எனது சிநேகிதிகளும் வருவது எனக்கு மிகவும் மன நடுக்கத்தைத் தந்தது. இந்நேரத்தில் எங்களை நோக்கி ஒரு கடி நாய் வந்து கொண்டிருந்தது. சில சிநேகிதிகள் கல்லை எடுத்துக் கொண்டு நாம் நாயை அடித்து விரட்டுவோம் என்று வீரம் பேசினர். கிட்ட வந்ததும் எல்லோரும் கல்லைப் போட்டு வெவ்வேறு திசைகளில் ஓடிவிட்டார்கள். ஆனால் நான் மட்டும் ஓடமுடியாமல் இருந்தது. கடி நாய் கோபத்தோடு என்னைக் கடிக்க வந்தது. நான் பயந்து ஐயோ என்று சத்தமிட்டேன். நான் படுக்கையில் இருந்தபடியே அம்மா அம்மா ஐயோ என்று அலறினேன். அம்மா சத்தம் கேட்டு வந்து என்னவென்று கேட்டார்.

அம்மாவுக்கு நான் சிநேகிதிகளுடன் பேசியதையும் அதன் நினைவால் விளைந்த செயலைக் கனவில் கண்டு பயந்து அலறியதையும் விரித்துக் கூறினேன். அம்மா பயப்பட வேண்டாமென்று கூறிவிட்டு படுக்கைக்குச் சென்றார். நானும் மறுபடி நித்திரையை வரவழைத்துக் கொண்டேன்.

க. மங்கையர்க்கரசி,
J. S. C., C.

மலைப் பிரயாணம்

நானும் என் தந்தையும் சென்ற வருடம் திரிகோணமலைக்குச் சென்றோம். நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புதைவண்டி ஏறி அநுராதபுரியிலிருந்து அங்கே பல புத்த விகாரைகளைப் பார்த்தோம். காட்சிகளையும் கண்டோம். பின்னர் அங்கிருந்து ஒரு புதைவண்டியில் ஏறிச் சென்றோம். செல்லும்பொழுது மலைகளையும், ஆறுகளையும், கமங்களையும் கண்டு களித்தோம். பின்னர் மாகோவில் இறங்கினோம். அங்கே சிறிது நேரம் நின்று அங்குள்ள வருடன் சம்பாஷித்தோம். புதைவண்டி வந்தது. பின்னர் அங்கு நின்றவர்களும் நாங்களும் ஏறிச் சென்றோம். பின்னர்

கந்தளாயில் இறங்கினோம். அங்கிருந்து ஒரு புதைவண்டியிலேறித் திரிகோணமலையில் இறங்கினோம். அங்கே பல மலைகளையும், பல ஆறுகளையும், பல காடுகளையும், பல கமங்களையும் கண்டோம். அங்கே பழமையான கோணைசர் ஆலயம் இருக்கிறது. நாங்கள் அக்கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்தோம். பின்னர் அங்கிருந்து இராவணன் அரசுபுரிந்த இடத்தைப் பார்த்தோம். பின்னர் அங்கு ஐந்து நாட்கள் தங்கிப் பல காட்சிகளையும் கண்டு பின்னர் திரும்பவும் வீடு வந்து சேர்ந்தோம்.

இது ஒரு இனிய அனுபவம்.

த. பானுமதி,
J. S. C., C.

யாழ்தேவியிற் செய்த பிரயாணம்

இலங்கையில் 1956-ம் ஆண்டு கூடிய விரைவில் பிரயாணஞ் செய்யத்தக்க ஒரு புகையிரதம் சில மாதங்களுக்குக் கொழும்புக்கும், யாழ்ப்பாணத்துக்கும் இடையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதுதான் யாழ்தேவி என்றழைக்கப்படும் புகையிரதம்.

யாழ்தேவியைப் பார்ப்பதற்காகப் பல லாபிரக் கணக்கான மக்கள் புறக்கிரம நிலையங்களிலும், புகையிரத விதி ஓடங்களிலும் காத்திருக்கின்றனர். அன்றி யாழ்தேவி பெற்ற வர்வேற்றைச் சொல்ல ஆயிரம் நாக்குள்ள ஆதிசேடனாற்றான் முடியும்.

யாழ்தேவியைக் கண்டவுடன் அதன் மீது ஏறிப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும் என்னும் அவா என்னுள்ளத் துதித்தது. என் அவா பூர்த்தியாகும் காலமும் வந்தது. என் தந்தையார் என்னையும் என் சகோதரனையும் அநுராதபுரத்துக்குச் சென்று புத்த ஐயந்திக் கொண்டாட்டங்களைப் பார்த்து வரும்படி கூறினார். ஆகவே அன்று பிற்பகல் 2-30 மணியளவில் யாழ்ப்பாணப் புகையிரத நிலையத்துக்குச் சென்று யாழ்தேவியில் ஏறி எங்கள் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தோம்.

புகையிரத நிலையத்தை விட்டுக் கிளம் பியதும் யாழ்தேவி காற்றிலும் கடிதாகப் பறந்தது. போகும் வழியிலே தென்பட்ட அலரிப்பூ மரங்களும் பச்சைப் பச்சை லென்று காட்சியளித்த நெல் வயல்களும் எனது கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியளித்தன. அப்போது சூரியன் மேற்குத் திசையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். வானம் சிவப்பு நிறக் காட்சியளித்தமை யால் ஆனையிறவுக் கடலிலுள்ள நீர் அந் நிறத்தைப் பிரதிபலித்துச் செங்கடலாகக் காட்சியளிப்பதையும் பார்த்துக்கொண்டு

சென்றோம். இப்படியான இயற்கைக் காட்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டே சில மணி நேரத்தில் அனுராதபுரத்தை அடைந் தோம்.

அங்கு தகோபாக்களையும் விகாரை களையும் பிரசித்திபெற்ற இடங்களையும் புத்த ஜயந்திக் கொண்டாட்டங்களையும் பார்வையிட்டுச் சில நாட்கள் சென்றபின் யாழ்தேவி மூலம் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தோம்.

பொ. தருமநாயகம்;
VIIth Std.

மேலே பறக்கும் ராக்கட்டு

உலகனைத்தும் இன்று ஆனந்தத்தில் மூழ்கியிருப்பது விஞ்ஞானத்தின் உதவியி னொன்றான். உலகில் தோன்றிய மக்களின் அறிவைப் பெருக்கி மக்களின் துணைவனாய் விளங்குவதும் விஞ்ஞானம்தான்.

விஞ்ஞானத்தின் மூலம் பல சாத னங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுவிட்டன. ரேடியோ, சினிமா, டெலிவிஷன் போன் றவை அறிவைப் புத்தும் சாதனமாய் விளங்குகின்றன. இன்னும் மனிதனின் உடலிலுள்ள நோய்களைக் கண்டு பிடிப்ப தற்கு எக்ஸ்ரே கருவி மிக உதவியாக இருக்கின்றது.

முன்பு தொலைதூரங்கட்குப் போவது மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. ஆகாய விமானம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின் ஒரு

சில நிமிஷங்களில் நாம் வேறு இடத்தை அடையக்கூடியதாய் இருக்கின்றது.

இவையெல்லாவற்றையும்விட ஓர் அட் புதமான அதிசயமான கருவியை ரஷ்யா கண்டுபிடித்துள்ளது. அதுதான் ராக்கட். இவ் ராக்கட் அதாவது செயற்கை சந்திரனை ரஷ்யா 1958-ம் ஆண்டு வான வெளிக்கு அனுப்பி மக்களை ஆச்சரியக் கடலில் மூழ் கடித்தது. இச்செய்தியை நான் பத்தி ரிகை மூலமாகவும் வாடுலி மூலமாகவும் அறிந்தேன்.

ஒரு நாள் நாங்கள் எல்லோரும் ராக் கட்டைப் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருந் தோம். வாடுலிப் பெட்டி பாடிக் கொண்டிருந்தது. அறிவிப்பாளர் ஓர் அதிசயச் செய்தியை அறிவித்தார். அது

என்னவெனில் ரஷ்யா அனுப்பிய செயற்
கைச் சந்திரனில் “லப்கா” என்ற நாய்
குரைக்கும் சத்தம் ஒலி பரப்பாகும் என்ப
தேயாம். இதுவே அந்த அதிசயச் செய்தி
யாகும். அது குரைக்கும்பொழுது அதன்
சத்தத்தை ஒலிப்பதிவு செய்து நமக்கு
ரேடியோ மூலம் கேட்கச் செய்தனர்.

முன்பு பறக்கும் தட்டைப் பற்றி பத்
திரிகை மூலமும் மக்கள் மூலமும் வதந்தி
உலாவினது. அதைப் பற்றி உண்மை
பொய் அறியமுடியவில்லை. ஆனால் இப்
பொழுது ரஷ்யா வானவெளி ஆராய்ச்சி

யில் முன்னேறி சந்திரனுக்கு ஓர் ராக்
கட்டை அனுப்பிக் தனது வெற்றிக்
கொடியை சந்திரனில் நாட்டிவிட்டது.

இரு வல்லரசுகள் வானவெளி
ஆராய்ச்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.
அதில் ரஷ்யா வெற்றியீட்டி இருக்கின்றது.
இன்னும் சில காலங்களில் சந்திரனுக்கு
மனிதனும் பேரகக்கூடியதாய் இருக்கும்.

“மேலே பறக்கும் ராக்கட்டு — இனி
மனிதன் பறக்கும் ராக்கட்டாகும்.”

T. குகநேசன்,
VIth Std.

Prize-Giving—1959 LIST OF PRIZE DONORS

Mr. Kanapathippillai S.
,, Tharumalingam A.
,, Vaithyalingam A.
,, Tharumalingam A.
,, Subramaniam S.
,, Kanagasabai A.
,, Arulampalam S.
,, Somasundram K.
,, Veluppillai S.
,, Sivasampoe T.
,, Subramaniam S. P.
,, Padmanathan M.
,, Sabapathy S.
,, Navaratnam N.

Mr. Subramaniam V.
,, Kandiah S.
,, Rajaratnam M.
,, Sabapathy S.
,, Thambiah S.
,, Subramaniam G.
,, Shanmugam A.
,, Thirunavukkarasu S. K.
,, Veluppillai V.
,, Rasiah M.
,, Rasiah A.
,, Vanniasingam V.
Mrs. Sabaratnam L.
Dr. Sampanthan N. T.

LIST OF PRIZE-WINNERS

General Proficiency :

Vth Std.	T. Kuganesan V. Sarojinidevi
VIth C	K. Mangayatkarsi T. Mangayatkarsi
VIth B	S. Somaskanthan A. Anandacoomarasamy
VIth A	T. Sunderamoorhy N. Balakrishnan
VII. C	V. Sivamanydevi G. Vimalanayaki
VII. B	M. Vinayagamoorthy N. Sivapalan
VII. A	K. Kandasamy S. Vivekanandarajah
J. S. C. C	T. Punithavathy K. Sivapakkiam
J. S. C. B	T. Nagaratnam S. Patkunam
J: S. C. A	S. Swaminathan K. Sabanadesan [dan S. Thirugnanasamban-
Prep. S. S. C. C	S. K. Nadarajah S. K. Subramaniam
Prep. S. S. C. B	A. Muthulingam N. Saguntaladevi
Prep. S. S. C. A	S. Parameswary P. Rajeswaran
S. S. C. D	K. Thangammah
S. S. C. C	K. Subramaniam M. Shanmugarajah
S. S. C. B	S. Mahendrarajah
S. S. C. A	A. Selvaratnam V. Sivapatham

Arithmetic :

VI. C	N. Saraswathy
VI. A	P. Sivapunniam
VII. C	V. Sivamanidevi
J. S. C. C	* T. Punithavathy

J. S. C. A

K. Sabanadesan
S. Swaminathan
S. Thirugnanasam
panthan

S. S. C.

S. Tharmarajah

Mathematics :

VII. A
Prep, S. S. C. A

K. Ganeshan
S. Parameswari
P. Rajeswaran

Science :

VI. C
J. S. C. B
J. S. C. A

T. Mangayatkarsi
T. Nagaratnam
S. Thirugnanasam
panthan

Botany :

S. S. C.

K. Sivapakiam

Chemistry :

S. S. C.

P- Navaneethakrishnan
A. Selvaratnam
K. Sivapakiam

History & Geography :

J. S. C. A

A. Swaminathan

Geography :

S. S. C.

A. Cumarasamy

History :

S. S. C.

A. Mahadevan
N. Navamany

Hygiene :

S. S. C.

T. Kamalathevi
K. Sangarapillai
S. Maheswaran

Home Science :

VI. C
S. S. C.

T. Mangayatkarsi
M. Navamany
J. Kamalathevi
M. Nagammah

English :

J. S. C. A

S. Swaminathan

Tamil :

J. S. C. A S. Swamiathan

Religion :

Vth. Std. T. Kuganesan
V. Sarojinidevi
A. Nirmaladevi
VI. C K. Mangayatkarasi
J. S. C. C K. Apirampillai
J. S. C. A S. Swaminathan
S. S. C. B P. Maheswary
S. S. C. A A. Selvaratnam

Art :

S. S. C- V. Sivapatham

Singing (Girls) :

Juniors T. Bhavani
T. Mangayatkarasi
Seniors M. Sivaneswary
A. Rathyruby

Singing (Boys) :

Juniors T. Kuganesan
A. Sivaneswaran
Seniors A. Selvaratnam
M. Nadarajah

Tamil Elocution (Girls) :

Juniors C. Ambikai
R. Selvamani
Inters T. Bhavani
N. Mahaluxmy
Seniors N. Sivamany
T. Gowry

Tamil Elocution (Boys)

Juniors K. Ramachandran
N. Senthilnathan
Inters S. Sabaratnam
S. Arulanandam
Seniors A. Mahadevan
P. Perinpanayagam

English Elocution (Girls) :

Juniors T. Punithavathy
V. Sivamany

Inters

N. Sakuntaladevi
T. Bhavani

Seniors

S. S. Puvaneswary
K. Durgaluxmy

English Elocution (Boys) :

Juniors

S. Harikantha
K. Navaratnam

Inters

S. Arulanandam
S. Sabaratnam

Seniors

P. Perinpanayagam
N. Sabanathan

Tamil Essay :

VI. A

N. Sri Kantha

VII. A.

K. Mangayatkarasi

J. S. C. B

S. Arumuganathan

Lower Prep. S. S. C. A

K. Apiramipillai

Upper Prep. S. S. C. B

N. Saguntaladevi

S. S. C. A

S. Punithavathy

H. S. C.

C. Rajalingam

English Essay :

VI. A

N. Sri Kantha

VII. A

S. Sivarajah

J. S. C. A

K. Kandasamy

S. S. C. A

G. Rajendran

II. S. C.

C. Rajalingam

General Knowledge :

VII. B

T. Kandiah

VI. A

N. Sri Kantha

J. S. C. A

S. Sabaratnam

Lower Prep. S. S. C. A

S. Swaminathan

Upper Prep. S. S. C. B

A. Muthulingam

II. S. C.

C. Rajalingam

G. Rajendran

Best Performance in Soccer :

A. K. Subramaniam

A. Cumarasamy.

EXAMINATION RESULTS

J. S. C. 1956.

PASSES

1. V. Arulampalam	17. N. Thiagarajah
2. M. Rasiah	18. S. Thirunavukkarasu
3. A. Kandasamy	19. N. Thevakarna
4. P. Kandasamy	20. P. Navaneethakrishnan (First Division)
5. K. Kanagasabapathy	21. M. Nagendram
6. A. Kanagasabapathy	22. K. Pathmanathan
7. S. Kaseeswarasivalingasanmuga sankaran	23. T. Maheswaran
8. M. Sivarajah	24. P. Visuvalingam
9. S. Sivagnanasundaram	25. S. Umathevi
10. K. Subramaniam	26. V. Umathevi
11. V. Selvanayagam	27. K. Ulageswary
12. K. Selvarajah	28. A. Saraswathy
13. S. Selvalingam	29. N. Sivamany
14. S. Thananayagam	30. K. Thangammah
15. C. Tharmarajah	31. P. Maheswary (First Division)
16. K. Tharmalingam	32. V. Poopalapillai

J. S. C. Examination 1957

PASSES

1. R. Amirthalingam	19. K. Nagarajah
2. S. Arulanantham	20. S. Pathmanathan
3. A. Rasaratnam	21. V. Paramasivam
4. P. Rajeswaran (First Division)	22. K. Palasingam
5. V. Karunailingam	23. S. Ponnampalam
6. V. Kanagalingam	24. A. Muththulingam
7. V. Ketheeswarathan	25. M. Loganathan
8. S. Gopalasingam	26. T. Bhamathevan (First Division)
9. N. Santhiralingam	27. T. Velupillai
10. S. Sabanayagam	28. S. Rasapoopathy
11. A. Sivanathan	29. S. Sivasothiammah
12. A. Sinnathamby	30. M. Sivaneswary (First Division)
13. C. Suntharalingam	31. S. Parameswary (First Division)
14. T. Tharmarajah	32. T. Bhavani
15. K. Tharmalingam	33. S. Puvaneswary
16. K. Nadarajah	34. S. Puvaneswary (First Division)
17. A. Navaratnam	35. V. Jeyamany
18. S. Navaratnam	

J. S. C. Examination 1958

PASSES

1. A. Kandasamy	16. S. Patkunan
2. N. Kunchithapatham	17. V. Palan
3. V. Kumareswarathas	18. T. Bhamathevan
4. S. Shanmugarajah	19. R. Visveswararayan
5. M. Santhirasivam	20. K. Jegasothy
6. K. Sabanadesan (First Division)	21. K. Apiramippillai
7. S. Saravanapavan	22. V. Rajeswary
8. S. Swaminathan (First Division)	23. G. Kamalathevi
9. A. Senthilnathan	24. V. Saraswathy
10. K. Selvaratnam	25. S. Saraswathy
11. M. Selvarajah	26. K. Sivapakkiam
12. S. Senathirajah	27. S. Nallammah
13. A. Thavaratnarajah*	28. T. Punithavathy (First Division)
14. S. Thirugnanasampanthan (First Division)	29. S. Mangayatkarsi
15. T. Nagaratnam (First Division)	30. T. Manonmany

J. S. C. Examination 1959

PASSES

1. S. Appappillai	10. M. Vinayagamoorthy
2. K. Ganeshan	11. S. Vivekanandharajah
3. K. Kandasamy	12. K. Kanagamalar
4. T. Nadarajah	13. K. Manonmany
5. K. Rajaratnam	14. K. Nesaratnam
6. S. Sabaratnam (First Division)	15. A. Sarojinithevi
7. S. Sanmugam	16. V. Sivamanithevy
8. M. Sanmuganathan	17. K. Sountharambikai
9. S. Sathasivam	18. K. Vimalarany

S. S. C. Examination Decmber, 1956

PASSES

1. S. Aruliah
2. K. Nadarajah
3. K. Senthilnathan
4. S. Sivasangara
5. A. Somaskanthamoorthy
6. K. Suppiah
7. C. Nagammah
8. A. Ulageswary

REFERRED

1. M. Arumugam
2. S. Ganeshapillai
3. N. Kathirgamanathan
4. G. Rasanayagam
5. S. Selvanayagam
6. V. Thavamanithevi

July 1957

PASSES

1. S. Ganeshapillai
2. N. Mahesan
3. K. Paranjothy
4. M. Poopalapillai
5. G. Rasanayagam
6. S. Selvanayagam
7. A. Yoganathan
8. T. Inthiranee
9. K. Nagammah
10. V. Sountharambihai
11. V. Thavamanithevi

REFERRED

1. K. Gunasingam
2. K. Nadarajah
3. R. Nadarajah
4. K. Navartnarajah
5. R. Sivasubramaniam
6. M. Visuvanathan
7. K. Leclavathy
8. N. Pushpaleelavathy
9. V. Thevamangai

December 1957

PASSES

1. K. Gunasingam
2. N. Mahesan
3. S. Maheswaran
4. S. Nagendram
5. K. Navaratnarajah
6. K. Paranjothy
7. M. Poopaladurai
8. C. Rasalingam
9. S. Selvanayagam
10. K. Subramaniam
11. A. Yoganathan
12. T. Gowry
13. T. Inthiranee
14. R. Maheswary
15. K. Nagammah

16. N. Pushpaleelavathy
17. S. Thangamuththu
18. V. Thavamanithevi
19. V. Thevamangai

REFERRED

1. S. Ganeshapillai
2. A. Kandasamy
3. A. Loganathan
4. R. Nadarajah
5. R. Sahathevan
6. R. Sivasubramaniam
7. A. Subramaniam
8. K. Theivanai
9. A. Ulageswari

46 20 V. Thevamangai

S. S. C. Examination July, 1958

PASSES

1. S. Maheswaran
2. C. Rasalingam
3. K. Subramaniam
4. M. Visuvanathan
5. T. Gowry
6. R. Nagammah

REFERRED

1. A. Loganathan
2. G. Rajendram

December 1958

PASSES

1. M. Shanmugarajah
2. A. Selvaratnam
3. K. Subramaniam
4. S. Mahendrarajah
5. T. Mahendra
6. V. Sivapatham
7. K. Thangammah
8. K. Theivanai

REFERRED

1. A. Kumarasamy
2. V. Selvanayagam
3. P. Selvarajah

4. S. Selvaratnam
5. A. Mahadevan
6. S. Maheswaran
7. M. Nagarajah
8. S. Patgunarajah
9. K. Sangarappillai
10. M. Visuvanathan
11. J. Kamalathevy
12. J. Kannammal
13. R. Nagammah
14. M. Navamany
15. K. Poomany

August 1959

PASSES

1. S. Kandasamy
2. S. Kulasegaram
3. S. Mahendrarajah
4. P. Navaneethakrishnan
5. S. Patgunarajah
6. V. Selvanayagam
7. A. Selvaratnam
8. A. Yogendra
9. A. Loganathan
10. A. Loganathan
11. A. Mahadevan
12. M. Nagarajah
13. G. Rajendram
14. P. Selvarajah
15. M. Navamany
16. N. Sivamany

17. K. Sivapakkiam
18. S. Suntharammah
19. K. Thangammah

REFERRED

1. M. Kanesalinga
2. N. Sabanathan
3. N. Shanmuganathan
4. S. Selvaratnam
5. K. Sithamparanathan
6. A. Kumarnsamy
7. D. Shanmuganathan
8. K. Sangarappillai
9. M. Nagammah
10. K. Poomany
11. K. Theivanai

December 1959

PASSES

	REFERRED
1. K. Kanagasabapathy	
2. A. Loganathan	
3. A. Mahadevan (First Division)	1. M. Gunaratnam
4. P. Navaneethakrishnan	2. M. Kanagalingam
5. S. Niththiyananthan	3. M. Nadarajah
6. S. Patkunarajah	4. S. Thananayagam
7. G. Rajendram	5. P. Velauthapilli
8. N. Sabanathan	6. M. Tharmarajah
9. K. Sangarappillai	7. K. Logeswary
10. N. Shanmuganathan	8. P. Maheswary
11. V. Selvanayagam	9. M. Nagammah
12. K. Sithamparanathan	10. S. Punithavathy
13. S. Sivasambo	11. V. Saraswathy
14. S. Tharmarajah	12. M. Sivagnanam
15. T. Nithyaledchumy	13. N. Sivarany
16. N. Sivamany	
17. K. Sivapakkiam	
18. S. Suntharammah	

Vivekananda Society Exam. Prize List.

Class :	Name :	Division :
V.	T. Guganesan	ஆரம்பபிரிவு — 1-ம் பரிசு
VI.	S. Sivagnanavathy	கீழ்ப்பிரிவு — 1-ம் „
VII.	K. Kandasamy	கீழ்ப்பிரிவு — 2-ம் „
J. S. C.	K. Sabanadesan	கீழ்ப்பிரிவு.

கொழும்பு விவேகானந்த சபை
அதில இலங்கைச் சைவ சமய பாடப் பரீட்சை

1959

மேற்பிரிவிற் சித்தியடைந்தவர்கள்

1. S. Sivasubramaniam	8. S. Rasapoopathy
2. K. Tharmalingam	9. N. Sakuntalathevi
3. M. Thirunavukkarasu	10. M. Saratha
4. K. Nadarajah	11. S. Puvaneswary
5. S. Ponnampalam	12. S. Puvaneswary
6. V. Yogaratnam	13. N. Mahaledchumy.
7. A. Vadivelu	

Contributions to the Sayampoo Memorial Building

Donors in Malaya

	\$		\$
1. Dr. S. Kanapathipillai	630	22. S. V. Shanmugam	70
Ipoh		Johore Bahru	
2. Dr. C. Jeremiah	300	23. K. Namasivayam	60
Kuala Pilah		Mentakah	
3. M. Kandasamy	290	24. A. Krishnasamy	60
Johore Bahru		Kuantan	
4. K. Subramaniam	275	25. M. Kandiah	60
Kuala Lumpur		Kuala Lumpur	
5. R. N. Ratnaser	250	26. J. V. Thambippillai	60
Seremban		Sentul, Kuala Lumpur	
6. V. A. Ratnaser	250	27. V. Sivaguru	60
Kuala Lumpur		Sentul, Kuala Lumpur	
7. S. Govindasamy	230	28. S. Arumugam	60
Kuala Pilah		Kuala Lumpur	
8. S. Elaguppillai	200	29. V. Murugesu, Klang	65
Kuantan		30. S. Thambipillai, Klang	60
9. A. Kandiah	200	31. A. Kanapathipillai, Maran	60
Kampar		32. M. Arumugam, Mentakah	60
10. K. Ponnampalam	150	33. N. T. R. Singam, Singapore	60
Muar		34. K. Palanivelu, Singapore	60
11. K. Saravanamuttu	150	35. T. Kulasekaram, Singapore	60
Customs, Johore Bahru		36. A. Ponniah, Kuala Lumpur	50
12. Dr. A. C. Karthigesu	150	37. P. Thambiah, Bentong	50
Ipoh		38. K. Kanapathipillai, Mentakah	50
13. M. Kathiravelu	130	39. V. S. Maniam, Kuala Lumpur	50
Kuala Lumpur		40. A. Kanagaratnam,	
14. A. Paramasamy	110	Kuala Lumpur	50
Kuala Lumpur		41. S. Kailasapillai, Klang	40
15. P. Arumugam	100	42. A. Sinnathurai, Kuala Lumpur	40
Kuala Lumpur		43. V. Sivasambo, " "	40
16. K. Rasiah	100	44. A. Kanagasabai " "	35
Tapah		45. K. Visuvalingam " "	35
17. M. Kasinather	100	46. T. Ramanathan " "	35
Kuala Lumpur		47. A. Arumugam, Tamerloh	35
18. S. Chithamparappillai	100	48. T. Velluppillai, Kuala Lumpur	35
Maran		49. V. Kanagaratnam, Kuantan	33
19. K. Arumugam	100	50. A. Mahadeva, Kuala Lumpur	32
Bentong		51. K. Ayadurai, Alor Star	30
20. Dr. Alfred	100		
Kuala Lumpur			
21. Dr. R. K. Ponniah	70		
Malacca			

	\$		\$	Rs. c.
52. A. Kanagasabai, Kuala Lumpur	30	64. K. Vaithilingam, Singapore	15	
53. S. Nagarajah, " "	30	65. A. Rasiah, Klang	10	
54. C. Vijayasinsham, " "	30	66. A. Kulaveerasingam, IMR, K. L.	50	405-00
55. S. Mylvaganam, Singapore	80	67. C. Arulanandam, Rly., Kelantan	30	200-00
56. V. Markandu, Klang	25	68. A. Thambipillai, Rly., Poloh	50	75-00
57. S. Selvaduraipillai, Penang	25	69. K. Sinnathamby I. C. I., Singapore	40	93-75
58. P. Tharmalingham, Kuantan	20	70. S. Ponnampalam, Hospital, Singapore	40	31-25
59. T. Somasundaram, Klang	20		\$ 5997-00	
60. A. Velupillai, Kuala Lumpur	20			
61. S. Arumugam, " "	20			
62. N. Sivasubramaniam, Penang	17	or Remitted from K. L.		
63. S. Namasivayam, Kuala Lipis	15		<u>Rs. 10,000-00</u>	

Donors in Malaya (Contd.)

	Rs.		Rs.
71. Dr. K. Murugesu, Seremban	1000-00	90. A. Murugesu, K. Lipis	100-00
72. S. K. Ambalavanar, Raub	600-00	91. Dr. A. Murugesu, J Bharu	100-00
73. S. Nallathamby, Hospital, K. Kangsar	600-00	92. A. Sathianathan, Sentul, K. L.	100-00
74. A. Sivasambo, Rly., K. L.	600-00	93. A. Ganapathipillai, Hospital, K. L.	100-00
75. M. Nadarajah, F. E. O. K. L.	500-00	94. V. Nadarajah, Rly., Klang	100-00
76. K. S. Sabaratnam, Rly., K. L.	500-00	95. M. Subramaniam, K. Lipis	100-00
77. S. Subramaniam, CEB, Malacca	500-00	96. T. Chelvarajah, Post Dickson	100-00
78. T. Aruliah, Rly., Ipoh	467-60	97. K. Velupillai, Hospital, Kuantan	100-00
79. S. Ambalavanar, Surveys, J. Bharu	400-00	98. M. Nadarajah, Hospital, J. Bharu	100-00
80. S. Velupillai, Rly., Prai	300-00	99. M. Rasiah, CEB, Klang	100-00
81. S. Subramaniam, Times, Singapore	300-00	100. V. Shanmuganathan, Semenyih	100-00
82. K. Kathiravelu, Surveys, Taiping	300-00	101. A. Ramanathan, Courts, Muar	100-00
83. S. Thuraisamy, Contractor, Ipoh	300-00	102. M. Mylvaganam, Raub	60-00
84. M. K. Subramaniam, Hospital, Lumut	200-00	103. V. Kanagasabai, K. L.	50-00
85. A. Kandiah, Malacca	201-00	104. A. Kandiah, Taiping	50-00
86. S. Subramaniam, F. E. O. K. L.	200-00	105. K. Krishnapillai, Ipoh	50-00
87. V. Velupillai, Hospital, Kuantan	155-00	106. A. Velupillai, Puchong	20-00
88. M. Chelliah, Taiping	150-00	107. S. Ambalavanar, Tampin	15-00
89. A. Vaithilingam, P. W. D., Kotta Tingor	100-00	108. Anonymous	25-00
			<u>Rs. 9,648-00</u>

Donors in Ceylon

	Rs.		Rs.
109. A. S. K. Kandiahpillai, Kandanai	500-00	131. M. Kanapathippillai, New Road, Karainagar	100-00
110. S. Arumugam, New Road, Karainagar	250-00	132. V. Natkunasekaram, Mappanavoori, Karainagar	100-00
111. M. Veluppillai, Kalapoomy, Karainagar	250-00	133. G. Subramaniam, Periyamanal, Karainagar	10-000
112. V. Ramalingam, Vetharadaippu, Karainagar	150-00	134. V. Vanniasingam, Mappanavoori, Karainagar	100-00
113. V. Selvaratnam, Mappanavoori, Karainagar	150-00	135. A. Thambipillai, Pawnbroker, Karainagar	100-00
114. Mrs. P. Kandiah, Hindu College, Karainagar	150-00	136. A. Saravanamuttu, New Road, Karainagar	100-00
115. A. Namasivayam, Hindu College, Karainagar	150-00	137. S. Sivaraman Lever Bros., Colombo	100-00
116. A. Thiagarajah, Hindu College, Karainagar	150-00	138. V. P. Navaratnam, Sayambu Lane, Karainagar	100-00
117. K. Kanapathippillai & Children, Middle St., Karainagar	125-00	139. P. Suvaminathasarma, Middle Street, Karainagar	100-00
118. A. Kanagasabai, Proctor, Karainagar	101-00	140. S. Sangarappillai, Idaipiddy, Karainagar	100-00
119. A. Nadarajah, Hindu College, Karainagar	100-00	141. S. Kandiah, Hindu College, Karainagar	100-00
120. V. V. Shanmugam, Vetharadaippu, Karainagar	100-00	142. B. P. Subramaniam, Sayambu Lane, Karainagar	100-00
121. V. Arunasalam, Jeweller, Jaffna	100-00	143. S. Sinnathamby, Idaipiddy, Karainagar	100-00
122. K. Nagamuttu, Ruanwella	100-00	144. K. Muttaiah, Mappanavoori, Karainagar	100-00
123. K. S. Nadarajah, Yarlton Stores, Colombo	100-00	145. P. Chelliah, Sayambu Lane, Karainagar	100-00
124. S. R. Arumugm, Ayily, Karainagar	100-00	146. S. Subramaniam, Near Church, Karainagar	100-00
125. N. Vijayadharma, Neelippanthasai, Karainagar	100-00	147. S. Natkunam, New Road, Karainagar	100-00
126. P. Ampalavanar, Jeweller, Jaffna	100-00	148. K. Sithamparappillai, Sayambu Lane, Karainagar	100-00
127. S. Veluppillai, Bankshall St., Jaffna	100-00	149. S. Ratnam, Grand Bazaar, Jaffna	100-00
128. K. Navaratnam, Shroff, Colombo	100-00	150. C. S. Kanagaratnam, Grand Bazaar, Jaffna	100-00
129. Mrs. S. Sinnathamby, Middle St., Karainagar	100-00	151. K. Somasundaram, Sayambu Lane, Karainagar	100-00
130. A. Ambalavanar, Payarikoodal, Karainagar	100-00		